

Natalija Kogovšek

Ljubezenski roman Maše Modic

2003

Mentor: Miran Hladnik

Pisanje diplome zahteva celega človeka.
Človeka, ki je zbran in motiviran,
da lahko presedi veliko ur za računalnikom,
medtem ko drugi brezskrbno uživajo.
Pa vendar je prav to dobro,
saj imam tako mir in se lahko zberem.
Ob tej priliki bi se zahvalila svoji družini
in prijateljem za razumevanje,
vzpodbudno besedo ter veliko mero potrpljenja.
Lepa hvala g. Miranu Hladniku za vse nasvete
in za vedno prijazno besedo
ter Gospe Maši Modic za prijeten in poučen klepet.

Sanje so le redko odraz življenja. Življenje v vse bolj
nevrotičnem svetu neprestanega boja za preživetje.
Toda težavam navkljub ostajajo del nas. Tu so, da nas
zazibajo v tisti čudežni svet, kjer je vse lepo ali se vsaj lepo konča.
Kot v pravljici. Nenazadnje v marsikom izmed nas
še živi Pepelka, Pepelka sodobnega sveta. Če ne preko
svojih doživetij, se zlahka vživimo v tuja. Čeprav nerealna
in izmišljena. A tako pač je. In tu nastopi knjiga. Knjiga, ki
jo vzamemo v roke, da bi pozabili. In se umaknili. In doživeli.

V teh nekaj kratkih stavkih bi zgrnili temeljno vodilo
avtorice Maše Modic, katere dela prav zaradi preproste, za
nekatero »trivialne« razumljivosti v zadnjih nekaj letih sodijo

med najpogosteje izposojana v slovenskih knjižnicah.

(Založnik)

I. UVOD

Maša Modic je bila leta 2001 najbolj brana pisateljica leta. Le dve leti prej, torej leta 1999, je napisala svojo prvo knjigo, roman *Ko ljubezen zakrije svoj obraz*. Tej knjigi so kot po tekočem traku sledile naslednje in do leta 2002 jih je izšlo 30 oz. 19 naslovov knjig, saj nekateri naslovi vsebujejo po več knjig.

Tako torej je vest o Maši Modic prišla tudi na moja ušesa. Ko sem o njej poizvedovala, sem izvedela, da je doma iz bližnjega kraja, da izdaja svoje knjige v samozaložbi v naši občini. Ko pa sem jo srečala na literarnem večeru v vrhniški knjižnici in jo povprašala o njenih knjigah in pisanju, sem se odločila, da o njej oz. o njenem mladem ustvarjanju napišem diplomsko nalogo.

Korpus njenih knjig je dokaj obsežen, obsega 30 knjig, katere so razdeljene na prvi in drugi del in spominjajo na dramatski trikotnik. V prvem delu knjige namreč prek uvod pridemo do vrha, v drugem delu pa se vrh začne razčlenjevati in nas privede do zaključka.

Prav zaradi velikega obsega knjig se diplomska naloga ne dotika ravno najpodrobnejših detajlov, saj bi bilo tedaj delo predolgo, pač pa sem se osredotočila na bistvene značilnosti del Maše Modic. Torej na značilnosti, ki so prisotne v vseh knjigah. To so npr. prvoosebni pripovedovalec, zgradba romana, jezik in stil pisanja, ljubezenska razmerja glavnih junakov, interpretacija naslovov knjig, čas in kraj dogajanja, prijateljski odnosi, ...

Ob tem vidimo, kako so knjige med seboj primerljive in v katerih značilnostih se med seboj razlikujejo.

Romani Maše Modic so ženski romani. Romani, v katerih je glavna upovedena oseba ženska junakinja. Poleg tega pa te romane uvrščamo tudi med trivialno literaturo. Odločitev za pisanje trivialne literature avtorica pojasnjuje z besedami, da piše tako literaturo, ki ljudi sprošča, ki jih popelje v sanje in jih odvrne od vsakdanjih stvari in težav. In zato literatura, ki je vsem razumljiva, lahko dojemljiva in preprosta. In taka, katero, ko jo pričneš brati, težko pred koncem odložiš.

II. INTERVJU Z MAŠO MODIC

Najprej vas bom povprašala o tem, kdo je Maša Modic, s čim se ukvarja?

Kaj na povem o sebi? V bistvu se imam za strašno dolgočasno osebo, ogromno se sicer dogaja okoli mene. Nestanovitna, mogoče sem stalno iskala tisti ideal, ki se tudi v mojih romanih izkazuje. Npr. Love varianta. Torej ljubezen. In zaradi tega se tudi menjala okolje, kraje do dve leti nazaj. Zdaj sem se pa malo stabilizirala in si uredila osnovne čustvene stvari. To bi bilo vse, kar bi povedala o sebi.

Kaj je morda zato prišlo do imena Maša Modic? Kot neko skrivanje?

Ne, Maša Modic zato, ker sem bila zelo negotova s tistim prvim romanom, ki mi tudi danes sploh ni všeč. Pa si nisem upala objavljati pod svojim imenom, saj mislim celo, da bi se kdo celo norčeval iz tega. Ampak nekaterim bralkam pa je bilo to zelo všeč in so naročile zbirko in iz tega naprej sem »štartala«. Res odraz tistega, kar sem hotela pisati, je potem šele Črni dvorec, ki je nek izziv, neko resnejše delo.

Kaj naj še povem? Bila sem dejavna pri Mladinski organizaciji, ... Stalno se je nekaj dogajalo. Sicer pa sem računalniški tehnik. Delala sem z računalniki, imela sem tudi trgovino z računalniki, jih prodajala. Stalno sem uporabljala bolj jezik, kot pa znanje, pridobljeno v

šoli. Zdaj mi računalništvo koristi le še toliko, sedaj bo zelo šovinistično zvenelo, ampak ko se pojavi kakšen moški, pa je »malo pameten«, jaz pa mu povem nekaj stvari o tej stvari. Strašno rada imam prav. Imam prav v veliki večini oz. takrat ko jaz mislim, da imam. Trmasta, ne vem več, kaj bi bilo še zanimivo.

Kako pa pride do tega preskoka, da računalniški tehnik sede za računalniki in začne pisati?

Jaz sem hotela (še v času socializma) na politologijo, ker me je takrat in še dandanes to zanimalo. Ampak so me od te namere vsi odvrčali, češ, da naj izberem drug poklic. Računalništvo pa se mi je zdela taka alternativa, ki je bila včasih ... Moja hči bi rekla »fancy«. Takrat tega še ni bilo veliko, jaz pa sem hotela nekaj drugačnega, ekstra.

Potem sem se odločila iti malo na faks. Bojkotirala sem računalništvo, potem pa pristala na strojnem faksu. Vendar pa ta ljubezen ni bila dolga. Pol leta sem zahajala tja, potem pa sem ugotovila, da imam krasne sošolce, ampak da to ni zame. Kasneje me je pot zanesla v Italijo zaradi ljubezni. Prva služba je bila Elektro Ljubljana, kjer je bilo lepo, ker sem lahko po cele dneve klepetala. Dobila sem delo vodje komerciale. To so bili tedaj časi, ko je začela država razpadati, čas ko je nastajalo malo podjetništvo. In tudi jaz sem šla na svoje. No in tedaj smo računalnike prodajali. Ves ta čas pa sem pošiljala ljubezenske zgodbe na naše znane Ljubezenske zgodbe in vsaka, ki je bila objavljena, je v meni zastavila vprašanje, zakaj me sedaj objavljajo. Potem pa sem nehala s temi računalniki in nastopila je druga zgodba življenja (potovanja). Ko pa se je še ta zgodba končala, sem imela ljubi božji čas, saj sem bila sama, otroci so me tolerirali in rekla sem si, zakaj ne bi poskusila pisati. Moj očka tudi dela na Kmečkem glasu in tudi tam so poskušali prodati marsikaj tudi kaj takega, kar sem poskušala prebrati, pa ni šlo.

Od kje vam ideje za pisanje?

Kaj naj rečem? Jaz vedno sanjarim, zadnje čase malo manj. Zamisliš si možakarja pa neko sceno, kamor bi sodi, pa še kakšen film vidim in vse to podoživljam ... Tako nekako začne zgodba nastajati. Pri prvem romanu pa sem se skušala izogniti graščinam in je nastal tako ljubezenski roman. Potem pa ugotoviš, da lahko le razvlečeš nekaj, če želiš v tem smislu pisati.

Zakaj ste se pa odločili za literaturo te vrste, torej za trivialno literaturo, ki ima nek negativen predznak, ki ni cenjena, je množična, ne pa za intelektualce?

Tu gre pa za neko odločitev za združenje prijetnega s koristnim. Čisto razumsko sem se odločila za neko komercialno plat, ker če ljudje vestno kupujejo Barbaro Cartland, katere knjige se mi zdijo od knjige do knjige enake in če bralcem ponudiš vsaj malce drugačno zgodbo, česar pa pri nas, vsaj v času mojih prvih knjig (1999-2000), ni bilo. Vedno se je iskal intelektualizem, neko sporočilo. Vsak, ki je naredil knjigo, je hotel dati še sebe ven. Jaz pa sem se hotela temu ogniti.

Imate kakšnega vzornika?

Mogoče so mi blizu te klasični trivialni ustvarjalci, npr. Victoria Holt, Agatha Christie, recimo mi je, ne ravno vzor, pač pa mi je zelo blizu. Zdaj v zadnjem času pa sem se zasledim, da ob branju le stavke gledam. Sicer res, da gre za prevod, ampak jaz si ogledujem strukturo stavka.

Kakšen je vaš odnos do »uradne« literarne kritike, ki vas nekako z nezaupanjem ocenjuje?

V bistvu sploh nisem pričakovala, da bi me pozitivno ocenjevali. Sama tudi ne vidim v svojih romanih neke umetniške vrednosti in bi si pesek v oči metala, če bi tako mislila. A dejansko ni vsaka knjiga za vsakega bralca. Že to je nekaj, če nekdo prebere le pet mojih knjig in bo potem segel po višji literaturi. Poskušam delati tisto, kar me veseli delati in poskušam od tega, kar delam, živeti. Poskušam delati tako, da bi knjige pritegnile bralce, ker če si jih ne bodo več izposojali, knjižnice knjige ne bodo več naročale, to pa pomeni, da lahko neham delati to, kar sedaj delam.

Zakaj pa menite, da bralci radi berejo vaše knjige, da po njih posegajo? Ste namreč zelo brana pisateljica.

Ni to ravno beg pred realnostjo, pač pa nekaj doživeti nečesa. Se mi zdi, da knjigo oz. zgodbo ti lažje podoživiš kot pa npr. film.

Pa povejva še kaj o zgradbi del. Vaše knjige so predvsem dvodelne (prvi in drugi del), prvih pet knjig in zadnja Sedem smrti pa so razdeljena le na posamezna poglavja. Meni osebno je všeč ta dvodelnost, kjer lahko opazimo dramatski trikotnik (zasnova, zaplet, vrh, razplet, razsnova). Všeč pa mi je tudi tisti uvodni del, kjer nam podaste svoje mišljenje, nekako potegnute v zgodbo.

Nekakšen uvod, ki malo nakaže, mislim, da je vedno potreben. Npr. pri Speči lepotici gre za opis Sinjega Laza in župnika, ki pa nekako potem v zgodbi nima nobene vloge.

Meni je osebno všeč dvoplastnost zgodb, torej kjer se dve zgodbi prepletata, saj se mi je zdelo, da ko sem prišla do nekega mejnika, da me je dejansko zgodba kar sama vodila, da sem preskočila na drugo. Lepo se je vse skupaj med sabo prepletalo in sploh nisem imela občutka, da pišem dve zgodbi.

Drugače pa res gre za neko klasično strukturo, včasih poskušam malo retrospektivno ... Se mi zdi za bralca tako manj zanimivo, kot pa če mu podajaš zgodbo od začetka do konca. Zaplet menim, da je že bolj na začetku. Razplet pa skušam dodati čim bolj na koncu, čim bolj skrčiti. Meni osebno je zelo všeč Srečanje v peklu, mislim, da je bila zgodba lepo izpeljana. Enostavno je tudi nastajala, sama od sebe se je pisala. Postavljala sem le še uvode (takrat je bilo, tukaj se je zgodilo, ...). Če bi jaz delala knjigo le zase, bi zagotovo čim bolj zakomplicirala.

Zakaj pa nekje dvodelnost, nekje pa le poglavja? Zakaj taka odločitev?

V bistvu ne gre za nobeno posebno odločitev. Pri dvodelnosti pride nekako nek korenit preskok ob koncu prvega dela. Stvari se dejansko obrnejo in potem gre v drugo dejanje oz. drug del, kjer gre zgodba le še navzdol.

Zgodbe se bolj same od sebe pišejo in da bi jaz sama filozofirala, zakaj je tako ... Ne vidim nekih posebnih dejavnikov za odločanje pri zgradbi.

Kaj pa npr. romani kot so Poslednji krik preteklosti, ki je bil kar v sedmih knjigah, pa Meč nad Skalnatim gričem v štirih, Mreža prevar in Speča lepotica pa v dveh? Sama recimo nisem razumela, zakaj še Mreža prevar 2, ko pa je bilo že v prvi knjigi vse zaključeno.

Meni pa se je npr. konec pri Mreži prevar 1 zdel nekako nedorečen. Nekaj je manjkalo. Na hitro sem zaključevala prvi del in zdelo se mi je, da bi lahko dodala še milijon drugih stvari in zato sem napisala še drugi del. Mislim, da bi tudi drugemu delu lahko še kaj dodala. S Poslednjim krikom preteklosti je pa tako: prvi trije deli so nastali. Ko pa sem jih potem prebrala, se mi je zdelo, da spet nekaj manjka. Pa tudi dve zgodbi sta tu. Prva je Silvanina, drugi pa je klasičen kriminalni roman. Delam pač po nekem scenariju, ki si ga sama zastavim.

Pa se mi ponovno zdi, da bi po treh knjigah lahko zaključili roman, vi pa ste dodali še nadaljnje štiri. Sprva se mi je zdelo nepotrebno, potem pa nekako res ugotoviš, da je

veliko stvari nedorečenih, da o marsikom še ničesar ne vemo in da je nadaljevanje bilo potrebno.

Tu sem si tudi sama vzela čas (po tretji knjigi), saj sem imela en mesec časa za premislek. Tudi sama takrat še nisem vedela, da bodo še štiri knjige. Ampak želim pa vse povedati. Najlažje mi je zgodbo posredovati čez dialog. Tudi pri platnicah sem se ustavila pri nekakšnih rožicah, ki jih imajo ženske rade (tudi sama jih imam), ki so nekako v obliki čipk. Večji font črk pa zato, da je bolj pregledno, nekako bolj zračno deluje.

Primer romana V znamenju škrlata je bilo pa veliko kratkih izmenjav vprašanj in odgovorov, da sem se sama ob branju že spraševala, kdo sprašuje in kdo odgovarja. Dialog ni bil več razumljiv.

Ja, tu bi lahko naredila nekaj popravkov. Vem, da je bilo naporno prebrati. Pri tej knjigi je mene samo begala struktura. Odločila sem se, da ne bom delala po delih, ampak bom napisala le eno knjigo. Res je v njej vse zgoščeno.

Veliko znanja je bilo pri branju zaslediti o psihiatriji, medicini, pravu, ... Od kje vam ta znanja?

Kaj pa vem. Strašno rada komuniciram, veliko poskušam vedeti. Sem pa mnenja, da več kot veš, večje luknje imaš. Kar se tiče neke splošne razgledanosti, se poskušam izpopolniti koliko je možno.

Potem takem torej niste obiskovali kakšnih bolnišnic in podobno in se seznanjali na ta način.

Ne, ne. Kar je napisanega, vem. Nek primer pomoči je bilo le pri romanu Srečanje v peklu, ko je Saša zastrupila Alena. Bila sem že čisto brez idej, s čim bi ga lahko zastrupila in sem »uporabila« oleander. Hotela sem nekaj realnega, vsakdanjega in dostopnega. Saj bi lahko omenila megadon, a mislim, da si ljudje lažje predstavljajo oleandre kot to zdravilo. V Bevkah na primer.

Imajo imena vaših junakov kakšen poseben pomen?

Ne, nimajo.

Vsa so bolj kratka, kajne?

Ja, to imam rada, tudi moji hčerki imata kratka imena. Že tako mislim, da imamo ženske velikokrat krajši nadimek. Tudi jaz ga imam.

Kaj pa nekatera eksotična oz malo bolj nevsakdanja imena npr.: Eneja, Natja, Kim, Jutra?

Ta imena so meni všeč (Jutra pa je njena nečakinja). Ana in Maja se mi pa zdita taki imeni, ki kar nekako pristajajo prijateljicam. Se mi zdita sinonim za prijateljico.

Kaj pa poklici glavnih junakov? Vse so izobražene (učiteljice, odvetnice, zdravnice, psihiatrinje, ...). Nekako sodijo v nižji »sloj« le služabniki na dvoru oz. gradu?

Ko sem se odločala o tem, da bi imele moje glavne junakinje neko izobrazbo ...Ženske ponavadi niso ... naj uporabim izraz emancipacija, čeprav jaz ne verjamem vanjo. S takih ali drugačnih vzgibov se nekako pustijo zatirat. Ni pa to omejeno na najnižji sloj. Vsi smo človeški. Lahko si doktor znanosti v svojem osebnem življenju čisto na dnu ali živiš čisto povprečno ali pa še to ne. Je pa poklic neka osnova za samostojnost, drugačno življenje, to pa to le pomeni.

Vaši romani so ženski romani. Torej romani s stereotipnim likom glavne osebe, ki je samostojna, odstopajo pa vaši romani v tem, da naj bi bile glavne osebe, posvojenke, osamljene, rejenke. Ženski roman je torej tudi ljubezenski roman, tabuizira spolnost (je sicer opisana strast, hrepenenje), skrivnost kake osebe, srečni konci, ni pa bolezni v vaših romanih, ki je odrešujoča. Le Gorazd v Peklenskem načrtu je bil bolan.

Ja, on je bil zastrupljen.

Izdajanje knjig v samozaložbi je v Sloveniji fenomen. Kako z ekonomskega vidika to sploh uspe?

Jaz z ekonomskega vidika ne vidim računice, da bi napisala knjigo in jo dala v založbo. Kolegica, ki izdaja na ta način, dobi le 10% dobička. Jaz s svojim soprogom, s katerim imava svojo samozaložbo, vidim, da 10% nič ne pomeni. Vidim, da so pisatelji podplačani, ne glede na to, če se ti zdi vredno to izdati. Poskusila sem, šla do tiskarja in do knjižnic. Je bilo dobro,

da je bila takrat Maša Modic in ne jaz Tjaša in sem lahko govorila o Maši Modic kot o tretji osebi in je stvar zato potekala bolj sproščeno.

Prvih pet knjig pa se razlikuje od nadaljnjih. V teh je namreč polno reklam.

Tisto je bilo smešna varianta. Premišljevala sem o trdi vezavi, a sem se odločila za mehko, saj to sem še nekako zmogla. Potem pa hodiš naokoli in skoraj prosjačiš za reklame. Dejansko je bilo dosti ceneje kot pa trda vezava. Ekonomsko gledano je nekako 400% zaslužka, če ne »obdelaš« knjigarn in pošlješ knjige le v knjižnice. Je to kar zagotovljen posel.

Vaše knjige so npr. prvih pet je v mehki vezavi z reklamama, potem so trde vezave, pisanih barv, zadnja Sedem smrti pa je spet nekaj novega, saj so platnice drugačne, na njej je narisano grad, ni več žive barve tudi tisk je drugačen?

V bistvu sem se malo naveličala rožic pa tudi podoba gradu mi je bila zelo blizu. Če bi po zunanjem videzu izbirala knjigo, bi tako zagotovo izbrala. Sicer pa imamo veliko vrst ovitkov, saj imamo tudi več avtorjev.

V vseh knjigah, razen v zadnji sedem smrti, je bilo polno pravopisnih napak, sploh gre za postavljanje odvečnih vejic. Niste imeli lektorja?

Bila je lektorica. Jaz sama nisem kontrolirala. Potem pa sem, hvalabogu, prebrala članek v Književnem listu, ki mi je sicer naredil tudi reklamo, prebrala, da so moje knjige sicer zelo brane, vendar pa je v njih polno napak. To je bil nek prelomen moment. Pri zadnji knjigi sem že imela novo lektorico, ki je OK. Vendar pa me je strah in grem za njo še jaz pregledovati napake.

Sicer mi je vaš jezik všeč, sploh opisi čustev, narave ljudi, ... Nisem pa zasledila metaforike.

Nisem je niti poskušala uporabljati. Menim, da lahko že brez nje poveš marsikaj.

So pa pregovori.

To pa. Vendar tisti najbolj znani.

Kako se odločata za kraj dogajanja?

Že na začetku zgodbe si sama narišem neko sceno. Kot prvo mora biti romantična. Iz tega izhajam. Čeprav pa se ponavadi ta romantika izjalovi. Vprašam se npr. kam bi literarni junak sodil. Npr. Viktor v Črnem dvorcu ne sodi nikamor drugam kakor le v grad v Angliji.

Kako pa se odločate za slovenske kraje: Brežice, Log pod Mangartom, Sinji Laz, ...?

Log pod Mangartom je meni krasen. Res sem bila navdušena nad njim. Brežice zato, ker poznam plastičnega kirurga Sinišo in se srečujemo z njim na pol poti, torej v Brežicah. Ljubljana zato, ker je neka prestolnica, ne morem postaviti dogajanja v npr. Celje, ki mi je čisto tuje.

Zakaj pa postavljate dogajanje še izven meja naše države?

Anglija je torej edini kraj, kjer bi postavila grad. Pa vseč so mi njihove (angleške) nadaljevanke, kriminalke. Všeč so mi torej dvorci in pa podeželske hiše, ravne trave, travniki, pašniki, močvirja. Vse je bolj turobno in sivo, idealen kraj, da se torej še kaj zgodi, še kakšen umor. Tudi Angleži so taki hladni. Mislim, da sovпада eno z drugim. Glavna junakinja se v Anglijo torej odpravi po dvorec. Menim, da ima ta neko glavno vlogo. V Sloveniji pa ima še vedno stanovanje, v primeru, da se kaj zgodi in lahko pride nazaj.

Zakaj pa Amsterdam?

Tudi mi je fascinanten kot mesto, čeprav mi je malo zvođenela tista zgodba (Usodna pretvarjanja). Nič pretresljivega se ni zgodilo. Ravno zaradi Amsterdama sem se malo uštel, ker sem hotela, da se tam nekaj zgodi. A tam imaš le vodo, prostitucijo in droge ter cikle in mline na veter.

Francija pa se mi zdi neko mesto ljubezni, kajne?

Ja, Francija mi je tudi zelo ostala v spominu.

Prvoosebna pripovedovalka. Zakaj taka odločitev?

Na ta način najlažje pove glavna junakinja svoja čustva. In sama sem se vedno najlažje poistovetila z literarno osebo, če sem brala v prvi osebi ednine. Če pa je pisano v tretji osebi, gre pa za njo, to je ona, ne jaz. In potrebuješ nekaj časa, da se poistovetiš. Tako pa si že prisiljen, da čutiš z njo.

Je torej v vseh delih nekaj vas?

Zagotovo. Gre za izkušnje, ...

Kako pa poteka naslavljanje?

Npr. Poslednji krik preteklosti ima tak pomen: prvi trije deli so bili izdani mesec dni preden sem se poročila. Zdelo se mi je, da bo to torej zadnja knjiga, v kateri sem sebe opisovala maksimalno. Prvi trije deli so namreč skoraj resnični. Prav zato tak naslov. Seveda pa se da interpretirati še na drugačen način, saj je to zelo subjektiven naslov.

Skušam narediti naslov, ki bo pritegnil. Grobo ali ne grobo. Npr. sedem smrti je tudi zelo grob naslov. V bistvu je naslov neka rdeča nit romana.

Povejva še kaj o ljubezenskih razmerjih. Npr. pri vseh romanih smo priča koncu nekega razmerja potem pa glavna junakinja skozi potek zgodbe išče svojega izbranca oz. pravega moškega, kateri so skoraj vsi lepi (razen Gorazda, Andreja,). Zakaj ta popolnost?

Jaz se sicer tej popolnosti skušam ogniti, ker tudi meni osebno niso všeč te lepi lepi moški. Morda pa so moški lepi zato, da zadostiš potrebam bralk. Meni recimo so všeč moški, ki so opisani kot grdi. Vendar pa opaziš, da izžarevajo neko toploto in si mu zato naklonjen. Jaz sicer poskušam, da ne bi bili vsi lepi, vendar mi očitno potem ne uspe. Raje vidim, da bi bil negativec lep.

V prijateljskih razmerjih pa včasih nekako oskrunite pojem prijateljstva. Zakaj?

Zaradi tega, ker imamo v življenju res zelo malo prijateljev. Že iz lastnih izkušenj vidim, da npr. ko imaš polno denarnico, jih imaš več kot sicer. Primer je sicer banalen, a resničen. Tako bom rekla: v življenju se ti dogaja marsikaj. Tedaj, ko si na vrhuncu vedno veš, da bo šlo navzdol in obratno. Človek pa pravega prijatelj spozna šele, ko je v krizi. Prijateljstvo je zelo redka stvar. Jaz zaupam sebi, pa še to ne povsem, možu poskušam zaupati, otrokom zaupam. Prijateljev nimam. To ni groza. Znancev imam dovolj za pogovor. Jaz se pogovarjam z računalnikom in to čisto spodobno. Nobenemu torej ne gre zaupati. Vsak ima svoj interes in ta lahko pretehta v nekem trenutku dobro prijateljstvo. Ljudje smo kupljivi na tak ali drugačen način.

Tik prek koncem romana šele izvemo, kdo je kriv oz. dočakamo razplet zgodbe.

Pri koncih imam malo težav. Cel čas poskušam zapletati, da ne bi bilo razvidno, kdo je kdo. Potem pa moram na parih straneh vse povedati. Zato včasih dobim občutek, da kaj pozabim povedati oz. pojasniti, zakaj je bilo nekaj tako kot je bilo. Konec je torej zbit v neko »kolobocijo« in včasih moram sama še enkrat prebrati da vidim, kaj sem hotela povedati. Upam, da sem jih več ali manj uspela pojasniti.

Je pa ob vsakem koncu dobro poplačano z dobrim in zlo z zlim.

Absolutno. Če je že knjiga, ki nekako uspava, mora bralca zadovoljiti z nekim happy endom. Banalno, preprosto zadovoljstvo. Konec mora biti dorečen. Saj bi bilo žalostno, da bi zločince ne kaznovali in jih pustili na prostosti. Vse ob svojem času in saj se ti bo nekoč vrnilo nekako razvodeni zgodbo, zato mora biti konec dorečen. V ljubezenskem delu je sicer lahko pustiti delček nedorečenosti, kar se pa dejstev tiče pa mora biti dorečeno.

Vaši načrti za prihodnost?

Najprej moram končati projekt Deset pravljič, ob tem pa so v delu tudi druge knjige. Komaj čakam, da dokončam svojo novo knjigo, katera še nima naslova. Je pa slovenska kriminalka brez dvorca. Bo bolj »močvirska«.

Povejte mi kaj o literaturi za otroke? Poleg tega, da gre pač za pravljič, mi je pri njih izredno všeč, ker je ta literatura tudi poučna, saj nosi v sebi nek nauk, moto.

Zdelo se mi je, da je to neko čudoviti, krasno početje. Vse teče na tak prikupen, prijeten način, nič ni kičasto, prijetne pomanjševalnice so. Pa še v izziv mi je bilo narediti nekaj novega.

Gre torej tudi za neke otroške strahove. Vsi otroci se bojijo sence, teme, .. Tudi jaz sem se tega bala. In sem se spraševala, kako to rešiti? Ni variante, jaz tega pri svojih otrocih nisem rešila. Zmeraj sta prišli k meni spat. Kaj narediti? Na šaljiv način sem hotela to prikazati.

III. LITERARNO UDEJSTVOVANJE

V svojem triletnem pisateljevanju je Maša Modic napisala 19 romanov (30 knjig) z lahkotnejšo vsebino, namenjenih predvsem sprostitvi bralcev (tako nam je razložila pisateljica). Navdih za pisanje najde v svojem svetu domišljije, zato so vsi liki in dogajanja izmišljeni. Vendar pa vsakemu junaku doda nek delček sebe, svojega mišljenja in čustvovanja. Romani Maše Modic so med slovenskimi bralci priljubljeni, na kar kaže veliko povpraševanje v knjižnicah.

Maša Modic je do konca leta 2002 izdala naslednje knjige:

- leta 1999:

- Ko ljubezen zakrije svoj obraz.

- leta 2000:

- Črni dvorec,
- Usodna pretvarjanja,
- Beg v pekel,
- Temna skrivnost preteklosti,
- Pajčevina strahu,
- Pečina smrti,
- Prekletstvo Vilinskega griča.

- leto 2001:

- Mreža prevar (2 knjigi),

- Peklenski načrt,
- Usodna zmota,
- Poslednji krik preteklosti (7 knjig),
- Meč nad skalnatim gričem (4 knjige),
- V znamenju škrleta.

- leto 2002:

- Srečanje v peklu,
- Razodetje,
- Hudičeva zaveza,
- Speča lepota (2 knjigi),
- Sedem smrti.

Poleg knjig za odrasle pa je Maša Modic do sedaj napisala tudi dve knjigi za otroke, in sicer:

- Strah ima velike oči, znotraj je votel, zunaj ga pa ni,
- Ljubo doma, kdor ga ima.

Pri obeh pravljicah gre za neko sporočilo za otroke. Pri prvi, kako je strah nepotreben in kako lahko starši s pravilno razlago otroške strahove razblinijo v nič. Pri drugi pravljici pa otroci ugotovijo, da ni važno, kako lepo je človekovo domovanje, saj če živiš sam, ti lepota kaj veliko ne pomeni. Dom je pri ljudeh, ki jih imaš rad in imajo radi tebe. Oziroma kot pravi avtorica: «... *dom je tam, kjer je srce.* ...».

Sedaj, ko smo knjige razdelili glede na:

- letnico izdaje,
- komu je namenjena (odraslim ali otrokom),
- kakšen je njen idejno-tematski ustroj,

pa lahko romane razdelimo še na tiste, ki obsegajo eno knjigo in na tiste, ki jih obsegajo več. Torej, romani s po eno knjigo: Ko ljubezen zakrije svoj obraz, Črni dvorec, Usodna pretvarjanja, Beg v pekel, Temna skrivnost preteklosti, Pajčevina strahu, Pečina smrti, Prekletstvo Vilinskega griča, Peklenski načrt, Usodna zmota, V znamenju škrleta, Srečanje v peklu, Razodetje, Hudičeva zaveza in Sedem smrti.

Romani s po več kot eno knjigo so:

- Mreža prevar, 2 knjigi → prva knjiga tega romana se zaključi na način, ki kaže na konec zgodbe, stvari se postavijo na stara pota, zločinci so za zapahi. Zato se vprašamo, zakaj sploh še ena knjiga? Tu nam odpre še nova spoznanja o glavnih junakih in šele na koncu izvemo, da smo ob koncu prve knjige premalu zaključevali in obsojali, saj tu najdemo pravega krivca oz. kriminalca oz. kot pravi avtorica je bilo po prvi knjigi preveč stvari še nedorečenih in nejasnih,
- Poslednji krik preteklosti, 7 knjig → tudi tu sledimo zgodbi glavne junakinje, ki po koncu tretje knjige vse zadeve postavi na mesto, v naslednji knjigi pa pred nas postavi nove zaplete in težave, ki jih je treba seveda še rešiti,
- Meč na skalnatim gričem, 4 knjige → pri tem romanu je na konec in razplet dogajanj treba čakati do samega konca četrte knjige, kjer se zadeve končno razjasnijo in kjer so zločinci kaznovani in dobri poplačani z dobrim,
- Speča lepotica, 2 knjigi → vse do konca knjige iščemo pravega krivca in pravega dediča imetja. Prav na koncu ga seveda najdemo.

IV. ŽENSKI ROMAN:

Termin ženski roman izhaja iz nemške literature, zaznamuje pa tisti del popularne literature, katerega konzument je v glavnini ženska. Izraz ženski roman pogosto nadomesti izraz ljubezenski roman oz. je ženski roman podtip ljubezenskega romana, kjer je glavna upovedena oseba ženska junakinja. Gre torej za pripoved, v kateri ženska doživi svoj roman oz. svojo ljubezensko zgodbo. O ženskem romanu se začne govoriti z deli Eugenia Marlitt, pri nas pa sta ta žanr pisali Luiza Pesjakova z deloma Rahela in Beatin dnevnik in Pavlina Pajkova, ki je avtorica del Blagodejna zvezdica, Slučaji usode, Mačeha, Roka in srce, Očetov tovariš, Arabela, Spomini tete Klare, ...

Tudi ob delih Maše Modic lahko govorimo, da gre tu za ženski roman, saj v prav vseh nastopa kot glavna junakinja ženska, stara okoli 30-ih let, ki je ravnokar končala razmerje z moškim in katera do konca zgodbe najde ljubezen svojega življenja.

Da nek roman prepoznamo kot ženski roman, mora vsebovati nekatere značilnosti tega. Pa si jih pogledjmo ob delih Maše Modic:

1. stereotipen lik glavne osebe: lastnosti glavne osebe so ženski spol, osamljenost (sirota, rejenka, pastorka, samohranilka), podrejenost, mladost, neomadeževanost, lepota, ki izvira iz

notranjega zadovoljstva ob izpolnjevanju dolžnosti, dobro srce, občutljivost, resnost, marljivost in izobraženost ali vsaj bistrost.

Kako pa je s naštetimi lastnosti v naših delih? Torej, v vseh delih Maše Modic je glavna junakinja ženska, le v enem delu (Temna skrivnost preteklosti) je ta glavna oseba sirota, ki svojo polnoletnost dočaka v sirotišnici, sicer pa ostale ženske like ne zaznamuje osamljenost ali pa je omenjena le kot trenutno razpoloženje (npr.: ob koncu zveze s partnerjem). Glavna junakinja tudi ni v nekem podrejenem položaju, morda le na delu, pa še tu je s svojim nadrejenim v dobrih, kolegialnih odnosih. Sicer je glavna junakinja tu močna oseba, ki zna poskrbeti zase in zavzema vodilne položaje. So pa ženske razmeroma mlade, saj se njihova starost giblje med 25- in 35-imi leti in prav ta mladost, dobro srce oz. skrb za pravico in resnico, do katere se včasih dokopljejo tudi same, jih dela lepe, to pa vodi v notranje zadovoljstvo, ker izpolnjujejo svoje dolžnosti, torej priti resnici do dna, poskrbeti, da morilec pride za rešetke, zadovoljstvo ob svojem uspešnem delu, ki ga z veseljem opravlja. Glavne junakinje so tudi bistre, izobražene, marljive, saj korektno in uspešno opravljajo svoje delo, kateremu so predane, poleg tega pa so zelo občutljive za nepravilnosti in zlobo.

Ob tem torej lahko povzamemo, da dela Maše Modic skoraj povsem ustrezajo prvemu kriteriju o ženskem romanu .

Ustavimo še ob pravljici o Pepelki, ki je model družbenozgodovinske vloge ženske v novoveškem kodeksu obnašanja. Meščanski bralki so junakinje teh romanov dajale vzorec, kako se bogato poročiti, navajale so na marljivo delo (gospodinjsko). To delo ni produktivno, saj le-to delo opravljajo le moški. Prav tako je meščanski svet bil nekoč razdeljen na dva svetova, na dom in na delo. Možu je pripadalo delo, ženi pa dom. Dom ne ustvarja profita in ker zanj skrbi žena, mora biti možu pokorna. Vse to v Modičevih romanih ne drži. Res pa je, da je meščanska družba že daleč in s tem je tudi daleč delitev dela na žensko neprofitno, ki se ustvarja doma in možko, profitno na njegovem delovnem mestu. V naših delih imamo namreč ženske, ki so zaposlene in svojim partnerjem enakopravne, saj one prav tako kot oni opravljajo profitno delo, ki je v korist obema za lagodno življenje.

Ob branju romanov lahko pride do identifikacije oz. poenačenja bralke in junakinje. Prav zato je trivialni roman močan uravnavajoči sistem. Zgodba s srečnim razpletom za junakinjo, ki se ne obnaša libidinozno, prepričuje bralko k represivnemu obnašanju.

2. ženski roman je ljubezenski roman: pri tem pa ne gre vselej le za dva partnerja, pač pa pride tudi do ljubezenskih trikotnikov ali štirikotnikov.

V delih naše obravnave se prav tako srečamo z ljubezenskimi trikotniki in štirikotniki, včasih pa glavna junakinja prehitro zaključuje svoje domneve o še eni ženski, njeni konkurentki, ki pa se na koncu izkaže, da to ni.

V Ko ljubezen zakrije svoj obraz Manja svojega Andreja vidi z lepotico v objemu. Zato sklene pobegniti in šele na koncu, ko pričakuje njegovega otroka in se ga neizmerno veseli, ugotovi, da je bilo dekle njegova sorodnica in kasneje žena njegovega bratranca. V Usodnih pretvarjanjih Natja in Sergej igrata srečno zaljubljen par, da bi v svojih bivših partnerjih, Marku in Karli vzbudila ljubosumje in ju tako dobila nazaj. Ko se vsi štirje skupaj odpravijo v Amsterdam, da bi tam dočakali novo leto, se Natja in Karla spoprijateljita. Karla opazi, da je Natja zaljubljena v Sergeja in ne več v Marka, ob tem pa se ji opraviči, ker ga ljubi. Ne pove pa koga. Na koncu izvemo, da Karla ljubi Marka, Natja Sergeja in obratno in tako dobimo nova dva para, ki se oblikujeta iz prejšnjih dveh. Tu gre torej za posrečen ljubezenski štirikotnik, ki se srečno izide in ni nobenega z zlomljenim srcem.

Delo Pajčevina strahu nam predstavi zakonski par Klavdijo in Mateja, ki kmalu skrivnostno izgine. Klavdiji pri iskanju pomaga njena prijateljica Sara. Ob zaključku romana je razvidno, da je Matej Sarin ljubimec in se je poročil s Klavdijo le zato, da bi skupaj s Saro prišla do njenega podjetja in s tem tudi do bogastva.

Sicer pa v večini romanov nastanejo nove ljubezenske zveze, saj je bila ali glavna junakinja ali njen sanjski moški prej v razmerju, ki pa je bilo obsojeno na propad. Bodisi zato, ker ni bilo več ljubezni bodisi pa zato, ker je šlo zgolj za poroko ali zvezo zaradi koristoljubja. Tu ne srečamo nekih skrivalnic, kjer bi glavna junakinja npr. prikrivala svoje razmerje z nekom. Opazimo, da ji srce bije za moškega, ki je poročen ali v razmerju, vendar pa se preden te zveze ni konec, nič posebnega ne zgodi. Tu ni varanja, pač pa le uvidenje, da dva ne sodita več skupaj in zato razmerje končata. Ponavadi je ob tem nekaj hude krvi ali pa je ni, ker eden izmed partnerjev umre. Res pa je, da je za uvidenje, da je nekdo v napačni zvezi, potrebna tretja oseba in ta šele da povod, da oseba v razmerju pomisli na to, da svojega partnerja ne ljubi in da ljubi to tretjo osebo. In spet smo pri tem, da najprej konča razmerje, potem pa se spusti v novo. V Pajčevini strahu pa Klavdija šele ob koncu spozna, da je bila eden od članov ljubezenskega trikotnika, za kar prej ni vedela. Vendar je to tedaj ne pretrese, saj se je med iskanjem svojega »moža« Mateja že zaljubila v njegovega brata Jana.

3. ženski roman spolnost tabuizira: prikazana je ljubezen, strast, hrepenenje, vendar pa v naših delih ni opaziti opisa spolnosti,

4. pogost pojav bolezni, ki deluje kot očiščenje, skoraj vedno so njene posledice pozitivne. Tega pojava v delih Maše Modic ni zaslediti kljub temu, da je bolezen osnovno motivacijsko sredstvo (v njej in ob njej se preizkušajo značaji), obvezni happy end pa ponovno vzpostavi v svetu ravnotežje.

Bolezen je sicer res prisotna v romanu Peklenski načrt, vendar pa gre tu Ninin načrt, da bi moža Gorazda spravila s sveta in prišla do njegovega denarja na način, da ga postopoma zastruplja in je on zato res slabega počutja oz. zdravja. Vendar pa v tem primeru ne moremo govoriti o očiščenju oz. katarzi pač pa o podlem načrtu, katerega cilj je smrt človeka zaradi pohlepa. Res pa je, da do tega ne pride, Gorazd preživi in tako smo priča happy endu.

5. druga motivacijska sredstva: ta pa so prisotna, in sicer opraviti imamo z:

- ekspozicijo oz. vpeljavo figur,
- zbližanjem, ki je prisotno v prav vseh delih, saj ob vsakem koncu romana glavna junakinja pristane v varnem objemu svojega moškega,
- konflikti, ki nam popestrijo branje in jih skupaj z glavno junakinjo razrešujemo prav v vsakem delu, kjer imamo pred razrešitvijo polno stran poti,
- odgovornost do tretje osebe še od prej: v Črnem dvorcu se Viktor čuti odgovornega za gluhonemega Boba in sklene poskrbeti zanj in ga vzeti v hišo, ne izvemo pa motiva za to dejanje,
- nesporazumom: v Usodnih pretvarjanjih npr. Natja ne razume, ko se ji Karla opraviči, ker ga ljubi, saj ne ve, na koga se ga nanaša, ali na Sergeja ali na Marka. Natja sicer misli, da gre za Sergeja, na koncu pa ugotovi, da je šlo za nesporazum in je Karla mislila Marka,
- rešitvijo konflikta: konci romana so v znamenju rešitve konfliktov in nesporazumov, dobro je poplačano z dobrim, zlo z zlim, ugotovimo, kdo je morilec in kdo je dobrotnik. Glavna junakinja pa končno najde svojega moškega.

6. srečen konec, poroka: Maša Modic vsa svoja dela zaključi srečno, razjasnijo se vsi dvomi, glavna junakinja se ali poroči ali pa srečno konča ob svoji ljubezni. Poroka na koncu trivialnega romana pomeni uzakonjenje in sprostitev libidinozne želje v okviru zakona. Pri obravnavanih delih nikjer ne gre za problem poroke zaradi denarja oz. razrednih razlik.

Zgodbe se dogajajo v sodobnosti, kjer se ljudje ne delimo več na stanove in kjer nam starši ne izbirajo več svojih partnerjev. Tu se vsi pari nekako ekonomsko ujemajo in se poročajo dobro ekonomsko situirani. Tudi tisti, ki smo jih sprva spoznali kot revne (npr. Monika v Temna skrivnost preteklosti), saj najde svojega dedka oz. on njo in njej ter sestrični Erici zapusti grad Edelson in vso njegovo premoženje.

7. v delih smo velikokrat priča skrivnostni zgodbi kake osebe, ki šele proti koncu pride na dan. Saro v Pajčevini strahu šele na koncu spoznamo kot Klavdijino sovražnico, ki ji streže po življenju, do tu pa smo jo imeli za njeno najboljšo prijateljico. Podobno se zgodi v Mreži prevar, kjer ugotovimo, da Lidija pomaga Patriciji, hkrati pa kuje načrt, kako se je znebiti. Tudi v romanu Peklenski načrt Nina ponudi Eneji pomoč, ko mora Andražu predati stanovanje, za svoje modrice krivi Gorazda (moža), ob zaključku pa spoznamo, da je Nina ves čas lagala o svojem možu, katerega je tudi postopoma zastrupljala, da bi prišla do njegovega imetja oz. denarja.

Neko osebo spoznamo torej kot dobro, vedno pripravljeno pomagati in ki vedno stoji ob strani. Vendar pa je ravno ta oseba tista, ki glavno junakinjo namenoma prizadeva, ki ji želi slabo in se je želi celo znebiti, da bi se z njeno smrtjo oz. njenim imetjem lahko okoristila. Pa naj bo to denar ali pa njen partner oz. partnerica. V njih spoznamo šibke ljubi, ljudi, ki za dosego svojega cilja ne izbirajo sredstev. Vse življenje so bili zagrenjeni, vendar tega navzven ne pokažejo, v sebi pa kujejo načrt, kako se maščevati, saj je prav maščevanje smisel njihovega obstoja. Drugi osebi zavidajo srečno družino, uspešno šolanje in kasneje zaposlitev, ljubečega partnerja. Ker ji tega ne privoščijo, ji sklenejo zagreniti življenje oz. se dokopati do tistega, kar jim ne pripada.

8. dogajalni prostor: po definiciji gre za mestno-grajski prostor. Tudi avtorica obravnavanih del se tega drži. Večinoma gre za mestno okolje, če je to okolje postavljeno v Anglijo, imamo opravka z gradovi ali dvorci, le v Usodni zmoti glavna junakinja prebiva v vaškem naselju, kamor se je preselila iz bližnjega mesta.

9. še eno prepoznavno značilnost ženskega romana je potrebno omeniti, in sicer izhaja iz idejno-moralne plasti besedila. Gre za kategorični imperativ ali moralno maksimo, ki se ji junakinja brezpogojno podreja v vseh kritičnih trenutkih.

Vse glavne junakinje se podrejajo resnici oz. temu, da se dokopljejo do nekega spoznanja (o družini, morilcu, ...).

V. TRIVIALNA LITERATURA IN NJENE ZNAČILNOSTI:

Razlag, kaj trivialna literatura je, je več, mi pa omenimo naslednjo: to je literatura, ki je bila kdaj iz estetskih, funkcionalnih razlogov ali množičnosti razvrednotena. Druga definicija pa se glasi: trivialna literatura je estetsko in funkcionalno manjvredna množična literatura.

Če se na začetku ustavimo ob pojmu trivialna literatura, kaj kmalu naletimo na razlago, da poleg omenjenega izraza poznamo še veliko drugih, ki poimenujejo isti tip literature. Pa jih nekaj izmed njih omenimo: množična in zabavna literatura, kič, šund, plaža, popularna, poljudna literatura. Kiču prištevamo estetsko razvrednoteno literaturo, šundu in plaži estetsko in moralno razvrednoteno literaturo, popularna literatura je samo funkcionalno razvrednotena in množično razširjena literatura, poljudna literatura pa je le estetsko razvrednotena in množično razširjena. Poglejmo še, kaj beseda trivialen pomeni: beseda izhaja iz latinske besede »trivium« in v prenesenem pomenu pomeni pouličen, cenen, navaden, vsakdanji.

Trivialna literatura je časovno umestljiv pojav in za njen začetek omenjamo drugo polovico 18. stoletja. Za vznik te vrste literature je bila odločilnega pomena nova plast bralcev, saj se je ravno v drugi polovici 18. stoletja branje povečalo kar za 60-krat več kot petdeset let poprej. Ob tem pojavu začne trg določati pisatelja, ki postane blagovni proizvajalec in ne piše več po naročilu, ampak na zalogo. Tudi ni več odvisen od mecena, temveč od svojih kupcev. Le-ti pa ne pripadajo več zgolj izobraženi eliti.

Na Slovenskem se je zgodovina trivialne literature začela z mladinskimi knjigami. Mladina je bila tisti novi sloj prebivalstva, ki je potrebovala novi tip literature in je bila

potrebna vzgoje meščanskih moralnih vrednot. Konec 60. let 19. stoletja se z Luizo Pesjakovo in Pavlino Pajkovo razvije še en tip trivialne literature, in sicer gre za žensko povest, ki je drugo ime za ljubezensko povest. Njeni konzumenti so večinoma ženske, tudi glavne osebe so ženske, ki se zapletejo v ljubezenski trikotnik.

Trivialni literaturi so različni pisci, ki so se z njo ukvarjali, namenjali različne kritike. Eni ji namenijo pozitivne, drugi negativne. Prutz je npr. poudarjal funkcionalnost zabavne literature, Appel je videl le njeno estetsko nezadostnost. Vendar pa ima trivialna literatura prav tako kot druge literature dvojno funkcijo:

- katarzično (zadovoljevanje potreb),
- stimulativno (manipulativna inštrukcija obnašanja, samopotrjevanje in uravnavanje v začetku iztirjenega sveta).

Ta literatura ideološko neobremenjeno zadovoljuje neko osnovno človeško potrebo. Lahko bi se ji reklo potreba po zabavi, v kateri temelju so tri vrste vznemirjenosti: radovednost, napetost in ljubezenska razsežnost.

Negativno kritiko zoper trivialno literaturo pa so podali didaktiki, ki trdijo, da je omenjena literatura družbeno škodljiva, ima manipulatorski značaj in je s tem funkcijsko neustrezna. Ob tem naj omenim več strategij manipulacij trivialne literature:

1. zbujanje prepričanja, da lahko reši svet le močna avtoritativna osebnost, ne pa družbena akcija,
2. razdrobitev, tj. trivialna literatura odslikava svet na način, v katerem ni videti nobene vzročne povezave, s tem pa tudi nobenega krivca za družbene nepravilnosti. Navaja na misel, da je problem rešen tedaj, ko je nekdo ubit,
3. pomirjanje in potrjevanje, iskanje skladnosti med pričakovanim in uresničenim,
4. ta literatura apelira na čustva in se sklicuje na iracionalno; po eni strani vodi v beg pred svetom, po drugi pa vzbuja strah, ki sproži obrambno držo,
5. akcijstvo, delovanje brez razumskega povoda.

Definicije trivialne literature so več kot dvajset let nastajale tako, da so poprej zanikale predhodno definicijo. Zaključimo razdelek o trivialni literaturi tako, da definicije še enkrat podrobneje pregledamo:

• **predmetne:**

→ estetske: te govore, da je kič:

- tehnična pomanjkljivost (površnost, primitivnost, banalnost),
- preciznost (kumulacija pridevnikov, sinestezije, superlativov, dramatizacije),
- shematičnost (črno-bela karakterizacija, happy end, zamenljivost, klišeji v konfiguraciji oseb in dejanj),
- časovnostilno pripada manierističnim obdobjem v umetnosti.

→ Idejno-moralne:

- trivialna literatura je konformistična literatura. Nima namena svet spreminjati, ampak ga hoče le regulirati,
- trivialna literatura je moralno škodljiva, k agresivnosti vzgajajoča literatura.

• s strani recipienta:

→ sociološke:

- kič je kultura mase. Producent trivialne literature je usmerjen k recipientu, množici,
- kič je uporabnostna (poceni) umetnost. Njena uporabna, socialno.psihološka vrednost je v zabavanju, tolažbi, usmerjanju in kompenzaciji.

→ psihološka:

- kič je antropološka konstanta, latentna možnost v človeku; kič so kičasti občutki. Kič je odraz stalnega človekovega stremljenja po sreči.

→ semiotične:

- kič je shematična umetnost, umetnost po formuli. Je kot igra, ker prav tako natančno sledi pravilom in algoritmom. Danes pa prevladuje »modni kič«, ki se je sposoben hitro spreminjati, da bi ustregel željam potrošnikov,
- trivialna so besedila z minimalno besedilnostjo, pa s toliko večjo konotativnostjo, čustvenim pozivom.

→ relativizirajoča definicija:

- Kič ni estetsko ali moralno, ampak ideološko in zgodovinsko vprašanje. Trivialna je tudi tista literatura od druge polovice 18. stoletja dalje, ki je bila kdaj razvrednotena, tako ali podobno poimenovana in izrinjena iz literarne zgodovine in ki se večinoma lahko pohvali z množičnim sprejemnikom.

VI. ZNAČILNOSTI DEL MAŠE MODIC

1. IDEJNO-TEMATSKI USTROJ ROMANOV:

Romani Maše Modic uvrščamo med ljubezenske romane. Pri vseh je namreč v ospredju ljubezen, ljubezenska razmerja, konci razmerij. Vendar se prava ljubezen izkaže šele ob koncu romana, ko glavna junakinja spozna, da moški, ki ga ljubi, ni kriminallec, kot je pred tem predvidevala, pač pa jo prav ta moški ljubi in ji svojo ljubezen prizna.

Vendar pa je poleg ljubezni v romanih pogost pojav tudi motiv umora. Predvsem gre za umore zaradi dediščine oz. denarja, saj zločinec v romanih ne izbira sredstev za dosego zastavljenega cilja (denarja) in odstranjuje vse, ki so mu na poti do cilja v napoto. Gre npr. za primer izgubljenega brata, ki se pod pretvezo vrne domov in se predstavi kot bratranec gospodarjeve zaročenke, ki mu tudi sama pomaga pri izvrševanju načrta. Spet druga zgodba pripoveduje o tem, ko prijateljica svoji najboljši prijateljici »nastavi« moža, ki pa je njen ljubimec. Po umoru pa naj bi prišli do njenega denarja. V Prekletstvu Vilinskega griča Maja najde svojega pravega očeta, ki ji zapusti premoženje in grad. Njegovi stanovalci je sploh ne poznajo in ko pride na grad, da bi tam domovala, ji stanovalci niso naklonjeni in se je nekdo želi znebiti. Skratka gre za različne motive umorov, vsi pa so si enotni v tem, da nekdo hoče priti do denarja, do bogastva oz. dediščine pa čeprav mu le-ta ne pripada.

Drugi razlog za umor je ljubosumje oz. maščevanje, ko kriminallec drugi osebi zavida uspeh, srečno otroštvo in uspešno ljubezensko zvezo, sam pa se počuti za vse to prikrajšan. Zato se mu sklene maščevati in najprej zadane tam, kjer žrtev najbolj boli, pri njegovi ljubezni. Potem postopoma izvršuje svoj načrt, nazadnje se odloči opraviti še z žrtvijo (potem ko je le-ta prestala pekel). Tudi tu imamo primere tiranskega moža, kateremu žena pobegne

skupaj z otrokom, on pa jo izsledi in se ji za pobeg maščuje. Zasledimo tudi primer, ko glavna junakinja svojemu bivšemu fantu v sok zameša strup, saj se mu želi maščevati, ker je razdril njuno razmerje in noče priti več nazaj k njej. Vendar pa sok kasneje pomeša in ona spije zastrupljenega in sama umre.

Prav na podlagi tega, kateri motiv oz. katera dva motiva v romanih prednjačita, sem romane Maše Modic razdelila na dva dela, in sicer na:

Ljubezenske romane, v katerih ni motiva umora. Med te romane sodijo:

- Ko ljubezen zakrije svoj obraz,
- Usodna pretvarjanja,
- Temna skrivnost preteklosti.

Ljubezensko-kriminalne romane, kjer je poleg motiva ljubezni prisoten tudi motiv umora, pohlepa in maščevanja. Mednje sodijo romani:

- Črni dvorec,
- Beg v pekel,
- Pajčevina strahu,
- Pečina smrti,
- Prekletstvo Vilinskega griča,
- Mreža prevar,
- Peklenski načrt,
- Usodna zmota,
- Poslednji krik preteklosti,
- Meč nad skalnatim gričem,
- V znamenju škrlata,
- Srečanje v peklu,
- Razodetje,
- Hudičeva zaveza,
- Speča lepotica,
- Sedem smrti.

2. ZGRADBA ROMANOV:

Prvih pet napisanih romanov (Ko ljubezen zakrije svoj obraz, Črni dvorec, Usodna pretvarjanja, Beg v pekel in Temna skrivnost preteklosti) in zadnji roman (Sedem smrti) je

razdeljeno na posamezna poglavja (8, 9 oz. 10), ki niso naslovljena in so označena z rimskimi številkami (npr.: I. poglavje, II. poglavje, ...). Preostali romani pa so razdeljeni na dva dela, in sicer na prvi in drugi del, oba dela pa vsebujeta posamezna poglavja, ki so tokrat naslovljena. Prvi del se pri vseh romanih začne z nekakšnim kratkim nenaslovljenim uvodom, ki bralcem predstavi zgodbo, njene glavne akterje ali pa je le neko razmišljanje o usodi, nepredvidljivosti življenja, ki je lahko enkrat kot pravljica, spet drugič pa podoba samega pekla ali gre za premišljevanje o ljubezni, tem nepredvidljivem čustvu, ki je hkrati veličastno.

Iz te zgradbe izstopa roman V znamenju škrlata, katerega gradijo trije deli in pa Poslednji krik preteklosti, roman v sedmih knjigah. Vsaka knjiga je res da sestavljena iz prvega in drugega dela, vendar pa vsaka knjiga nosi poleg enotnega naslova tudi svoj podnaslov, in sicer:

1. POTI USODE ali uvod v zgodbo, posvečeno resnici,
2. V ZNAMENJU PREROKBE ali posvečeno tistemu usodnemu 4. juliju,
3. RAZKRITJE ali trnova pot do sreče,
4. PREIZKUŠNJA ali pogubna moč sumničenj,
5. UMOR V MALEM REČJU ali kača na prsih,
6. HIŠA UTVAR,
7. ČAS PLAČILA.

V posameznih romanih, romanih, katere sestavlja več knjig, se pojavljata dve zgodbi, zgodbi, ki imata vsaka svojo junakinjo. Ti dve zgodbi sta pisani v različnem tisku, vse do tedaj, ko se glavni junakinji oz. zgodbi teh junakinj povežeta, ko se njuni zgodbi prepleteta.

Sicer pa v vseh romanih nastopajo kot glavne junakinje ženske.

3. INTERPRETACIJA BESEDJA V NASLOVIH KNJIG:

Naslove romanov Maše Modic sem razdelila v dve skupini, in sicer po dveh kriterijih:

1. naslov, iz katerega lahko razberemo lokacijo dogajanja oz. nam vsaj nakaže, kam nas zgodba romana vodi. Naslovi, ki pripadajo tej skupini, so naslednji:
 - Črni dvorec → tu gre za natančno lokacijo dogajanja zgodbe, in sicer Črni dvorec. V romanu izvemo še, da je dvorec postavljen na sever Anglije, kamor Suzana odpotuje na delo tajnice in uslužbenke stare rojakinje Mary, ki želi z nekom govoriti v slovenskem jeziku. Suzana tu spozna ljubezen svojega življenja in ostane na dvorcu. V Sloveniji pa jo še vedno čaka stanovanje.

- Beg v pekel → v tem naslovu res da ne izvemo natančne lokacije dogajanja, vendar nam je jasno, da glavna junakinja zabrede v težave, ki jo pripeljejo »v pekel«. Sara namreč pobegne od svojega nasilnega moža, ki se nazadnje spravi še na njunega otroka. Ko že misli, da je varna, saj izve, da je njen mož Zdravko umrl v prometni nesreči, se zopet spopade s preteklostjo, ko v sobi zagleda sporočilo: »Nisi mi ušla«. Spozna, da je Zdravko živ in ji streže po življenju. Vendar jo pred njim reši Hubert, ki si vzame življenje, ko je sprevidel, da je privolil, da bo Zdravku pomagal, ni pa vedel, da je Zdravko sposoben tudi ubijati.
- Pečina smrti → pečino smrti Risa poimenuje pečino ob dvorcu, za katerega izve, da je last njene matere Silvane, katere nikoli ni poznala in tudi ne vedela zanjo, saj do prihoda v dvorec sploh ni vedela, da je vse življenje živela pri »nepravih« starših, torej, da je bila posvojena. Prav ob tej pečini je njena mama izgubila življenje, ko jo je služabnica pognala čez ograjo. Kasneje je prav tam izgubil življenje tudi Silvanin mož Aleksander, ko je Risi stregel po življenju in je le-ta v samoobrambi pritisnila gumb na njegovem invalidskem vozičku, kateri jevožiček pognal v tek in je pristal v prepadu.
- Prekletstvo Vilinskega griča → siroti Maji se oglasi njen oče, katerega prej ni poznala. Oče je lastnik Vilinskega griča v Angliji in sklene ga zapustiti svoji hčeri. Ta se skupaj s svojo prijateljico, glavno junakinjo Mašo, odpravi na grad, kjer pa se dogajajo čudne, nepojasnjene reči, ki dajejo gradu pečat prekletstva. Vendar na koncu spoznamo, da se za prekletstvom in umori na gradu skriva pohlep in ljubosumje. Zato najprej Maji, potem pa še Maši strežejo po življenju, Mark pa se želi na vsak način poročiti z Mašo, da bi tako postal mož dedinje in solastnik gradu. Vendar jo pred vsemi zlikovci reši George, tudi sicer dedič gradu, ki pa jo resnično ljubi.
- Meč nad Skalnatim gričem → v delu v štirih knjigah se prepletata dve zgodbi, obe se končata na Skalnatem griču, tudi tokrat v Angliji. V Skalnatem griču prebivajo ošabni in kruti Standwicki. Edini svetli izjemi sta Michael, ki se zaljubi v Sereno ter George, ki osvoji srce druge glavne junakinje Nell. Te dva sta na izgled sicer res izrezana Standwicka, vendar pa se za to podobo skrivata dve dobri in ljubeči osebi. Vendar pa se prva ljubezenska zgodba nesrečno

konča, saj Michaelov oče s Sereno ni bil zadovoljen in jo skupaj z Annabel skuje načrt pokončati Sereno.

Meč nad Skalnatim gričem je torej neka prisposoda za smrt, za umore. Meč kot sredstvo, s katerim lahko človeku strežemo po življenju in si tako lajšamo pot do zastavljenega cilja. Standwicki s slabo vestjo in grehom pač niso imeli težav in so z mečem zamahovali po vseh svojih sovražnikih oz. tistih, ki so jim prišli napoti.

- Srečanje v peklu → pekel ne zaznamuje nič lepega, pač pa njegovo pravo nasprotje. V romanu se s peklom sreča najprej Saša, katero zapusti njen Alen, ko le-ta spozna Tajo in se vanjo zaljubi. Vendar pa se Saša s tem nikakor noče sprijazniti in želi Alena za vsako ceno nazaj. To pa jo stane življenja. Ko namreč sprevidi, da si je zastavila pretežak cilj, saj Alen nima želje priti k njej, ga ona sklene umoriti. V kozarec zameša strup, ob tem jo vidi nič hudega sluteča sestra Barbara, ki misli, da je v pijačo primešala uspavalno. Le-ta kozarca zamenja, tako da Saša spije pijačo namenjeno Alenu. Saša pa umre in tedaj Barbara spozna sestrin zlovešč namen in svoje dejanje, saj je posredno kriva za sestrično smrt. Obdolžen pa je Alen, ki preždi ves čas zgodbe v zaporu sam s svojimi spomini in zavestjo, da je nedolžen. Tu se tu Alen znajde v peklu. Na koncu pa Barbara le spregovori in Alen je tedaj opran krivde. Na prostosti ga pričaka Taja.

Meni pa se ob tem še vedno zastavlja vprašanje, kdo se bo srečal v peklu. Saša je najbrž res tam zaradi njene namere zastrupiti Alena. Vendar pa se sprašujem, kdo se ji bo tam pridružil? Saj nihče ni zagrešil zločina, da bi pravi pekel res zaslužil. A Sartre je v obdobju eksistencializma zapisal, da so pekel ljudje okoli nas. Torej nam ni treba umreti, da bi ga doživeli.

2. v drugo skupino sodijo naslovi vseh ostalih romanov, ki nam torej ne povedo, kam je zgodba locirana, pač pa naslov nosi oznako nekega dogodka. Med slednje naslove prištevamo:

- Ko ljubezen zakrije svoj obraz → ljubezen zakrije svoj obraz tedaj, ko Manja vidi Andreja v objemu z drugo žensko. Brez njegove razlage zbeži in dolgo časa (skoraj celo nosečnost, nosi Andrejevega otroka) živi v prepričanju, da se je Andrej z njo poigral, njegova mati Marija pa ji pove, da je bila ženska

njegova sorodnica in sedaj žena njegovega bratranca. Zdaj pa ljubezen svoj obraz odkrije in Andrej poišče Manjo in svojega še ne rojenega otroka.

- Usodna pretvarjanja → bivša para Mark in Natja ter Sergej in Karla skupaj preživljata čas pred novim letom v Amsterdamu, vendar pod pretvezo, da sta sedaj par Sergej in Natja, da bi svoja bivša partnerja naredila ljubosumna in ju tako lažje dobila nazaj. A se pretvarjanje na koncu obnese, saj se Natja in Sergej res zaljubita, Karla pa Natji prizna, da sta z Markom že dolgo skrivoma par.
- Temna skrivnost preteklosti → siroti in najboljši prijateljici v sirotišnici Monika in Erica se bojita negotove in revne prihodnosti. Za Eriko posveti žarek upanja, ko jo želi spoznati nekoč ponosen in trdosrčen dedek z Edelsovine, ki se pokesa za vse svoje grehe in sedaj želi svoji vnukinji zapustiti vse svoje imetje. Prav on jo je kot otroka, potem ko je v požaru izgubila starša, pripeljal v sirotišnico. Vendar mu Erica oprostí. Tik ob koncu pa spoznamo, da je Monika njena sestrična in tako druga vnukinja lorda Edelsona. Skrivnost je torej odkrita in Monika ter Erica gmotno preskrbljeni in končno ljubljene pri svoji družini.
- Pajčevina strahu → prav tako kot je pajčevina prepletena na različne načine in je težko najti njen začetek in njej konec, tako je Klavdija skozi vso zgodbo kot v pajčevino ujeta. V tej pajčevini pa ves čas preži nanjo strah, Klavdija pa iz njega ne najde izhoda.
- Mreža prevar → radovedna Patricija se zaradi svoje radovednosti zaplete v mrežo prevar, ko se kot varuška preseli v hišo Gregorja Kosela, skrivnostnega moškega, ki jo privlači, hkrati pa jo odbija zaradi svoje skrivnostnosti in zato, ker ga sumi za razna podla dejanja in celo umore. Ker pa se z njim zaplete v razmerje, je prav tako ona vpeta v mrežo prevar, saj se oba vrtita okoli vrele kaše in ne najdeti izhoda iz te mreže. Ko že mislimo, da se stvari razpletejo, se ponovno zapletejo in zopet se razpletamo v mreži. Vse do srečnega konca.
- Peklenski načrt → Nina si za cilj zastavi priti do moževega denarja. Da bi do tega prišla, njega (Gorazda) prikaže kot grobijana in moškega, ki je zelo bolan. S tem pridobi zavezništvo glavne junakinje Eneje. Ta pa skozi zgodbo odkriva resnico. Gorazd ni nasilen moški, tudi ni bolan, bolna je Nina, ki Gorazda

počasi zastruplja, a ji ne uspe. V svoj načrt pritegne tudi Enejinega bivšega partnerja Andraža. Peklenski načrt pa se jima izjalovi, saj sta razkrinkana.

- Usodna zmota → Anja za umor ravnatelja Vrhovca sumi svojega delodajalca Karla Stanovnika in proti njemu zbira dokaze in se jezi na policiste, ker ga ne priprejo. Slednjič pa le spozna svojo zmoto, saj sama odkrije morilca, in sicer Vrhovčevega soseda.
- Poslednji krik preteklosti → v najdaljšem romanu Maše Modic sledimo dvema zgodbama, ki pa se ne dogajata istočasno. Silvanina je namreč postavljena en rod pred Tejino, kar pomeni približno od 25-30 let. Pred očmi se nam odvija njuno življenje. Silvanino se kmalu konča, nato smo priča le Tejinemu, ki jo v življenju čakajo različne preizkušnje in spoznanje, kdo je njej pravi prijatelj. Ko se Teja prikoplje do resnice o Silvani, Žvanu ter Silvanini hčeri in pričakujemo zaključek zgodbe, nas preteklost preseneti še zadnjič. Teja namreč od prijateljice Tanje izve, da Nejc ni dober in pošten človek, za kakršnega ga je Teja imela, pač pa je morilec, ki je želel opraviti tudi s Tejo. Dočakamo torej še zadnji krik, še zadnjo skrivnost preteklosti, katero je odkrivala Tejo. Torej preteklost Silvane in njenih bližnjih. Ta skrivnost je namreč ta, da je Nejc tisti Silvanin sin, kateri naj bi takoj po rojstvu umrl. Izvemo pa, da ga je Mirko odpeljal stran, saj ni zmozel pogleda na otroka svoje Silvane in njenega očeta Žvana, kateri jo je posiljeval, da bi jo tako pripravil za zakon z Mirkom. Nejc je, ko je izvedel resnico, skoval načrt, priti do imetja Žvana in ker mu je na poti stala njegova polsestra Sonja, je opravil tudi z njo in nato naprej izvrševal svoj načrt, ki pa ga ni dokončal, saj ga je na delu ujela policija.
- V znamenju škrlata → škrlat kot dragocena temno rdeča svilena tkanina je v knjigi mišljen kot simbol bogastva. Tudi Nastja, sestra glavne junakinje Ane, je na delo prostitutke pristala, ker so jo premamile limuzine, drage obleke, darila, nakit, luksuzna stanovanja. Ko je s tem postala zasvojena in drugače ne bi hotela več živeti, je bilo zanj že prepozno. Bila je v svetu seska, alkohola in drog ter stalne konkurence med dekleti v tem istem delu. Prav to pa jo je stalo življenja. Ana sprva ni verjela, da bi bila lahko njena sestra prostitutka, ko pa je spoznala, da je to resnica, se je namenila odkriti, zakaj je umrla oz. kdo jo je umoril, saj je bila prepričana, da si ni sama stregla po življenju. Spozna, da je njena morilka njena sostanova Nataša, ki je Ani celo ponudila pomoč pri

razreševanju uganke in da ji je stregla po življenju ravno zaradi konkurence pri delu in posledično s tem zaradi zaslužka, ki jih pripelje do »škrлата«.

- Razodetje → Seleno ima za seboj uspešno manekensko kariero, ima tri najboljše prijatelje, pa vendar ni srečna. Srečo ji kali njen Blaž, ki jo neusmiljeno pretepa, ona pa tega nikomur ne pove. Ko ji je gorja vendar le dovolj zbeži, na poti pa jo zadene avto. Seleno noče policije, zato ji voznik Simon, ki je tudi zdravnik, oskrbi rano in jo odpelje k sebi domov, kjer se ona zbudi in ne ve, kdo je in kaj se je z njo zgodilo. Tudi tu jo kaj kmalu najde Blaž, ki obračuna z vsakim, ki se mu približa. Vendar je poražen, saj ga Gordana, Simonova prijateljica ustrelji v samoobrambi in tako reši življenje sebi, Juretu, Seleni in Simonu. Slednji uspešno operira svojo Vanjo, katera sprevi, da mu srce bije za Seleno. To opazi tudi Jure, ki ljubi Seleno. Pristane v Vanjin načrt in Seleno ju preseneti ravno med poljubom. Sedaj med njo in Simonom ni več ovir in razodaneta si, da se ljubita. Vanja in Jure pa sta ponosna in vesela, da sta pri tem sodelovala.
- Hudičeva zaveza → Kimina prijateljica Sara, s katero sta nerazdružljivi že od malega, za njenim hrbtom sklene s svojim Andrejem hudičevo zavezo. Sara je bila že vseskozi ljubosumna na Kim, saj je ta imela ljubeče starše, naredila je šolo, dobila poklic in moškega, ki jo je ljubil. Vse to ji Sara ni privoščila in sklenila se ji je maščevati. Sprva je njenega Gabra prepričala, da ni prišel na njuno poroko (Kimino in Gabrovo). Potem pa je spoznala Andreja, kateri se je vanjo noro zaljubil, ona pa je hotela le Gabrovo ljubezen, kateri pa ji ne ni vračal, saj je vseskozi ljubil Kim. Z Andrejem sta sodelovala pri umorih treh deklet, ki pa sta jih podtaknila Gabru. Kim jima verjame in ko je Andrej spoznan za krivega in ona trdi na sodišču, da je nedolžen, spozna, da vsega le še ne ve. Stopi do bloka, kjer živi Gaber. Tu končno spozna resnico, da je Sara njena sovražnica in da je njen ljubljene Gaber nedolžen. Po desetih letih se zopet najmeta in začneta tam, kjer sta končala. Sara in Andrej pa plačujeta za svojo zavezo.
- Speča lepota → Amalija, ki je po rojstvu svojega otroka, katerega so ji vzeli, živela v Angliji, pride v Sinji Laz, da bi postavila stvari na svoje mesto. Za pomoč poprosi Mio, da bi zapisala zgodbo njenega življenja. Amalija kmalu umre, Mia pa nadaljuje njeno delo, odkrivanje resnice oz. iskanje njenega

otroka. Ko že misli, da ga je s pomočjo Roka našla, spozna, da je Amalijin sin Rok, katerega pa Amalija ni hotela spoznati. Rok se je torej celotne zgodbe izmislil in sam poskrbel za žensko, ki se je izdajala za Amalijo. Spet je bil v igri pohlep, saj je Rok želel podedovati Amalijino premoženje in se obenem svoji materi maščevati, ker ga je zavrгла. Prave Amalije v delu ne spoznamo, je neaktivna oz. avtorica jo poimenuje speča lepota.

- Sedem smrti → Jutra že kot deklica izgubi mamo. Njene smrti obdolžijo očeta, ki v zaporu naredi samomor. Jutra sedaj živi pri teti in njenem možu ter hčerki Katji in sinu Tadeju. Ko se teta in mož ponesrečita in umreta, Katja in Tadej na povabilo sorodstva odideta v Winsmill, dom njune mame, Jutra pa ostane v Sloveniji, saj so njo zavrnil. Ko odraste, sklene spoznati svojo družino. Tadej jo predstavi kot svoje dekline, saj se ta dva kmalu po njenem prihodu v Anglijo srečata in se prepoznata. Jutra spozna svoje ošabno sorodstvo. Tadej ji pri tem pomaga, seveda tedaj, ko ni pod vplivom alkohola in ko je prijazen. Je namreč zelo različnih razpoloženj, enkrat ves mil in prijazen, drugič sam hudič. Jutra tu spozna Christino, družinskega odvetnika Charlesa, katerega tudi poprosi za pomoč, ko domači odklonijo, da bi Christino, ki je po Tadejevih besedah babičina vest, odpeljali v bolnico. Tedaj pa spozna, da je vseskozi stregel po življenju ravno ta simpatični Charles, ki je bil tudi potomec družine Stanford, ne pa tudi njen dedič, ki pa je to želel na vsak način postati. On je tudi oče uboge Christine. Jutri pove, da je ubil njeno mamo, da bi ji Helen ne povedala skrivnosti. Druga smrt zaznamuje njenega očeta. Po tem razkritju umre še babica, pa Christina, Katja, pred tem pa še Helen in njen mož Filip. Sedem smrti se je torej dogodilo preden je Jutra le našla svojo srečo ob Tadeju, za katerega je izvedela, da ni njen bratranec, saj ni bil sin njene tete Helen. Jutra tako ostane ob Tadeju v gradu Winsmill.

4. TIP PRIPOVEDOVALCA:

Večinoma gre za prvoosebno pripovedovalko, ki je hkrati glavna oseba v romanu. Ta nam posreduje zgodbo svojega življenja, od nekega zapleta (končano razmerje s fantom, povabilo za pisanje življenjepisa, delo v Angliji, beg pred tiranskim možem, odhod iz sirotišnice ob polnoletnosti, izginotje moža, »ugrabitev«, očetovo pismo in oporoka, odprtje novega hotela, pripor zaradi izvrševanja evtanazije, smrt ravnatelja, pogrešana hčerka, pogreb prostitutke, seznanitev s teto, dekletova smrt, ...) oz. dogodka v življenju, ki ji le-tega postavi

na glavo, dalje. Pripovedovalka nam tako opisuje dogodke, ki temu sledijo, ob tem pa nam razkriva tudi svojo preteklost, da bi tako lažje razumeli sedanost oz. tudi prihodnost. Gre torej za tip pripovedovalca, ki nam razkriva svoje življenje in dogodke v njem, hkrati pa nam opisuje okolico, svoje mišljenje in čustva, skratka vse, kar se dogaja v njeni notranjosti in njeni zunanosti oz. okolici.

Poleg prvoosebnega pripovedovalca pa v peščici romanov zasledimo tudi tretjeosebne, vsevedne pripovedovalce, in sicer le v treh romanih:

- Temna skrivnost preteklosti → tu vsevedni pripovedovalec ve, kaj se dogaja v junakovih mislih, kako je z njihovimi čustvi, pripovedovalec torej o vseh junakih ve vse (o zunanjem izgledu, pa tudi o njihovi notranji plati osebnosti),
- Srečanje v peklu → pripovedovalec nam pripoveduje o sedanosti, ob tem pa nam skozi razmišljanja glavnih junakov, opisuje tudi dogodke iz njihove preteklosti,
- Razodetje → tudi tu izvemo vse o glavnih junakih, njihovi podobi, čustvih, ...

V posebno skupino sodi roman v štirih knjigah, Meč na skalnatim gričem, kjer gre za preplet dveh zgodb in kjer imamo dve glavni junakinji. Ena od njiju, Nell, je prvoosebna pripovedovalka, medtem ko o Seleninem življenju govori tretjeosebni vsevedni pripovedovalec. Po tem, ko se zgodbi prepleteta imamo opraviti le še s prvoosebno pripovedovalko Nell, ki nam pojasni tudi konec Selenine zgodbe oz. njenega nesrečnega konca.

5. KRAJ DOGAJANJA:

Glede na kraj dogajanja, bi romane lahko razdelili v dve skupini, in sicer:

- na romane, katerih dogajanje je postavljeno na domača, slovenska tla,
- ter na romane, katerih dogajanje se prične na slovenskih tleh, nadaljuje pa se v tujini, kamor odpotuje glavna oseba.

Na izključno domača tla postavljena dogajanja so v naslednjih romanih:

- Beg v pekel → gre za prostor v Sloveniji, vendar pa kraji oz. mesta posebej niso omenjeni. Da gre za Slovenijo, izvemo po pripovedovanju glavnih junakov (cestnohitrostna dirka v Sloveniji, Maksov dom na drugem koncu države),

- Pajčevina strahu → dogajanje je postavljeno v slovensko prestolnico, kjer glavna junakinja živi in dela, ko pa so ji za petami morilci, se preseli k prijateljici v Dolgo vas. Roman se zopet zaključi v Ljubljani,
- Peklenski načrt → tudi tu ni omenjeno mesto, izvemo le, da je dogajanje postavljeno v Slovenijo, za mesta torej ne izvemo, vemo le, da se zgodba dogaja v zaporu, sodni dvorani, domu glavne junakinje Eneje in njene prijateljice Nine, ...,
- Usodna zmota → tudi tu ni omembe kraja, omenjeno je le vaško naselje v Sloveniji s svojo šolo. Vaško naselje je precej konzervativno, saj se učiteljica Anja tu ne počuti dobro, ker je stalno v zobeh prebivalcev zaradi svojega oblačenja, ki naj ne bi sodilo v vaško naselje,
- V znamenju škrlata → zgodba se odvija v Ljubljani, omenjena je Celovška cesta in hotel Lipa, kjer je dom prostitutk,
- Srečanje v peklu → celotno dogajanje je postavljeno v Bevke, vaško naselje blizu Vrhnike (kraj avtoričinega domovanja),
- Hudičeva zaveza → celotno dogajanje je postavljeno v Ljubljano,
- Speča lepotica → zgodba se prične v Ljubljani, od tu pa se glavna junakinja preseli v Sinji Laz, da bi odkrila resnico o Amaliji Zver. Ob raziskovanju jo pot popelje še v Logatec na policijsko postajo in v Zaplano.

V tujino pa nas popeljejo naslednji romani:

- Ko ljubezen zakrije svoj obraz → zgodba se prične v Ljubljani, kraju bivanja glavne junakinje, le-ta ima domovanje tudi v Portorožu, kamor pogost zaide in se kjer se konča tudi konec romana. Ob tem pa se glavna junakinja nameni tudi na dopust v Španijo, deželo, ki jo povsem prevzame in kjer ponovno sreča moškega, katerega ljubi,
- Črni dvorec → iz Ljubljane se glavna junakinja Suzana odpravi na delo v Črni dvorec na sever Anglije, kjer naj bi bila uslužbenka stare Mary, Slovenke, ki si želi od rojakinje kaj izvedeti o svoji domovini. Tu najde svoj novi dom,
- Usodna pretvarjanja → dogajanje je postavljeno v prednovoletni čas v slovensko prestolnico, v znan ljubljanski lokal ter v domovanje glavne junakinje. Ta se odloči novo leto pričakati v Amsterdamu na Nizozemskem, kjer se odvija večji del zgodbe in kjer se razvijejo ljubezni,

- Temna skrivnost preteklosti → roman je v celoti postavljen na angleška tla, v London in njegovo okolico ter na Edelsovino, grad družine Edelson,
- Pečina smrti → glavna junakinja Risa je prebivalka Ljubljane, vendar pa jo ljubezen popelje v Francijo oz. ona predvideva, da tja, saj je na silo odpeljana daleč od doma, ne da bi ji bilo povedano, kam so namenjeni. Konec romana se zaključi v Ljubljani.
- Prekletstvo Vilinskega griča → Maja in Maša sta povabljeni v njun novi dom v Anglijo, in sicer na Vilinski grič, katerega dedinja je Maja, po njeni smrti pa Maša,
- Mreža prevar → glavnina dogajanja je postavljena na slovenska tla, in sicer v Ljubljano in na Obalo, del zgodbe pa je postavljen v Francijo, kamor glavno junakinjo njen izbranec popelje na dopust,
- Poslednji krik preteklosti → glavna junakinja je med razkrivanjem resnice razpeta med Malim Rečjem, Logom pod Mangartom in hrvaškim mestom Karlobagom,
- Meč nad skalnatim gričem → kriminalistko v lovu za pogrešanim dekletom pot iz Slovenijo (kraj ni omenjen) popelje v Anglijo na Skalnati dvorec in njegovo bližino, iz Skalnatega dvorca pa George pride na oddih na Bled,
- Razodetje → Slena, glavna junakinja, postane fotomodel in dobi delo v Franciji, tja odide iz rodne Ljubljane, svojo ljubezen pa spozna v Brežicah,
- Sedem smrti → Jutra želi spoznati svojo družino oz. svoje prednike, ki živijo v Winsmillu v Angliji. Le-ta je ni hotela sprejeti, ko je izgubila starše in je svojo mladost tako preživela v Ljubljani. Kratek postanek Jutre je v Franciji.

Ugotovili smo torej, da je nekako polovica romanov postavljena na slovenska tla, preostanek pa na tuja, vendar se vsi ti romani, razen romana Temna skrivnost preteklosti, začnejo na slovenskih tleh, v slovenskih mestih, od koder pa glavne junakinje njihovo delo ali počitek popeljejo izven meja naše domovine, kjer spoznajo svoje partnerje in zato ali ostanejo v tujini ali pa pridejo nazaj.

5.1 RAZMERJE TUJE-DOMAČE

Tudi v romanih Maše Modic se spogledujemo s tujino in tujci: ob tem se sprašujem, od kje potreba po lokalizaciji na tuje. Je morda priokus tujega za knjigo bolj skrivnostno? Ali pa je pri obravnavanih knjigah morda to, da so v Angliji prisotni dvorci in gradovi ter plemiške družine, lordi, v Sloveniji pa tega ni. Avtorica pravi, da ji je Anglija posebej blizu zaradi gradov, pokrajine, močvirij in ko si pred pisanjem zamisli neko sceno, se ji pogosto

utrne misel, da bi glavnega junaka postavila v hladno Anglijo, da bi se tam dogodil še en umor, saj je pusta in hladna Anglija in prav taki njeni prebivalci prav »namenjena« za še en umor.

Sicer pa je že leta 1836 Janez Cigler svoje delo Sreča v nesreči postavil tudi na tuja tla, in sicer na Dunaj, Toulon, v Afriko in Ameriko ter v Trst in Gradec. Bralci so se tako že tedaj navadili na spogledovanje s tujim, ki je zanje predstavljal nekaj tujega, nepoznanega, drugačnega, eksotičnega pa tudi čudnega. Tujci so v slovenski literaturi prevzemali vloge negativcev, zlobnežev in sovražnikov. Vendar pa to v obravnavanih delih ne drži povsem, saj glavne junakinje ravno v tujcih najdejo svojo ljubezen, ki je ljubeča in dobrosrčna. V nekaterih primerih pa je že glavna junakinja dekle, katere korenine segajo v tujino (npr. Sedem smrti, Meč nad Skalnatim gričem,...).

6. ČAS DOGAJANJA

V večini romanov prvoosebni pripovedovalec opisuje zgodbo svojega življenja od nekega usodnega dogodka dalje (pismo, smrt, odhod iz sirotišnice, končano razmerje, srečanje s teto, ...). Začne torej z opisom tega usodnega dogodka in nam nato opisuje nadaljnji potek dogodkov. Ob tem pa pripovedovalec zgodbo prekinja z vmesnimi razmišljanji glavnega junaka oz. junakinje o preteklosti, ki so pomembni, da razumemo sedanost oz. da si lažje pojasnujemo junakova dejanja v sedanosti.

Prvoosebna pripovedovalka dela Pečina smrti pa govori le o preteklosti, saj nam posreduje zgodbo, ki jo je že doživela in jo je napisala.

V delih Poslednji krik preteklosti, Meč nad Skalnatim gričem ter Speča lepota sta po dve zgodbi v knjigi postavljeni v različen čas. V poslednji krik preteklosti smo priča Tejinemu pripovedovanju o svojem življenju v sedanosti ter usodi Silvane, katere življenje je postavljeno en rod pred Tejinega, saj je Silvanin sin Nejc Tejin »prijatelj«, ki se na koncu izkaže kot kriminallec. Prav tako imamo tudi v Meč nad Skalnatim gričem dve zgodbi, in sicer Serenino, ki sega v konec 19. stoletja ter Nellino, ki sodi v sedanost. Ti dve zgodbi se prepleteta in na koncu romana, ko Nell zagleda sliko upodobljene Serene, ugotovimo, da je George, Nellin izvoljenec, potomec Serene in njenega Michaela. Speča lepota nam predstavi sprva zgodbo natararice Malči in njenega prešuštva s Petrom, s katerim ima otroka, ki ji je takoj ob rojstvu odvzet. Ponovno Malči. oz Amalijo Zver srečamo v jeseni življenja, ko se vrne iz Anglije in želi izvedeti resnico o Petru in najti sina. Za pomoč poprosi drugo glavno junakinjo Mio Srnc. Tu se njuni zgodbi povežeta in skupaj kreneta na pot proti resnici.

V vseh delih smo torej priča sosledju dogodkov v sedanjosti, katere pa avtorica oz. glavna junakinja prekinja z vmesnimi razmišljanji o preteklosti, torej o dogodkih iz preteklosti, ki pa so na nek način povod za dogajanje v sedanjosti. V že omenjenih treh delih pa imamo preplet dveh zgodb, ki ne potekata istočasno, pa vendar se kasneje povežeta in na koncu razvozlamo skrivnosti ene in druge.

7. POKLIC JUNAKOV

Skoraj vse osebe v romanih Maše Modic imajo poklice, ki zahtevajo visoko izobrazbo. Torej gre za izobražence, umetnike, ki se znajdejo v kočljivih situacijah in ki se jih lotevajo odstranjevati na lastno pest, zanašajoč se na svojo lastno inteligenco in iznajdljivost. Tako imamo med literarnimi osebami največ zdravnikov, tem pa sledijo odvetniki, pisatelji, kreatorji, ekonomisti, prevajalci, slikarji, direktorji, poročevalci, arhitekti, podjetniki, tajnice, policisti, kriminalisti, detektivi, oblikovalke, novinarji, uredniki, učiteljice, gradbeniki, ravnatelji, psihiatri, fotomodeli, plastični kirurgi, fotografi, privatni detektivi, lektorice, ... Prednačijo torej zdravniki, odvetniki in policisti. Vendar pa poklic policista ne pripada glavnemu junaku (razen v Meč nad Skalnatim gričem, kjer je Nell policistka, ki si prizadeva postati kriminalistka), pač pa so policisti tisti člen v romanu, ki zgodbo pripelje do konca, saj je njihova naloga, da poiščejo zločince in jih kaznujejo.

Ob poklicih, ki zahtevajo višjo in visoko izobrazbo, zasledimo tudi tiste poklice, ki tega ne zahtevajo. V gradovih in dvorcih namreč delajo tudi služabnice in služabniki, kuharice in osebni strežniki.

Poleg teh dveh skupin ljudi oz. njihovih poklicev lahko izločimo še tretjo skupino ljudi. Tistih, za katere poklica ne izvemo, saj ali ni omenjen ali pa so to prebivalci gradu, za katere sploh ne vemo, če opravljajo razen tega, da so graščaki in vedno zelo bogati, sploh še kakšen poklic. Morda pa je njihov poklic že to, da živijo v gradu oz. dvorcu.

8. LJUBEZENSKA RAZMERJA

Povečini smo v knjigah spoznali dva para, prvega, ki je na tem, da se njuno razmerje konča, drugo pa se šele začenja oz. se ženska in moški sprva spoznata, kasneje dvomita o ljubezni in poštenosti drugega, na koncu pa le ugotovita, da npr. moški ni morilec in si tik pred koncem romana izpovesta ljubezen, ki jo ali okronata s poroko, otrokom ali pa ne z enim, ne z drugim. Poglejmo si primer v romanu Ko ljubezen zakrije svoj obraz:

Manja je pisateljica, ki pa do sedaj ni imela sreče ne pri knjigah in ne v ljubezni, saj sta z bivšim Matejem le spregledala, da ju ne veže več ljubezen, pač pa le prijateljstvo. A se ji

le nasmehne sreča, ko jo g. Vito Peternelj povabi v svojo založbo, ker so mu vseč njene knjige. Na poti do tja pa se ji pripeti nesreče, za katero je kriv zelo postaven svetlolasec modrih oči Andrej. Odpelje jo v bolnico (mavec). Čez vikend se Manja odloči iti na morje s prijateljico Alenko, ki ima tam hišo. Na obali pa se spet sreča z Andrejem, ki jo sicer pritegne z izgledom, manj pa z arogantnim nastopom. Alenka pa se zaljubi v njegovega prijatelja Štefana; ljubezen je obojestranska. Manja pa zbeži nazaj v Ljubljano, da ne bi srečevala Andreja. Tu se oglasi pri Vitu, kjer se seznani z dobrosrčno starejšo gospo Marijo Kosmač, ki jo povabi s seboj na počitnice v Španijo. Tu se oglasi tudi Marijin sin Juan, ki pa ni nihče drug kot Andrej. Med njima se sprva razvnamajo spori, vendar je obema jasno, da sta si zelo naklonjena. Vse do tedaj, ko vidi Manja Andreja plesati z Izabelo, ki naj bi bila kmalu njegova žena. Tedaj Manja spozna, da je zaljubljena, a da je za ljubezen prepozno in zbeži v Ljubljano. Andreja odslovi, ponovno hodi z bivšim Matejem. Tudi njene knjige gredo sedaj za med. Kmalu pa Manja ugotovi, da pričakuje Andrejevega otroka. Noče, da bi izvedel. Življenje teče dalje in Alenka privoli v poroko s Štefanom. Manja ji za darilo napiše knjigo. Potem pa napiše še svojo zgodbo, katero pa prebere Matej, ki ugotovi, da Manja ljubi Andreja. Konča njuno razmerje in Andreja, ki je v Ameriki obvesti, da ga Manja ljubi in da pričakuje njegovega otroka. Andrej pohiti k Manji, ki zadnje dni nosečnosti preživlja na Obali. ... *In res je bilo. Ljubezen je odkrila svoj obraz.*

Ob tem primeru romana vidimo, da Manja sprva razmišlja o propadlem razmerju z Matejem, kasneje pa na poti v novo službo sreča lepotca, ki ji ukrade srce. Do njenega srečnega konca je še dolga pot, pot, polna sumničenj, nerazumevanj in skrivnosti, vendar se vse to razreši in junaka si nato izpovesta ljubezen in s tem se roman konča. S takim oz. podobnimi ljubezenskimi prigodami se srečamo prav v vsakem romanu. Zato bi ob tem lahko zaključili z ugotovitvijo, da smo v delih Maše Modic priča dvema ljubezenskima zgodbama glavne junakinje. Prva ljubezenska zgodba se nesrečno konča zaradi ljubosumja, fizičnega nasilja, druge ženske, zato, ker moški zanjo ni imel časa, ker ji je lagal in se pretvarjal za drugega moškega (Pajčevina strahu), ker ji v nesreči ne stoji ob strani, pač pa ji obrne hrbet, da ne bi izgubil svojega dobrega renomeja (Peklenski načrt), ker ga je glavna junakinja zasačila v postelji s svojo sestro (V znamenju škrleta), ker je moškega prijateljica glavne junakinje pregovorila in se mu nalaga (Hudičeva zaveza), ker jo je potreboval le zaradi denarja, ki ga je on nepremišljeno trošil okoli ali pa le zato, ker je ljubezen med glavno junakinjo in njenim moškim preprosto preminila.

A izjeme potrjujejo pravila in tudi pri Modičevih romanih so izjeme naslednje:

- Temna skrivnost preteklosti → glavni junakinji Erica in Monika, druga je ravnokar izpuščena iz sirotišnice, za seboj nimata ljubezenskih izkušenj. Prva taka izkušnja je za obe že usodna oz. zadnja, saj v prvo srečata moška, ki ju ljubita in katera jima ljubezen vračata. Monika spozna Mihaela, Erica pa zdravnika Marka.

- Pečina smrti → glavna junakinja Risa tu ne preboleva končane razmerja, torej za njo ni neuspešna ljubezenska zveza. Za Riso je uspešno življenjsko obdobje, kjer ni bilo žalosti in bolečine, pač pa sreča in uspeh. V svoji trgovini z umetninami spozna Nika, moškega, s katerim se že po kratkem času poroči, ne da bi o njem karkoli vedela. Prav Nik pa jo pripelje do pravega moškega, Aleksandra, ki prebiva nekje v Franciji, v dvorcu, ki je last Risine mame. Risa se v Aleksandra zaljubi, za Nika pa na koncu romana izve, da je kriminalist, katerega je Aleksander najel, da bi zaščitil Riso pred svojim očetom, ki jo je sklenil ubiti, da bi on dedoval po Silvani.
- Prekletstvo Vilinskega griča → Maša, glavna junakinja, in njena prijateljica Maja sta sestanovalki, kateri je zaznamovala enaka usoda življenja. Obe sta siroti. Za njiju ne izvemo o prejšnjih ljubezenskih zvezah. Zgodba nam pove, da živita v podnajemniškem stanovanju, katerega izgubita, potem pa Maja izgubi še delo. Tedaj slednja odgovori na prejeto pismo iz Vilinskega griča, kjer je prebival njen oče, katerega ni nikoli poznala, da prihaja skupaj z Mašo in se tako potegovala za dediščino. Tu se mora soočiti s prekletstvom tega dvorca. Izgubi življenje, ista usoda pa čaka Mašo, kateri je Maja še preden sta odšli na Vilinski grič, vse zapustila v primeru svoje smrti. Maša je torej dedinja, s čimer pa se prebivalci gradu ne strinjajo. Sorodno dušo najde v Georgeju, v katerega se zaljubi, on pa jo kasneje pride iskat nazaj v Slovenijo, kamor se je ona pred časom s strtim srcem vrnila. Pričakuje njegovega otroka.
- Mreža prevar → Patricija službeno odpotuje na Obalo, na odprtje novega hotela. Ob tem pa se ujame v mrežo prevar z enim od solastnikom hotela, Gregorjem Koselom, s katerim se zaplete v razmerje. Po poti ljubosumja, sumničenj in iskanja resnice le prideta do srečnega konca, ko končno ne dvomita drug v drugega in se le še ljubita.
- Usodna zmota → Anji povsem na začetku zgodbe prekriža simpatični svetlolasec. Tega še nekajkrat sreča. Pritegne jo svojim izgledom, ne pa s svojim vedenjem, ki jo odbija. Ko sprejme delo varuške pri Karlu Stanovniku, katerega sumi, da je odgovoren za Vrhovčevo smrt, spozna, da je Karel Stanovnik prav ta isti moški, katerega je srečevala. Ona vseskozi išče dokaze in policijo obvesti, da je Vrhovčev morilec Stanovnik. Vendar pa na koncu srečna izve, da temu ni tako, saj sama odkrije pravega storilca, v Karlu pa spozna moškega svojega življenja.
- Meč nad Skalnatim gričem → v to skupino ljubezenskih razmerij sodi le Silvanina zgodba, saj šele tedaj spozna svojega bodočega moža Mirka, pred tem pa ni imela

ljubezenskega razmerja. Prav zato jo je na zakon pripravljala oče Žvan, ki jo je za Mirka »pripravil« tako, da jo je pred poroko z njim posiljeval. Z Mirkom Silvana po burni prvi noči preživlja miren in složen zakon. Vse dokler ne ugotovi, da je noseča in to s svojim očetom! Mirko se tega zaveda in otroka ob porodu odda. Ko izve zato Silvana, ga ubije.

- Sedem smrti → Jutro spoznamo že na njen deveti rojstni dan, torej tedaj, ko nam začne pripovedovati zgodbo svojega življenja. Svoje starše, mamino in očetovo smrt, življenje pri teti Helen, sestrični Katji in bratrancu Tadeju. Po Helenini smrti, Tadej in Katja odpotujeta na dom svoje babice, Jutra pa tam ni zaželena. Vendar pa hoče spoznati svoje korenine. Po končanem razmerju z Leonom in po tem ko izve za »svojo smrt«, se nameni v Winsmill v Anglijo, kjer spozna svojo pravo »družino«. Pristane v Tadejev načrt. Ob koncu pa izve, da Tadej ni njen bratranec, saj ni bil Helenin sin. Sedaj Jutra nanj gleda ne več kot na bratranca, pač pa kot na moškega, s katerim si želi preživeti preostanek življenja.

8.1 PODOBA IZBRANCA GLAVNE JUNAKINJE

Večinska podoba moških glavnih junakinje je: svetlolas, modrook, postaven, velik, športen tip, oblečen po zadnji modi. V Ko ljubezen zakrije svoj obraz, glavna junakinja Andreja opiše:

Kar sem videla, me je osupnilo. Pred menoj je stal visok zagorel moški, kratkih, skoraj obritim svetlih las. Ta nevsakdanja frizura je odkrivala visoko čelo ter izjemne prodorne oči, ki so imele barvo nebesne modrine. Skrbno izbrana temno sva obleka, lagodno odpeta na prsih, oprijeta črna majica pod njo ter elegantni čevlji z okusno odebeljenim podplatom so izdajali veliko mero dobrega okusa ter dajali sami po sebi vedeti, da niso za vsak žep.

Sprva je moški nedostopen ali pa sila neprijazen, kasneje, ko ga glavna junakinja bolj spozna in ko sta skupaj vključena v neko dogajanje, neko zgodbo, je ona prepričana, da je za umor, ki se je pripetil, kriv njen ljubljeni moški. Kasneje, tik pred koncem, spozna, da temu ni tako. Spozna, da je moški njenih sanj pravo nasprotje prej samovšečnega, neprijaznega, arogantnega moškega ter da je nežen, ljubeč in dobrega srca. Sanjski moški so torej nek ideal popolnega, lepega moškega. Nič na njem ni prevelikega, neprivlačnega, pač pa je njegova zunanja podoba resnično idealna, če že na kar popolna.

V drugo skupino, kamor uvrščamo le štiri moške, sodijo podobe nepopolnih in ne ravno privlačnih moških. Takega predstavnika zasledimo v romanu Pečina smrti, saj je Risin izvoljenec Aleksander »... črn kot sam hudič ...«, torej črnih las, črnih oči in temne polti. Poleg tega pa je še iznakažen po obrazu, kar Riso sprva odbija, potem pa v tem človeku

spozna dobro, duhovito in izredno dobrosrčno osebo, v katero se zaljubi. Tudi Gorazd v Peklenskem načrtu je Eneji sprva neprivlačen in celo grd. A na koncu prevlada njegova notranjost, ki Enejo pritegne in se vanj zaljubi. V Hudičevi zavezi sta si Andrej in Gaber zelo podobna. Oba svetlih las, nedoločljive barve oči in prevelikega nosu. Glavna junakinja Kim ga opiše takole: «Zaprepadeno sem strmela v visokega plečatega svetlolasca. Težko bi ga opisala kot privlačnega, pravzaprav še iz povprečja ni izstopal. Njegove oči so se zdele nedoločljive barve, nos je imel za spoznanje prevelik in preveč ukrivljen navzdol, po licih je bil nemarno zaraščen, kot bi se nekaj dni ne bril, skratka, bil je povprečen moški, tak, kakršnih sem srečala že nebroj, ...». Pa vendar oba na nek način privlačna in usodna za dve dekleti Ano in Kim.

Spet naslednja skupina je skupina moških, ki so tudi izredno lepi, postavni, vendar ne svetlolasci in modrooki. V romanu Mreža prevar je Gregor spet popolne zunanosti, temnolas in temnopolt ter zeleno-modrih oči in izredno privlačnega glasu. V romanu Meč nad Skalnatim gričem spoznamo tipična Standwicka, Georga in Michaela, ki sta tako kot njuni predniki, oba vitka in visoka, temnih las in košatih obrvi. Le s to razliko, da sta edina v tej rodbini, ki nista zlobna, pač pa premoreta precejšnjo mero dobrosrčnosti in ljubezni. V znamenju škrlata je glavni moški lik Samo, temnolas in privlačnega glasu, ki še preden ga vidi, Ano očara. Temnolas in skoraj črnih oči ter atletske postave je tudi Thomas, Miin izvoljenec v Speči lepotici, v katerega ona sprva sicer dvomi in se ga boji, na koncu pa jo prepriča, saj ji reši življenje.

Sanjski moški so torej treh različnih značilnosti:

- največ je skoraj popolno lepih svetlolascev z modrimi očmi, privlačnimi postavami in izrednega šarma,
- v drugo skupino lepi oz. skoraj popolnih moških spadajo temnolasci s črnimi ali zeleno-modrimi očmi. Tudi te imajo atletske postave in šarm,
- v zadnjo skupino pa sodijo moški, ki ne pritegnejo s svojo zunanjo podobo, saj so ali brazgotinasti ali pa imajo prevelike nosove, pač pa glavne junakinje pritegnejo z notranjo lepoto in dobrosrčnostjo. Vendar pa je takih moških zelo malo.

9. PRIJATELJSKA RAZMERJA

V prav vsa dela Maše Modic so vtkana prijateljska razmerja. Vendar niso prav vsa iskrena, saj se pri kakšni zgodbi pokaže tudi, da glavna junakinja svoje prijateljice ne pozna in ne ve, da ji ves čas sv hrbet zariva nož zaradi želje po maščevanju oz. ljubosumja. Spet druga dela pa pripovedujejo o iskrenem prijateljstvu med glavno junakinjo in njeno prijateljico, ki si ves čas stojita ob strani in si pomagata ne glede na karkoli. Priča smo tudi prijateljstvo med žensko in moškim, ki pa je spet lahko iskreno ali pa spoznamo, da je v ozadju spet skrita želja po pohlepu, maščevanju ali ljubosumju.

Ker je torej v obravnavanih delih več »vrst« prijateljstva, jih razdelimo v posamezne skupine in si jih podrobneje pogledimo:

1. v prvo skupino sodijo dela, kjer glavno junakinjo in njeno prijateljico veže iskreno ter trdno prijateljstvo:
 - V Ko ljubezen zakrije svoj obraz Manja prijateljuje z Alenko, ki ji stoji ob strani in jo bodri v težkih trenutkih, ob Manji pa je tudi ženska srednjih let, Marija, ki je kljub razliki v letih njena dobra prijateljica in hkrati mati njenega Andreja.
 - V delu Črni dvorec srečamo Suzano oz. Laro in njeno prijateljico Nino le na začetku in koncu, saj je Suzana sicer daleč stran od Nine, v Angliji. Pa vendar tudi razdalja ne uniči njunega prijateljstva. Suzana se v Črnem dvorcu spoprijatelji z Danielom, vendar to prijateljstvo ni iskreno.
 - Temna skrivnost preteklosti nam razkrije prijateljstvo med Moniko in Erico. Prva odide iz sirotišnice, ker je dopolnila 18 let, drugi ostane še eno leto. Vendar se vseskozi obiskujeta, sta v stikih, na koncu pa ugotovita, da sta celo sestrični.
 - Usodna pretvarjanja povežejo Natjo in Ano, ki ji pomaga, da bi nazaj dobila svojega Marka. Ob izvajanju načrta se rodi še eno prijateljstvo, in sicer med Natjo in Karlo, ki sta sprva nasprotnici, potem pa ugotovita, da ljubita moška, ki jima ne »pripadata«. Natja Karlinega moža Sergeja, Karla pa Natjinega Marka. Vendar na koncu spoznamo, da prav ta dva para sodita skupaj in pri tem tudi ostane.
 - V Usodni zmoti se do pravega morilca skupaj dokopljeta prijateljici in sodelavki Anja in Lara, ki sta prijateljici že vrsto let in ki si stojita ob strani v dobrem in slabem in si odpirata oči tedaj, ko jih ima druga zaprte. Anja je v prijateljskih odnosih tudi z ravnateljem Vrhovcem tudi po tem, ko jo odpusti iz službe zaradi neprestanega zamujanja.

- Delo meč nad Skalnatim gričem, kjer gre za preplet dveh zgodb nam ponuja več prijateljskih vezi, med katerimi niso vsa iskrena. Nell in Nina ne sodita v to skupino, saj ju veže trdno in iskreno prijateljstvo in si pomagata z nasveti vso zgodbo. Tudi med Georgom in Lorno se stke iskreno prijateljstvo, saj ji George pomaga tedaj, ko Lorno zadane nesreča. Hrbet pa ji obrne Lidija, ki pristopi na stran njenega očeta Frana in ne verjame Lorni, da je nasilnež in posiljevalec.
- V znamenju škrlata spoznamo Ano in njeno prijateljico Saro, ki skupaj razrešujeta Nastjin umor. Kljub temu, da se med njima včasih krešejo iskre, sta prijateljici, ki si pomagata v težavah. Sara tudi Ani svetuje, naj konča svoje razmerje z Andrejem, ker je ni vreden in ker mu Ana vse preveč verjame in mu zaupa. Ana je sprva užaljena, potem pa se prepriča, da ji Sara govori resnico.
- V Sedem smrti Jutra najde svojo prijateljic v Vidi Kalan, ženski, ki je skrbela zanjo, ko je izgubila svoje starše potem pa še skrbnico, teto Helen. Kljub razliki v letih sta si izredno predani in ko Jutra odraste, ji je Vida pripravljena pomagati, ko hoče Jutra poiskati svoje korenine. Jutra se ponovno spozna s svojim bratrancem Tadejem, v katerem najde prijatelja in hkrati nezaupnika. Kasneje pa spozna, da nista sorodstveno povezana in v njem najde ne le prijatelja, pač pa tudi partnerja.
- Mašo in Majo v delu Prekletstvo Vilinskega griča poleg prijateljstva družijo tudi podobna življenjska usoda. Obe sta siroti in sta zato še bolj povezani. Skupaj se odpravita tudi na Vilinski grič, kamor je sicer povabljen le Maja kot dedinja le-tega. Po njena smrti pa je dedinja Maša, saj je v tem primeru Maja vse zapisala nanjo.

2. v drugo skupino sodijo dela, kjer srečamo neiskrena prijateljstva oz. kjer glavna junakinja spozna, da je njena najboljša prijateljica v resnici njena sovražnica, ki se ji maščuje zaradi ljubosumja in neprivošljivosti:

- Pajčevina strahu govori o izigranem prijateljstvu:

Klavdija, srečno poročena z Matejem in uspešna kreatorka, zapušča službo. Tedaj sreča vedeževalko, ki ji pove, da ji preti smrt in da svetlolasi moški prinaša zlo, ime pa mu je Matej. Klavdija ji ne verjame. Ko pride domov Mateja ni. Spominja se njunih začetkov. Mateja cel vikend ni, v ponedeljek pa tudi Sare ni službi in se ne javi na telefon. Ko se Klavdija napoti do Mateja na njegovo delovno mesto, tam izve, da Matej Hren tu ni nikoli delal. Po povratku domov najde mrtvo pomočnico Lindo, Matejevih stvari ni več v stanovanju. Tudi slik ne. Klavdija se obrne na odvetnika Stariča, da bi se ločila, ta pa ji pove, da sploh ni poročena. Kdo torej je Matej? In kje je Sara? Na policiji pa Klavdijini zgodbi ne verjamejo. Še naprej na lastno roko poizveduje, kje sta pogrešana. V turistični agenciji izve, da naj bi Sara odpotovala na križarjenje. Klavdija ne verjame, saj ve, da se Sara boji vode, odkar ji je utonila njena ljubezen Uroš. Klavdiji sledi avto, v vozniku prepozna moškega, ki ga je videla v agenciji,

šofer jo skoraj pvozi, reši jo simpatičen moški, ki jo povabi na kavo. Klavdija mu ne zaupa. Klavdija sprevidi, da ji nekdo streže po življenju, zato se nastani pri prijateljici Juliji v Dolgi vasi, zdravnici, ki ji takoj ponudi pomoč. Tu ugotovi, da pričakuje Matejevega otroka in se ga veseli. Pri Juliji pa se oglasi moški, ki jo je rešil in povabil na kavo, Očitno jo je izsledil. Klavdija se preseli v Julijin vikend. Ko odide na pregled k zdravniku in spet na policijo in se potem vrne k Juliji, jo najde umorjeno. Pokliče pomoč, ko pa pride policija Julijinega trupla ni več v kadi. Spet ji ne verjamejo, oziroma ji verjame le policaj črnooki Luka, v katerem dobi zaveznika in kasneje ljubimca. Vse do njegove smrti. Odide na njegov pogreb, tu pa ugotovi, da umrli sploh ni ta Luka, katerega ona pozna. Klavdija pretresena odpelje s pogreba in doživi nesrečo.

Ko se v bolnici zbudi, je ob njej rešitelj, ki pa se pretvarja, da je Matej. Pove ji, da če tega ne bo jemala resno, jo bo spravil v norišnico. Torej ga mora imeti za Mateja. Končno se pojavi tudi Sara, ki ima moškega, s katerim Klavdija živi, za Mateja. Klavdija je obupana, saj tudi njej ne gre več zaupati. A ji Sara le zaupa, da ve, da moški, s katerim Klavdija živi ni pravi Matej in ji obljubi pomoč. Rešitelj in Klavdija se kregata, po drugi strani se privlačita. Pravi ji, da ji želi le dobro. Nekega dne Klavdija v dvigalu sreča Luko, ki je torej živ. Ta ji zagrozi s smrtjo. Sara je sedaj na Klavdijini strani, Luke ne pozna. Neke noči Klavdijo pokliče Julija, ki je očitno tudi živa. Klavdija o tem pove Sari. Rešitelj Klavdijo odpelje stran. Le-ta ga sliši, ko z nekom razpravlja o strupu. Kdo jo zastruplja? Reši jo Sara, ki jo odpelje do Julijine hiše. Ob tem se Klavdiji zdi nerazumljivo, kako Sara sploh ve, kje Julija živi. Julija je mrtva, Sara pa se pokaže v pravi luči, kot Klavdijina sovražnica. Sara je ves čas sodelovala z Luko, ki je njen brat, in z Matejem. Reši jo rešitelj Jan, Matejev brat. Matej pa zanjo da življenje. Jan ji pove, da sta Sara in Matej oz. njegovo pravo ime je Sandi bila ljubimca, ona se je znebila svojega Uroša. Matej se je moral poročiti s Klavdijo, da bi prišli do denarja, ko se bodo Klavdije znebili. Matej je ob tem za pomoč poprosil brata, ki Klavdiji izpove ljubezen.

- Roman Mreža prevar nam prav tako posreduje zgodbo o izdanem prijateljstvu. Tega srečamo pri glavni junakinji Patriciji in njeni »prijateljici« Lucija, v kateri spoznamo njeno nasprotnico, ki je bila prav zato, ker se je pretvarjala, da je Patricijina prijateljica, na tekočem z dogodki, ki so se Patriciji pripetili in odkritjem, ki jih je le-ta odkrila.
- V Peklenskem načrtu nedolžno Enejo obdolžijo evtanazije. Iz pripora jo rešita Sergej in Nina. Prav ta ji ponudi streho nad glavo, ko Eneji bivši partner Andraž vzame stanovanje. Nina Eneji pove, da je njen mož Gorazd grobijan, da jo pretepa ter da je bolan, zdravnika pa zavrača. Skratka, Nina nam je predstavljena v luči dobre prijateljice in žrtve svojega nasilnega moža. V nadaljevanju pa spoznamo, da temu ni tako in da je Nina v želji po denarju sposobna tudi moriti ter da se je vse o Gorazdu zlagala, saj on ni nasilen moški. Izkaže se kot njena žrtve, njegova bolezen pa je posledica Nininega počasnega zastrupljanja, ki pa ji ne uspe.
- Tudi v delu Hudičeva zaveza Kim pomaga svoji prijateljici Ani, s katero sta nerazdružljivi že od otroštva. Ponudi ji stanovanje, ko ji Ana pove, da jo mož Andrej

pretepa. Tolaži jo, jo zagovarja pred Andrejem, prenaša njene izpade depresije, ... skratka ves čas ji stoji ob strani, ne da bi karkoli posumila. Tik pred koncem pa šele odkrije, da je Ana njena sovražnica, ki ji streže po življenju in da je sama le člen v njenem načrtu, ki ga izvaja v sodelovanju z Andrejem. Vendar Ano prestreže policija. Kim izve, da ji je bila Ana vselej nevoščljiva, ker je imela dobre in skrbne starše, dobro službo, kjer je bila uspešna in moškega, ki jo je ljubil. Ker ji vsega tega ni privoščila, je sklenila, da se ji maščuje. Najprej Gabra prepriča, da Kim pusti čakati pred oltarjem, potem pa z Andrejem morita ženske, poskrbita pa, da bi sum za ta dejanja padel na Gabra. Ko jima že skoraj uspe, policija razreši primer in Gaber je spoznan za nedolžnega.

3. v to skupino sodijo dela, kjer glavno junakinjo veže neiskreno prijateljstvo z moškim:
 - Poslednji krik preteklosti nam razkrije zgodbo prijateljstva med Tejo in Nejcem. Sprva sta bila drug drugemu antipatična, kasneje pa Nejc pridobi Tejino zaupanje in postaneta prijatelja, ki skupaj razrešujeta primer Žvan in Zoranovo priprtje. Uspešno sodelovanje ju pripelje skoraj do srečnega konca romana, tedaj pa Tejo njena prijateljica Tanja posvari pred Nejcem. Pove ji za listek, katerega je on spisal, nanj pa napisal imena svojih žrtev. Mednje je sodila tudi Teja. Ta na koncu le sprevidi, da je Nejc vseskozi sodeloval z njo zato, da je videl, kako stvari tečejo in da je s sebe opral sum. Nejc je res želel ubiti še Tejo, načrte pa mu prekriža policija.
 - V delu Speča lepotica Mia v Roku spozna svojega prijatelja, s katerim družno odkrivata Amalijino skrivnost oz. njenega sina. Ona kot pisateljica, on kot Amalijin odvetnik. Med seboj si zaupata, se veselita novih odkritij. Zadnje Miino odkritje ni več veselo, saj ji tedaj po življenju streže sam Rok. On je namreč Amalijin pravi sin, sin, katerega ona ni hotela spoznati in ga je tudi oče odslovil. Spet pa Rokovo namero prepreči policija, Rok pa si sodi sam.
4. iskreno prijateljstvo med glavno junakinjo in moškim:
 - Delo Razodetje nam razkrije prijateljstvo med Seleno in njenimi tremi prijatelji Matejem, Juretom in Nejcem, ki so vse od srednje šole, ko jih je »rešila« pred izključitvijo iz šole, nerazdružljivi. Skupaj so v dobrem in v slabem, predvsem pa Seleno spozna njihovo pristno prijateljstvo tedaj, ko jo pretepe njen Blaž Stravinski, in zbeži od doma. Takrat so vsi v skrbeh zanjo, posebno Jure, ki jo ljubi, in jo iščejo in na koncu tudi najdejo.

- Tudi V romanu Pečina smrti Risa spozna Aleksandra, ki je njen zaveznik, vendar pa se ona sprva tega ne zaveda in živi v prepričanju, da ni na njeni strani. Vendar pa spozna, da jo je vseskozi »reševal« pred zlobo svojega očeta, ki jo je želel spraviti s poti. V njem Risa ne najde le svojega prijatelja, pač pa tudi življenjskega sopotnika.
- Sara v delu Beg v pekel beži pred zlobnim in nasilnim možem Zdravkom. Zatočišče zanjo in za njenega sina ji ponudi Maks, kateremu se Sara zaupa. Ponudi ji delo ter streho nad glavo, nazadnje pa še svojo ljubezen, katero mu Sara vrača.

Spoznali smo torej dobre in slabe prijatelje naših glavnih junakov. Tisti dobri so kot dobri zapisani tudi v srcih glavnih junakinj in zato tudi sprejeti in ljubljani, slabi pa za svojo nepoštenost, zlobo, maščevalnost, ljubosumje in pohlep plačajo primerno ceno. Spet smo priča temu, da je tudi v prijateljskih zvezah dobro poplačano z dobrim, slabo pa s slabim.

10. KONCI ROMANOV

Romane Maše Modic zaznamuje preprostost, za nekatere »trivialna« razumljivost. Prav za trivialne, kriminalne romane je značilno, da zlahka ugotovimo oz. razkrijemo zločinca že v samem začetku pripovedi. Vendar pri Maši Modic tega ne bi mogli trditi. Tu šele tik pred koncem zvemo, kdo je morilec ali zločinec in kdo je tisti, ki ni ničesar kriv. Res da v samem romanu posumimo koga, vendar se na koncu ponavadi izkaže, da naš osumljenec ni zločinec. Ponavadi je zločinec tista literarna oseba, za katero nikoli v sami zgodbi nismo posumili, da bi lahko to bila.

V Črnem dvorcu se Suzana že na samem začetku bivanja v dvorcu spoprijatelji z Danielom, slikarjem, ki je prišel na obisk k svoji sestrični Moniki, Viktorjevi zaročenki. Na dvorcu najprej obnemijo, ko dobijo vest, da je umrl dolgo pogrešani Viktorjev brat Thomas, kasneje pa nekdo zagreši še en umor ter streže po življenju Suzani. Daniel Suzani stoji ob strani tudi ob Viktorjevi smrti, ko je ona zelo potrta. Ob njej bedi tudi ponoči. Prav to pa je zanj usodno.

»Tako,« sem se sklonila in ga previdno pokrila. Nenadna toplota, ki jo je začutil, ga je presenetila, zato se je premaknil in se med spanjem zadovoljno nasmehnil. »Miruj,« se nisem mogla ubraniti smeha in potegnila odejo, ki je zdrknila z njegovih kolen nazaj kvišku. Moj pogled se je prikoval na njegovo koleno. Začutila sem, kako mi ledeni kri in mi mrtvi telo. Sredi kolena se je raztezalo materino znamenje in se mi posmehovalo v vsej svoji veličini.

»Thomas,« me je spreletel srh, »prav tako je imel Thomas.« Pred oči se mi je zarisala slika, ki mi jo je pokazala Mary. »Nemogoče,« sem odkimala z glavo, globoko v meni pa se je

oglasil alarm, ki je potrjeval mojo domnevo. »Daniel je Thomas,« sem spoznala resnico, »izgubljeni Viktorjev brat.«

Suzana se tako tik pred koncem romana prikloplje do resnice. Tudi Daniel prizna, da je Thomas in da je prišel obračunati z bratom, ker ga je vedno sovražil. Na koncu hoče opraviti še s Suzano, vendar jo reši Viktor, katerega smrt je bila le zaigrana.

Pred razkritjem zločinca, na Daniela nisem pomislila, saj je bil dober, pozoren in opran vsakega motiva, da bi ubijal. Za krivega je bil prej spoznan Bob, ki pa to torej ni bil.

V romanu *Beg v pekel* je na koncu spoznan za krivega Zdravko, ki je sicer že sredi romana »umrl« v prometni nesreči. Sara se je kljub temu hotela prepričati, če je temu res tako in dobila od policaja zagotovilo, da posmrtni ostanki resnično pripadajo Zdravku. A temu ni tako ... Ampak ker imamo bralci Zdravka za mrtvega, zopet pade sum na druge osebe, ki pa se izkažejo kot nedolžne. Na koncu nas preseneti Zdravko, ki pa tedaj končno mrtev obleži pod strelom pištole. Tokrat zares umre.

V romanih Maše Modic se nam kot največji sovražnik oz. zločinec prikaže tudi sicer najboljši prijatelj. Tega spoznamo namreč v njegovi najboljši luči, ko glavni osebi pomaga, bedi nad njo, ko ta trpi in nikoli ne pomislimo, da trpi ravno zaradi prijateljskih spletk in kaznivih dejanj. Tak primer srečamo v delu *Pajčevina strahu*, kjer spoznamo Klavdijo in njeno najboljšo prijateljico Saro, ki je hkrati tudi njena sodelavka. Razumeta se, Saro skrbi za Klavdijo, ko ta izgubi moža Mateja oz. ko le-ta skrivnostno izgine. Klavdija ji o vsem dogajanju poroča in ji s tem nevede pomaga, saj Sara tako ve za vse njej odločilne akterje pri njenem načrtu, kaj počnejo in kje so. Ko jo Sara prav na koncu romana želi »spraviti na varno«, tedaj šele pokaže svoj pravi obraz: »Odkod pa Sara pozna pot do Julijine hiše?,« mi je bučalo v glavi, »saj ni bila še nikoli tu«. »Kaj pa ti je?« se je vrnila do avta in me pozorno ogledovala. »Sara?« sem se zastrmela vanjo, kot bi jo videla prvič. »Ja?« »Kako si vedela...?« »Pridi,« se je njen izraz v trenutku spremenil v režečo masko, »vstopiva vendar. Vse ti bom pojasnila«. In ji je res. Pripeljala jo je namreč med same Klavdijine neprijatelje, med katere pa je spadala tudi sama. Tudi Matej je bil na Sarini strani, saj sta bila par, ki pa si je zastavil cilj znebiti se Klavdije in se poslužiti njene tovarne in obogateti na njen račun. Vendar jima to ne uspe, saj je na koncu zmagalo dobro, vse povzročeno zlo pa je poplačano z zlim. Klavdija pa najde svojo ljubezen v rešitelju, Janu, ki je hkrati Matejev brat.

Še eno »nepravo prijateljico« srečamo v delu Hudičeva zaveza. Tu spet skozi vse delo stoji Kim ob strani svoji prijateljici Ani, katera pobegne od moža Andreja, ki jo pretepa. Kim ji vseskozi stoji ob strani, ko ta boleha za depresijo. Zoperstavi se Andreju. Ko pa se odvetnica Kim vse bolj približuje resnici, začnejo Ani goreti tla pod nogami. Ukrepa na lastno pest. Kim se zbudi v nekem prostoru, poleg nje je Ana, ki pokaže svoj pravi obraz. Pravočasno ukrepa policija, ki Kim reši pred Ano, ki ji je bila vseskozi nevoščljiva za srečno družino, uspeh in srečo v ljubezni. Tako je tudi ona kriva, da Kiminega Gabra ni bilo na poroko. Ana je skupaj z Andrejem spoznana za krivo treh umorom, Kim pa se po desetih letih ponovno sreča s svojo ljubeznijo Gabrom.

Dela Pečina smrti, Prekletstvo Vilinskega griča, Peklenski načrt, Poslednji krik preteklosti, Speča lepotica ter Sedem smrti postavijo kot povod za smrti pohlep. V vseh delih se eden ali več oseb poskuša prikopati do denarja oz. dediščine in pri tem ne izbira sredstev za dosego cilja. V Pečini smrti Risa ob tem, ko podeduje materin dvorec, najde še ljubezen svojega življenja in izve resnico o materi ter spozna, da je bila posvojena. V Prekletstvu Vilinskega griča spoznamo Sarino skrivnost (Mark je njen sin) in prav ta sin se nameni, da bo dedič. Mašo želi prisiliti v poroko, ker pa mu to ne uspe, se je želi znebiti. Tudi pri vseh ostalih prej naštetih delih se najde dedič, ki sicer res pripada neki družini, pa vendar zato še ni potencialni dedič, saj je le-ta ali že določen ali pa po zakonu o dediščini le-ta pripada komu drugemu in ne temu, ki si jo obeta. In ker je pred njim torej še nekaj potencialnih kandidatov za dediščino, se jih zločinec želi znebiti in si tako prisvojiti bogastvo. To, da ne bo dedič po legalni poti zanj ne predstavlja nobene ovire. Vendar pa kot v vseh romanih tudi tu zmaga dobrota in se resnici pride do dna. Dediči, ki to niso, ne dobijo ničesar, pač pa so za svoja dela (umori, ponaredbe, ...) kaznovani. Pravi dediči pa pridejo do svojega dela in tu v miru zaživijo, ponavadi s svojo ljubeznijo, ki jim vso pot do tu pomaga.

Mreža prevar nam na koncu razkrije, da smo del časa živeli v zmoti, saj Gregor ni pravi Gregor pač pa njegov brat dvojček Matjaž, ki svojemu bratu streže po življenju zato, ker mu je bil vse življenje nevoščljiv in se mu sedaj želi maščevati. K svojemu načrtu povabi več oseb, tudi tiste, ki živijo v Gregorjevi neposredni bližini in katere ima za prijatelje. Vendar se mu načrt na koncu izjalovi in spet imamo srečen konec in kaznovani prestopnike in zločince.

Pri Usodni zmoti, kjer odkrivamo resnico v Vrhovčevi smrti, vse do konca ne posumimo njegovega soseda Stariča. Na koncu Anja naključno spregovori z njim in odkrije:

»Starič,« sem okamenelo zašepetala, nezavedajoč se, da me nepremično opazuje, »to...«
»Ja?« /.../ »Kaj vas moti pri mojem priimku?« /.../ »Menda se ne boste umaknila in to ravno

sedaj, ko je postalo zanimivo?» »Prosim?» »Dajte no, ne pustite se prositi. Vstopite.« »Ne,« sem nagonsko odstopila za korak, a me je že zgrabil za roko in me, še preden sem se mu sploh poskusila iztrgati, potegnil skozi vrata, »ne smete...« /.../ »Vi ste bil, kajne?» »Kako žalostno, da boste za radovednost tako drago plačala. Mar bi dovolila policiji, da opravi svoje delo...«.

Da, morilec je Starič. Pojasni, da zato, ker je Vrhovec vedno vtikal svoj nos tja, kamor ne bi smel. Vendar pa policija Anjo pravočasno reši in nas tako popelje do srečnega konca.

V znamenju škrlata smo na sledi morilca prostitutke Nastje. Preden pravega najdemo, imamo polno osumljenih. Sled pa nas pripelje do Nastjine sostanovalke Nataše, katero smo imeli za njeno prijateljico.

Kam nas lahko pripelje bolno ljubosumje, nas opozori delo Srečanje v peklu, kjer iščemo Sašinega morilca. Edini osumljeni je Alen, ki skoraj vso zgodbo presedi v zaporu s svojimi spomini in vedenjem, da je nedolžen. Saša je bila njegovo dekle, s katerim pa je pred časom prekinil razmerje. Vendar pa ga je ona za vsako ceno hotela nazaj in poskušala razdreti njegovo sedanje razmerje s Tajo. Šla je celo tako daleč, da ga je sklenila umoriti. V sok, ki mu ga je postregla, je natresla strup. Ob tem pa je nevede zamenjala kozarce njena sestra Barbara, to dejanje pa je bilo usodno za Sašo.

Torej, ugotovili smo, da avtorica poskrbi za to, da prav do konca zgodbe tuhtamo in odkrivamo zločinca, saj imamo ob branju knjig na listi osumljenih kar nekaj oseb, vendar se na koncu ponavadi izkaže, da nimamo prave.

Ko pa zločinca oz. morilca ali pa sleparja najdemo, je ta za svoja dejanja kaznovan ali si sodi sam (Rok v Speči lepotici, tedaj ko spozna, da je razkrinkan, stori samomor). Zlo je torej poplačano z zlim, dobro z dobrim. In ob koncu romana si glavna junakinja in njen izvoljenec izpovesta ljubezen ali pa se morata pred tem še najti, razčistiti nesporazume in si kasneje spet priznati ljubezen.

11. JEZIK, STIL

Dela Maše Modic so pisana v preprostem, razumljivem jeziku in so zato lahko berljiva. Nekateri pravijo, da gre za »trivialno« razumljivost. V delih je zaslediti izredno veliko neposrednega govora, tj. dialoga, pospremljenega z čustvi, razmišljanji literarnih oseb. Pri dialogih je moč opaziti hitro izmenjevanje kratkih vprašanj in odgovorov, poleg tega pa imamo tudi daljša vprašanja in dolge odgovore oz. pojasnjevanja. Poleg dialoga je tudi sam

tekst, kjer so opisana čustva junakov, njihova razmišljanja, razmišljanje avtorice, ki je ponavadi v samem uvodu knjige ter opis narave ali kraja, za lažjo predstavo dogajanja.

V delih ni zaznati metafor, večkrat zasledimo pregovore ali posamezne citate tujih ustvarjalcev (npr.: Sanchesova misel Velik je tisti, ki zmore priznati svojo zmoto.).

Avtorica veliko besed nameni tudi opisu oseb, njihovemu zunanjemu izgledu in njihovi notranjosti (značajske lastnosti; glavne junakinje so v večini trdnega značaja, ambiciozne, privlačne, če še niso, pa kasneje poskrbijo za svoj izgled in to postanejo, trmaste, tudi svojeglave in premetene, v skoraj večini del imajo za seboj nesrečno ljubezensko razmerje ali pa ga ravno končujejo, ... in imajo malo negativnih lastnosti oz. le te niso izpostavljene). V Speči lepotici prvoosebno glavno junakinjo Mio opiše takole:

Ime mi je Mia. Mia Srnec. /.../ Pa poskusimo drugače – morda me boste prepoznali po opisu. Sem svetlolasa, nižje rasti – k sreči se temu primerno tudi tehtnica ustavi malo pred tisto magično mejo teže vreče cementa – svetlih oči nedoločljive barve – enkrat so zelene, drugič modre, spet tretjič sivkaste – odvisno od razpoloženja. Smo zdaj že kaj bližje? Ne? Kaj pa, če vam prav nič po žensko izdam še svoja leta? Štiriintrideseto me je ujelo julija lani. Tako, kot se za rakico spodobi, sem se s še enim križem sprijaznila brez težav. Leta tečejo, kaj moremo.

Izpostavimo še en opis ženskega lika. Tj. ravnateljica v delu Temna skrivnost preteklosti:

V očeh sivolase ravnateljice, visoke, mnogo presuhe ženske, ki se je skozi leta neprestanega soočanja s krutimi usodami otrok naučila skrivati čustva za nepopustljivim, trdosrčnim videzom, odete v brezoblično temno, vedno strogo do pasu zapeto obleko, se je za kratek hip zaiskrilo sočutje.

Ob opisih oseb avtorica namenja besede tudi opisom čustev, kraju, naravo, ...

- primer opisa kraja Sinji Laz:

Jutra v Sinjem Lazu so si do pičice enaka. Natanko ob osmih se skozi tišino razleže potrkanje cerkvenih zvonov. Zvonko zamolko zadoni najprej enkrat, potem drugič, nato tretjič..., in tako naprej, vse dokler ne odzveni še osmič. Vsakič isto z istim razmakom, enako zvonko in zategnjeno. Človek bi mislil, da gre tako natančnost pripisati tehniki, a ni res. Gospod Petrič, vaški župnik, že dolga leta sam suče vrvi zvonika (Speča lepoticca I).

- Opis ljubezni oz. strasti:

Spoznala sem, da je moški, ki je bil poleg mene, čuteč in nežen, to pa je uspešno skrival za svojo grobo masko arogance in posmeha. Roko sem približala njegovemu licu in ga nežno pobožala. Zgrabila me je želja, da bi ga stisnila v objem in ga pestovala kot otroka, dokler ne bi pomirjen zaspal. Čutila sem, da sva si v tem trenutku zelo blizu in da med nama niso potrebne besede. Prijel je mojo roko in jo ponesel k ustnicam. Ta neskončno ljubeči dotik je hranil moja čustva, ki so vpila po njegovi ljubezni. Še trenutek me je nepremično opazoval, nato pa je vstal in odšel. Ali je to ljubezen? Sem iskala prave besede za svoja občutja. V meni se je nekaj premaknilo in vedela sem, da ni poti nazaj (Ko ljubezen zakrije svoj obraz).

Poljub, ki je samo še potrdil mojo nemoč je v meni popustil vse zavore. Željno sem se mu prepustila in se ga oklenila z rokami. Opojnost dotika, toplota njegovega mogočnega telesa in njegove roke, ki so zahtevno drsele po mojem hrbtu so bili vse, kar sem v tem trenutku potrebovala. Bila sva samo še midva, najini telesi in silna želja prepustiti se zatajevanim čustvom, ki so privrela na dan. Vpijala sem čarobnost trenutka in čutila, kako zapolnjujem praznino, ki je privrela na plan. ... (Črni dvorec).

Ljubezen je veličastno čustvo. Nepredvidljivo, a veličastno. Večslojno. Stkano iz najrazličnejših občutij, včasih celo nasprotujočih si, stkano iz misli, dejanj, utrinkov. Vsaka, navidez še tako nepomembna malenkost nas opomni nanjo, vsaka, navidez še tako nesmiselna kretnja jo povrne v življenje. Brez nje ne moremo, z njo... Včasih gre, včasih tudi ne. Na trenutke je čudovita, na trenutke nas duši. Zapolnjuje nas, nas same, naša hrepenenja, naše želje, naše življenje, pa vendar... Zgodi se tudi, da nas ponese tja, od koder ni povratka. Spolzi nam iz rok, se iztrga nadzoru, nas zaslužnji. In takrat... (Srečanje v peklju).

- Opis narave:

Opazovala sem pokrajino, ki se je v zelenju raztezala daleč naokoli in se v daljavi spajala z modrino morja. Nebo prekrito z oblaki, je zameglilo mejo, ki ju je ločevala. Dobila sem občutek, da se nahajam v središču zelenkaste modrine, ki me je posrkala vase. Približala sem se skalam in sedla. Čutila sem drobne kapljice razpršenega morja, ki so mi sedale na noge in polzele navzdol. Igra belih pen ubitih valov, ki so se v svojem mrtvaškem plesu ovijale okoli v tla okovanih čeri, me je popolnoma prevzelo. Vsemogočna narava, ki me je obdajala, me je prepričevala v svojo nemoč (Črni dvorec).

Še zadnje kapljice, drobni ostanki vodne ujme, biserno bleščeče, posute preko dehteče čistega, pisanega zelenja, segajočega do obrežja, nemo podlegajo toploti, ki jih neusmiljeno srka vase. Ozračje se otresa vlažne zatohlosti in se počasi, a nezadržno polni z izgubljenim vonjem poletja, vonjem omamnih divjih cvetlic, ki v svoji lepoti odpirajo nederja žuželkam, pomešanim s trpkjo, a opojno aromo, prostranstva morja.

- opis ljudi:

Kako zanimiva bitja smo ljudje, kajne? Zanimiva v svoji nepredvidljivi predvidljivosti. Zanimiva v svoji posmeha vredni naivnosti. Zanimiva v občutjih, ki nas prevevajo, občutjih, postavljajočih nas na pedestal norosti. Groteskne norosti. Takšne, ki le tiho preži in potrpežljivo čaka na svoj trenutek. Čaka, da bo lahko pokazala svoje pravo lice (Poslednji krik preteklosti IV).

- opis življenja:

Včasih se zgodi, da življenje, tista nenavadna, neznana pot usode, pred nas postavi nepredvidljivo preizkušnjo in v svoji neizogibnosti, kot bi se naslajalo nad našo nemočjo in skoraj smešnim, nesmiselnim bojem opazuje, kako so se ujeli v nevidne niti, ki nas neubranljivo potiskajo zdaj sem, zdaj tja. Dovolj nam, da se v nas za hip prebudi lažno upanje, nam da občutek nadzora in nas uspavane z zmagošlavjem, takoj kruto kaznuje za nečimrnost. Brez milosti nas vrže nazaj na trdna tla, se prezirljivo nasmiha naši bolečini, in nas potisne v objem soočenja s samim seboj. Zrcala, zrcala misli in podob, so postavljena povsod okoli nas, postavljena, da nas nenehno opozarjajo, prežijo skrita v zaprašeni izložbi trgovine, vazi, v kateri se bohoti čudovit svet, ali pa v čaši opojnega vina, ki jo ponesemo k ustom, da bi pozabili. In tedaj spoznamo, da samemu sebi ne moremo ubežati, spoznamo,

kako majhni in nebogljani v resnici smo. In takrat tudi sprevidimo, da se je ples življenja šele začel.

12. SNOV, MOTIVI, TEMA

Snov je povečini ljubezenska. Le ljubezenska je v romanih *Ko ljubezen zakrije svoj obraz*, *Usodna pretvarjanja* in *Temna skrivnost preteklosti*. V ostalih romanih je ljubezenska snov prepletena s kriminalno.

Motiv v romanih je povečini iskanje prave ljubezni. Glavna junakinja je namreč ravno razdrla svoje ljubezensko razmerje z moškim, ki ji ljubezni ni vračal ali pa si je našel drugo žensko. Potem sledimo njeni poti, na kateri srečuje moške in na kateri tudi najde svojo ljubezen. Ob tem pa se spogleduje tudi s smrtjo, kriminalom in iskanjem zločinca. Tako, da je poleg motiva iskanja prave ljubezni, prisoten tudi motiv hrepenenja po moškem, motiv smrti ter iskanja zločinca oz. iskanje resnice.

Tema romanov je ljubezenska (*Ko ljubezen zakrije svoj obraz*, *Usodna pretvarjanja*, *Temna skrivnost preteklosti*) ali ljubezensko-kriminalna.

VII. ZAKLJUČEK

Maša Modic je produktivna pisateljica, saj je od decembra leta 1999 pa do konec leta 2002 izdala 19 romanov oz. 30 knjig. Romani *Mreža prevar*, *Poslednji krik preteklosti*, *Meč nad Skalnatim gričem* ter *Speča lepota* namreč vsebujejo po več knjig. Ostali romani obsegajo po eno knjigo. Romani Maše Modic so ženski romani, saj vsebujejo vse lastnosti, značilne za ta žanr. Te lastnosti so: stereotipen lik glavne osebe, ki je mlada, osamljena, dobrosrčna, marljiva in izobražena ženska, ženski roman je ljubezenski roman, čemur smo prav tako priča v vseh omenjenih delih, spolnost je tabuizirana, prisotna so motivacijska sredstva, kot npr. vpeljava figur, zbližanje, odgovornost do tretje osebe od prej, nesporazumi, rešitev konflikta, konci romana so srečni, velikokrat se zaključijo s poroko, v delih smo priča skrivnosti kake osebe, ki na koncu pride na dan, zadnja značilnost pa je kategorični imperativ glavne osebe. V delih Maše Modic pa se ne pojavi še ena značilnost ženskega romana, in sicer bolezen, ki deluje kot očiščenje in katere posledice so vedno pozitivne.

Literaturo Maše Modic uvrščamo med trivialno literaturo, tj. literaturo, ki je estetsko in funkcionalno manjvredna množična literatura. Trivialni literaturi nekateri priznavajo pozitivno, drugi spet negativno kritiko. Negativna kritika trdi, da trivialna literatura manipulira z vzbujanjem prepričanja, da svet lahko reši le močna avtoritativna osebnost, svet

odslikava na način, kjer ni vzročne povezave, s tem pa tudi ne krivca za družbene nepravilnosti, po eni strani ta žanr vodi v beg pred svetom, po drugi pa vzbuja strah, ki sproži obrambno držo. Pozitivno kritiko trivialni literaturi je namenil Prutz, ki je poudarjal funkcionalnost zabavne literature.

Idejno-tematsko obravnavane romane uvrščamo med zgolj ljubezenske (*Ko ljubezen zakrije svoj obraz*, *Temna skrivnost preteklosti* ter *Usodna pretvarjanja*), ostali romani pa poleg ljubezenske tematike obravnavajo še kriminalno in jih zato razvrščamo med ljubezensko-kriminalne.

Tako smo ob ljubezenskih romanih in prav tako ob ljubezensko-kriminalnih pričah različnim ljubezenskim odnosom. Povečini v delu spoznamo dva para, in sicer prvega, ki je tik pred koncem razmerja glavne junakinje in njenega partnerja in drugega, ki se navkljub sumničenjem, nezaupanju srečno konča za glavno junakinjo in za njenega izbranca, saj se na koncu najdeta in razrešita vse nejasnosti. V nekaterih delih pa spoznamo le en par oz. je prva izbira glavne junakinje že prava.

Izbranci glavnih junakinj so v večini moški izredno lepe zunanosti, modrih oči (nekateri tudi zelenih) in svetlih las (peščica jih je temnolascev), športne postave. Sprva so arogantni, naduti in samovšečni, vendar se pod to podobo skriva prijazen, dobrosrčen moški, ki glavno junakinjo prevzame. Ob vseh teh lepih moških pa so štirje povprečne zunanosti, nič na njem ni privlačnega, saj imajo nepravilne oblike ali pa brazgotine po obrazu. Pa vendar glavno junakinjo prevzame s svojim šarmom in notranjo lepoto ter osebnostjo.

Poleg ljubezenski razmerij se v delih tkejo tudi različna prijateljstva. Prevladujejo prava prijateljstva, ki jih nič ne more razdreti. Ob tem pa se pojavijo tudi prijatelji, ki se na koncu pokažejo kot največji sovražniki, ki si želijo le maščevanja, ker jih razjeda ljubosumje ali pa pohlep. V želji priti do zastavljenega cilja pa ne izbirajo žrtev.

Prvih pet romanov (*Ko ljubezen zakrije svoj obraz*, *Črni dvorec*, *Usodna pretvarjanja*, *Beg v pekel* in *Temna skrivnost preteklosti*) in zadnji roman *Sedem smrti* je sestavljeno iz posameznih nenaslovljenih poglavij. Ostala dela pa sestavljata prvi in drugi del, ki sta oba razdeljena na posamezna naslovljena poglavja. Le roman *V znamenju škrlata* sestavljajo trije deli. Prvi del se pri vseh romanih začne z nekakšno uvodno mislijo, ki nas vpelje v branje oz. nam pove ozadje dogajanja. V nekaterih romanih zasledimo dve različni zgodbi, ki sta zapisani v različnem tisku. Tu se pojavita tudi dve glavni junakinji. Vendar se vedno ti dve zgodbi prepleteta, junakinji se srečata in od tedaj beremo le še eno zgodbo.

Večinoma je v delih prvoosebna pripovedovalka, ki nam posreduje zgodbo svojega življenja od nekega usodnega, prelomnega trenutka dalje. Niza nam dogodke, ob tem pa nam razkrije tudi svojo preteklost oz. dogodke iz preteklosti, ki so pomembni, da razumemo sedanost. Le v treh delih zasledimo tretjeosebne, vsevedne pripovedovalce. Sicer pa so vse pripovedovalke ženskega spola. Tudi v delih s tretjeosebnim, vsevednim pripovedovalcem je glavna oseba ženska.

Kraj dogajanja je postavljen na domača in na tuja tla. Domača tla zajemajo različna slovenska mesta, tudi vasi. Tako glavna junakinje domujejo v Ljubljani, Bevkah, Brežicah, Sinjem Lazu pri Logatcu, Zaplani. Na tuje pa glavne junakinje v večini primerov odpotujejo v Anglijo. Ali na delo, na lov za izgubljenim dekletom, k očetu, ki ji je tam zapustil dvorec ali pa poiskati svoje korenine. V delu Usodna pretvarjanja se dva para odpravita v Amsterdam, da bi tam pričakala novo leto. Omenjena je tudi Francija, ki ima značilnost mesta zaljubljenec oz. kraja kjer se stkejo nove ljubezni ali pa se te utrdijo. V romanu Poslednji krik preteklosti je dogajanje postavljeno poleg Ljubljane še v hrvaški Karlobag, mesto pri morju.

Zgodbe se večinoma dogajajo v sedanosti oz. nam prvoosebna pripovedovalka pripoveduje potek svojega življenja kot ga doživlja ona sama. Ob tem izvemo tudi o njeni preteklosti. V delu Pečina smrti nam Risa pripoveduje le o preteklosti torej o njenem življenju pred začetkom pisanja njenih spominov. Delo Meč na Skalnatim gričem opisuje dve zgodbi, življenjsko zgodbo Nell, ki nam pripoveduje zgodbo svojega življenja ter Serenino življenje, ki je postavljeno stoletje nazaj in je torej postavljeno v preteklost. Vendar se tudi tu zgodbi prepleteta in od tu sledimo le še Nellini zgodbi, ki pa nam razkrije tudi Serenino usodo.

Junaki glede na poklic sodijo v visoko izobražene. Nižjo izobrazbo imajo le služabniki na dvorih ali gradovih.

Po vseh zapletih in umorih, ki so poleg iskanja prave ljubezni in hrepenenja po pravem moškem glavni motivi romanov Maše Modic, pridemo do srečnega konca, kjer so kot v pravljici dobri poplačani z dobrim, glavne junakinje s svojim ljubljnim moškim. Zlo pa je poplačano zlim oz. zlikovci za svoja dejanja dobijo zaporno kazo ali pa si sodijo sami.

Maša Modic s svojim razumljivim jezikom ustvarja lahkotna in lahkotno berljiva dela. V njih ni metaforike, prisotni so pregovori in reki, tudi misli drugih literatov. Romani vsebujejo veliko neposrednega govora, dialogov, pospremljenih z opisi čustev junakov. Ob tem je moč opaziti hitro izmenjavanje kratkih vprašanj in odgovorov.

Avtorica pa veliko besed nameni tudi opisom junakov, njihovi zunanosti pa tudi čustvom in razmišljanjem. Poleg tega opisuje okolico, naravo, kraj dogajanja, opiše nam ljubezen, strast, življenje. Vse te opise in dialoge pa »začini« z veliko skrivnostmi in nepojasnenimi umori kar bralce pritegne v tej meri, da knjige pred njenim koncem ne izpustijo iz rok in jo morajo prebrati »na dušek«. V tem pa je tudi čar del Maše Modic, saj nam z razkritjem oz. resnico postreže šele tik pred koncem in smo torej do tu nestrpni, saj nam ne uspe najti zločinca.

VIII. Obnove ROMANOV Maše Modic:

KO LJUBEZEN ZAKRIJE SVOJ OBRAZ

Manja je pisateljica, ki pa do sedaj ni imela sreče ne pri knjigah in ne v ljubezni, saj sta z bivšim Matejem le spregledala, da ju ne veže več ljubezen, pač pa le prijateljstvo. A se ji le nasmehne sreča, ko jo g. Vito Peternelj povabi v svojo založbo, ker so mu všeč njene knjige. Na poti do tja pa se ji pripeti nesreče, za katero je kriv zelo postaven svetlolasec modrih oči Andrej. Odpelje jo v bolnico (mavec). Čez vikend se Manja odloči iti na morje s prijateljico Alenko, ki ima tam hišo. Na obali pa se spet sreča z Andrejem, ki jo sicer pritegne z izgledom, manj pa z arogantnim nastopom. Alenka pa se zaljubi v njegovega prijatelja Štefana; ljubezen je obojestranska. Manja pa zbeži nazaj v Ljubljano, da ne bi srečevala Andreja. Tu se oglasi pri Vitu, kjer se seznani z dobrosrčno starejšo gospo Marijo Kosmač, ki jo povabi s seboj na počitnice v Španijo. Tu se oglasi tudi Marijin sin Juan, ki pa ni nihče drug kot Andrej. Med njima se sprva razvnamajo spori, vendar je obema jasno, da sta si zelo naklonjena. Vse do tedaj, ko vidi Manja Andreja plesati z Izabelo, ki naj bi bila kmalu njegova žena. Tedaj Manja spozna, da je zaljubljena, a da je za ljubezen prepozno in zbeži v Ljubljano. Andreja odslovi, ponovno hodi z bivšim Matejem. Tudi njene knjige gredo sedaj za med. Kmalu pa Manja ugotovi, da pričakuje Andrejevega otroka. Noče, da bi izvedel. Življenje teče dalje in Alenka privoli v poroko s Štefanom. Manja ji za darilo napiše knjigo. Potem pa napiše še svojo zgodbo, katero pa prebere Matej, ki ugotovi, da Manja ljubi Andreja. Konča njuno razmerje in Andreja, ki je v Ameriki obvesti, da ga Manja ljubi in da pričakuje njegovega otroka. Andrej pohiti k Manji, ki zadnje dni nosečnosti preživlja na Obali. ...*In res je bilo. Ljubezen je odkrila svoj obraz.*

ČRNI DVOREC

Suzana je pravkar ostala sama, saj je končno prekinila razmerje s fantom, ki zanjo ni imel časa. Svoji sošolki Lari naredi uslugo in sprejme namesto Lare, ki je zadržana, delo tajnice in

uslužbenke družine Smith na severu Anglije, saj tam živi Slovenka, ki bi rada imela v službi svojo rojakinjo. Po Suzano oz. Laro pride Daniel, simpatičen svetlolasi in modrooki fant, ki sicer ne pripada družini Smith, je pa bratranec gospodarjeve izvoljenke Monike. Kmalu spozna vso družino: gospodarja Viktorja, ošabno Moniko, staro gospodarico, Viktorjevo mamo Mary, služabnike Billa, Liso ter Viktorjevega bratranca Toma. Lara kmalu spozna, da med Moniko in Viktorjem ni ljubezni, da je Moniki več do Daniela, Danielu pa do Lare, Lari pa do arogantnega Viktorja.

V dvorec pride novica o davno izginulem Viktorjevem bratu Thomasu, ki pa domov pride mrtev. Mary zaradi žalosti kmalu umre. Tudi Viktor je čedalje bolj slabega zdravja, Lara pa ugotovi, da ga nekdo zastruplja. Ona sumi Toma, češ da mu gre za dediščino. Neke noči pa Lara vidi Moniko z nekim moškim. V isti noči Monika umre. Padla je skozi okno stolpa. Lara sedaj sumi Viktorja, čeprav tega ne more sprejeti. Zdaj že ve, da čuti do njega ljubezen. Viktor Laro prosi za roko iz materialnih razlogov, saj bi v primeru poroke podedoval veliko denarja. Lara sicer privoli, a je razočarana, ker je zanj le sredstvo, da bi prišel do cilja, po vrhu pa še zločinec. Lari gluho Bob streže po življenju, reši jo Daniel. Zdaj policija za vse zločine osumi Boba.

Bliža se dan poroke in Lara potrebuje potni list. Sedaj mra Viktorju povedati resnico, da se torej skriva za lažnim imenom. On je užaljen, počuti se izigranega. Do nje je zelo žaljiv in ko je njena bolečina ob tem tako veliko, da ne zdrži več, mu pove, naj ne bo do nje tak, ker tega ne prenese. Viktorju uide, ob tem doživi nesrečo. Ko se zbudi, ji Viktor izpove ljubezen. Oba sta presrečna. Ona odide v Slovenijo, da bi povabila starše na poroko, ob tem pa dobi telegram, da je Viktor mrtev. Pride nazaj v dvorec, kjer spozna po znamenju na kolenu, ja je Daniel Thomas, Viktorjev brat. Ta ji prizna, pove, da brata sovraži in da je za vse zločine kriv on sam in da je njegova naslednja žrtve ona sama. KO jo hoče odpeljati pa ga prestrežejo. In sicer Viktor, ki je živ, a je zaradi tega, da bi Daniela lažje razkrinkal, hlinil svojo smrt. Thomas pri pobegu umre, Viktor in Suzana si obljubita večno zvestobo.

USODNA PRETVARJANJA

Natja konča razmerje z Markom, katerega pa še vedno ljubi in s katerim še vedno živi pod isto streho. Ker želi, da bi v njem vzbudila ljubosumje, s prijateljico Ano skujeta načrt. Ana namreč poprosi znanca, da bi se pretvarjal, da je Natjin partner. To bi v Marku vzbudilo ljubosumje in tako bi ga dobila nazaj. Ko tako torej Natja pove Marku, da ima novega izvoljenca, jo ta zvabi v past, saj ji pravi, da ga bo zagotovo spoznal, če ne prej pa za bližajoče novo leto, ko naj bi Mark in Natja skupaj odšla v Amsterdam, sedaj pa se ji ponudi, da bo rezerviral še eno vozovnico za Natjinega izvoljenca. Natja se torej dobi s Sergejem, ki je zelo privlačen moški, svetlih, nakodranih las in modrih oči. Natja in Sergej se obnašata res kot dva zaljubljenca, saj se poljubljata, nasmihata in sta ljubeča en do drugega. Ko ju opazi Mark, je res ljubosumen. Natja je sedaj prepričana, da ga bo dobila nazaj. A ko ga poljubi, je ljubosumen Sergej. O njem Natja ne ve ničesar, ve le za Karlo, ki ga kliče, a še to ne ve, kdo ona je oz. kaj mu pomeni. Sergej povabi Natjo na ples in ji obljubi presenečenje. Na plesu je Natja čisto prevzeta nad njegovim plesom, saj je odličen plesalec. Tam pa se seznani tudi z lepo, a vzvišeno črnooko in temnolaso Karlo, ki je Sergejeva žena. Sedaj Natja sprevidi, da je bil Sergejev načrt najbrž ravno tak kot njen – v partnerju vzbuditi ljubosumje. Natja užaljena odide in tako ni priča presenečenju, to namreč izve drugi dan, saj jo Sergej postavi na mesto direktorice oglaševalske agencije. Izve tudi, da gre v Amsterdam tudi Karla, kot poročevalka.

V Amsterdamu se Karla in Natja spoprijateljita. Slednja da Marku še eno možnost, a uvidi, da z njim ni vse tako kot nekoč. Je morda ne mara več? Tudi ona je vse bolj zaljubljena v Sergeja, a ve, da ji nedosegljiv, saj je Karlin. Mark Natji pove, da je ne ljubi več in ji ponudi prijateljstvo. Ona si oddahne, saj ga tudi ona ne ljubi več. Dogovorita pa se, da se bosta pretvarjala, da sta par, zato, da bi Sergej in Karla prišla skupaj. PO vsem tem pa Karla pove, da ve, da je prizadela Natjo, a ljubi njega. Koga? Sergeja?! Na silvestrovo zaprosi Sergej Natjo za ples, strast ju premaga in se poljubita. To vidi Karla. Natji je hudo, zbeži iz hotela. Za njo priteče Sergej. Natja se želi opravičiti Karli, ta pa ji pove, da ne ljubi Sergeja, pač pa Marka in da je torej Natja ves čas narobe predvidevala. Tudi Karla je sicer sodelovala v načrtu, da bi se Natja in Mark ponovno našla, potem pa je sama ugotovila, da se ne ljubita. Nesporazumi so rešeni in nova para zaplešeta v novo leto (Natja in Sergej ter Karla in Mark).

BEG V PEKEL

Sara živi sama s sinom Rokom, zbežala je od tiranskega moža Zdravka, živi v skromnem najemniškem stanovanju, saj nima denarja, ker ne najde službe. Nekega dne prejme pismo. Odloča se o skrbništvu za otroka, ona ga dobi le v primeru, da čimprej dobi zaposlitev. Ker slabo kaže in je Rok že skoraj dodeljen očetu, ga zadnji dan Sara pelje na cestnohitrostno dirko, kjer se mati in sin seznani z zmagovalcem Maksom Morettijem, kateremu pove Sara svojo življenjsko zgodbo. Ko jo naslednji dan hoče vreči lastnik stanovanja na cesto, jo reši Maks, ki ji ponudi stanovanje in službo. Pri Maksu se imata lepo, Rok uživa, se igra z Maksovim bratom Hubertom, ki pa se z bratom sploh ne razume, Sari pa očita, da je »lahka« ženska, ki jo po vsej verjetnosti zanima le Maksov denar. Zakaj se brata ne razumeta, tega Maks ne pove. Kljub vsem žaljivkam pa Hubert Saro privlači in tudi ona njega, kar ji tudi prizna.

Sara prejme vest o Zdravkovi smrti, ki ji prinese olajšanje in ne žalosti. Tudi to ji Hubert očita. Zdravko zapusti Sari veliko dolga, za katerega ona sploh ni vedela. Nekdo pa ji tudi ponagaja in jo prestraši z napisom v kopalnici in sobni omarici: Nisi mi ušla. Kdo bi to lahko bil?

Sara se seznani z Lindo in njenim možem Simonim, ki je le njena copata, saj se ona ves čas vrti okoli Huberta. Ta naj bi postal njen mož, a dan pred poroko Huberta prevara z Maksom (to Sari zaupa Maks). Ta je hotel pokazati bratu, kakšne vrste ženska je Linda. Od tedaj sta sprta. Sara pa doživi še eno nesrečo z Maksovim avtom, kateremu odpovedo zavore, ker jih je nekdo pokvaril. Je Zdravko res mrtev? Pomoč pri zasledovanju storilca ji ponudi zdravnik Jakob. Po tej nesreči Maks odide, da bi dal prosto pot Hubertu in Sari. Hubert za pokvarjene zavore obdolži Maksa, a Sara ne verjame.

Ponoči jo spet nekdo napade z nožen, ga ne prepozna, ve le, da je možki. Naslednji dan izve, da je Jakob mrtev. Počuti se krivo za njegovo smrt, saj je zagotovo umrl zato, ker je preveč vedel. Saro pa še vedno mučijo dvomi, kdo ji posega po življenju. Ko ji še Linda pove, da bi se je Hubert rad znebil, takoj posumi njega. Hoče oditi, a ji Hubert ne dovoli, prosi jo, naj ostane in ji zatrdi, da ni kriv. Vest o Maksovi nesreči. Spet pride domov. Sara se že skoraj preda Hubertu, nakar ugotovi, da on ni ta, ki ga ljubi. Ljubi Maksa. A tedaj najde pri Maksu neke papirje o Zdravkovi firmi in prepričana je, da Maks sodeluje z Zdravkom. To mu tudi pove. Ponoči pa napade Saro Zdravko, reši jo Hubert, ki je sicer z Zdravkom sodeloval, ni pa vedel, kako krut načrt ima Zdravko. V tem primeru ne bi sodeloval. Hubert ustrelil Zdravka, potem pa še sebe. Saro reši Maks. Sara se zbudi v bolnišnici, po izhodu pa obišče Maksa in mu izpove ljubezen. Tudi on jo ljubi.

TEMNA SKRIVNOST PRETEKLOSTI

Monika mora iz sirotišnice, ker je dopolnila 18 let. Ni ji lahko, saj ne ve kam. Tu se poslovijo od svoje edine prijateljice Erice, ki je iznakažena, saj se je močno opekla v požaru. Moniki na pomoč priskoči ravnateljica sirotišnice, ki jo odpelje k stari, a dobri gospe Mari. Mari Moniki poišče delo v bližnji gostilni, kjer dela v kuhinji.

Na drugem koncu države pa se odvija druga zgodba, kjer nastopa odvetnik Mihael, kateremu policijski inšpektor John preda dnevnik ženske, ki so jo mrtvo našli v kadi. Dnevnik pripada hčerki lorda Edelsona, ki šivi v škotskem višavju, mrtva ženska pa je hčerina služabnica Elizabeta, ki naj bi pobegnila skupaj z lordovo hčerko. Torej, Mihael naj bi ta dnevnik prebral in prevzel primer, a ga ta večer zmoti njegovo lepo, zelenooko in svetlolaso dekle Anabela. Ni je preveč vesel, saj že nekaj časa premišljuje o tem, da ne sodita skupaj, saj se ona vse preveč posveča karieri, si ne želi otrok, njemu pa ni do poroke.

Dogajanje na dvorcu Edelsonovih, kjer se služabniki pogovarjajo v lordu, ki se kesa, saj zaradi njegove oholosti nima naslednika.

Monika dela najprej v kuhinji, potem pa za šankom in ne opazi, kako jo nek možki ogleduje. To je možki, ki jo je nekoč posvojil, a jo je moral zato, ker jo je spolno nadlegoval, pripeljati nazaj v dom. Druga družina pa je ni hotela, saj so jo povezovali s čarovnicami zaradi njenih bujnih rdečih las, modrih oči in trme. Medtem pa Erica premišljuje o plastični operaciji, za katero pa ve, da nima denarja. Pa vendar gre do bolnice in si ogleduje bogate paciente. Tedaj jo zagleda simpatičen mlad zdravnik, ki ji pove, da bi se lahko tudi zanjo našla rešitev. Erica tudi ravnateljici omeni operacijo, ta pa se ji nameni razkriti skrivnost.

Monika zagleda moškega, ki ji je storil veliko hudega in zbeži od Mari daleč stran v London. Nima veliko denarja, ima skromno sobo in išče službo. Prav v tem času pa Ethel, Mihaelova tajnica, njemu predlaga, da bi zaposlili dekle za pomoč. Na oglas se javi Monika in dobi delo. Prav v tem času pa Mihaela pokliče k sebi lord Edelson, Mihael pa še preda v branje dnevnika Judith Edelson Ethel, saj se njemu ne zdi zanimiv. Judith opisuje svoj 18. roj. dan, značilnosti Edelsonovih (črni lasje, modre oči), svojega brata Donalda, ki pa je bil svetlolas. Judith se je zaljubila v njegovega prijatelja.

Monika torej dela z Ethel, Erica pa premišluje o požaru, v katerem je izgubila oba starša. Ne more pozabiti zdravnika modrih oči, svetlih las. Spet sklene oditi do bolnice, kjer ga zagleda z žensko v objemu. Tudi on jo vidi, a ona žalostna in razočarana zbeži.

Mihael pri lordu, ki sklene poiskati vnukinjo in ji vse zapustiti.

Po povratku se Mihael seznani z Moniko, ki v njem prebudi vihar. Tudi on v njej. Mihael sklene v sirotišnici poiskati lordovo vnukinjo. Erico pa obišče tam zdravnik, ki ji pove, da ga je videla s sestro. Eriči pa ravnateljica končno pove, da jo je v sirotišnico pripeljal ded, ki zanjo plačuje. Mihael najde Erico, Edelsonovo vnukinjo. Ob tem omeni ravnateljica še rdečelaso Moniko, za katero Mihael posumi, da je ravno njegova tajnica. Vsi skupaj gredo na dvorec: Mihael, Erica in Monika. Monika pride kasneje. Ethel pa medtem bere dnevnik, kjer spozna, da je Erica hčerka Donalda in Dominique, Monika pa je Judithina in Renejeva hčerka. Zadnje dva umreta v avtomobilski nesreči, za Moniko poskrbi Elizabeth, ki jo odpelje k sestrični v sirotišnico. Ethel o tem obvesti Mihaela in tako lord dobi dve vnukinji, Mihael pa svojo ljubezen Moniko.

PAJČEVINA STRAHU

Klavdija, srečno poročena z Matejem in uspešna kreatorka, zapušča službo. Tedaj sreča vedeževalko, ki ji pove, da ji preti smrt in da svetlolasi moški prinaša zlo, ime pa mu je Matej. Klavdija ji ne verjame. Ko pride domov Mateja ni. Spominja se njunih začetkov. Mateja cel vikend ni, v ponedeljek pa tudi Sare ni službi in se ne javi na telefon. Ko se Klavdija napoti do Mateja na njegovo delovno mesto, tam izve, da Matej Hren tu ni nikoli delal. Po povratku domov najde mrtvo pomočnico Lindo, Matejevih stvari ni več v stanovanju. Tudi slik ne. Klavdija se obrne na odvetnika Stariča, da bi se ločila, ta pa ji pove, da sploh ni poročena. Kdo torej je Matej? In kje je Sara? Na policiji pa Klavdijini zgodbi ne verjamejo. Še naprej na lastno roko poizveduje, kje sta pogrešana. V turistični agenciji izve, da naj bi Sara odpotovala na križarjenje. Klavdija ne verjame, saj ve, da se Sara boji vode, odkar ji je utočila njena ljubezen Uroš. Klavdiji sledi avto, v vozniku prepozna moškega, ki ga je videla v agenciji, šofer jo skoraj povozi, reši jo simpatičen moški, ki jo povabi na kavo. Klavdija mu ne zaupa. Klavdija sprevidi, da ji nekdo streže po življenju, zato se nastani pri prijateljici Juliji v Dolgi vasi, zdravnici, ki ji takoj ponudi pomoč. Tu ugotovi, da pričakuje Matejevega otroka in se ga veseli. Pri Juliji pa se oglasi moški, ki jo je rešil in povabil na kavo, Očitno jo je izsledil. Klavdija se preseli v Julijin vikend. Ko odide na pregled k zdravniku in spet na policijo in se potem vrne k Juliji, jo najde umorjeno. Pokliče pomoč, ko pa pride policija Julijinega trupla ni več v kadi. Spet ji ne verjamejo, oziroma ji verjame le policaj črnooki Luka, v katerem dobi zaveznika in kasneje ljubimca. Vse do njegove smrti. Odide na njegov pogreb, tu pa ugotovi, da umrli sploh ni ta Luka, katerega ona pozna. Klavdija pretresena odpelje s pogreba in doživi nesrečo.

Ko se v bolnici zbudi, je ob njej rešitelj, ki pa se pretvarja, da je Matej. Pove ji, da če tega ne bo jemala resno, jo bo spravil v norišnico. Torej ga mora imeti za Mateja. Končno se pojavi tudi Sara, ki ima moškega, s katerim Klavdija živi, za Mateja. Klavdija je obupana, saj tudi njej ne gre več zaupati. A ji Sara le zaupa, da ve, da moški, s katerim Klavdija živi ni pravi Matej in ji obljubi pomoč. Rešitelj in Klavdija se kregata, po drugi strani se privlačita. Pravi ji, da ji želi le dobro. Nekega dne Klavdija v dvigalu sreča Luko, ki je torej živ. Ta ji zagrozi s smrtjo. Sara je sedaj na Klavdijini strani, Luke ne pozna. Neke noči Klavdijo pokliče Julija, ki je očitno tudi živa. Klavdija o tem pove Sari. Rešitelj Klavdijo odpelje stran. Le-ta ga sliši, ko z nekom razpravlja o strupu. Kdo jo zastruplja? Reši jo Sara, ki jo odpelje do Julijine hiše. Ob tem se Klavdiji zdi nerazumljivo, kako Sara sploh ve, kje Julija živi. Julija je mrtva, Sara pa se pokaže v pravi luči, kot Klavdijina sovražnica. Sara je ves čas sodelovala z Luko, ki je njen brat, in z Matejem. Reši jo rešitelj Jan, Matejev brat. Matej pa zanjo da življenje. Jan ji pove, da sta Sara in Matej oz. njegovo pravo ime je Sandi bila ljubimca, ona se je znebila svojega Uroša. Matej se je moral poročiti s Klavdijo, da bi prišli do denarja, ko se bodo Klavdije znebili. Matej je ob tem za pomoč poprosil brata, ki Klavdiji izpove ljubezen.

PEČINA SMRTI

Marisa oz. Risa, glavna junakinja premišlja o tem, da bi napisala knjigo svojega življenja → z mislimi se vrne v preteklost: odkar pomni, je imela srečno otroštvo, ima lastno prodajno galerijo svojih izdelkov iz gline in ravno tu najde svojo ljubezen Nika in se z njim kmalu poroči, ne da bi kaj veliko vedela o njem. Nekega dne vidi v galeriji blatne stopinje, v strahu pokliče Nika na tel. Številko na njegovi vizitki, a ga ne poznajo oz. ji telefonist pove, da njegova firma sploh ne obstaja. V Risi se porajajo prvi dvomi. Kasneje ga vidi še v spremstvu lepotic. Sklene raziskati, kdo je Nik in kmalu ugotovi, da je tel. številka, na katero se Nik oglašja last Aleksandra Stariča, ki živi direktno nasproti nje, kar pomeni, da jo lahko opazuje. Kmalu ugotovi, da je temu res tako in ob tem tudi vidi, kako dva moška ugrabita Nika in ga odpeljeta. Risa pa dobi telefonski klic, da se mora pokazati na določenem mestu, če želi Niku dobro. Šofer jo odpelje daleč daleč. Tam jo v dvorcu pričakata služabnika Ana in George, oba mrzla in zlovešča. Risa pa se sreča z gospodarjem, ki je poslal ponjo → je živi mrlič na invalidskem vozičku, shiran, pa vendar še zelo zloben. Risi pove, da se bo poročila z njegovim sinom Aleksandrom, ne pove ji, zakaj. Tudi Nik je v dvorcu, zaprt. Ko jo služabnik George odpelje na sprehod, jo hoče posiliti, a jo pred njim reši Aleksander, za katerega Risa pomisli, da je »črn kot hudič«. Priprave za poroko stečejo, Risa ugotovi, da sta najbrž Nik in Aleksander povezana, saj ju vidi pogovarjati se. Aleksandrov oče pa jo še prisili, da podpiše dokument, v katerem jasno piše, da je v primeru njene smrti dedič vsega Aleksander. Še pred poroko pa Risa izve, da ima Aleksander drugo žensko, Helen, s katero se imata resnično rada. Zakaj torej poroka? Sem sta povabljeni tudi Risina starša.

Risa se na poročno noč napije in si iznakaženega Aleksandra celo zaželi. Ko pa se zjutraj gola zbudi poleg njega in ne ve, kaj se je zgodilo, se ji spet zagnusi in ga žali. Aleksander odide od doma in ga teden dni ni. V tem času se Risa spoprijatelji s služabnico Ano, ki Risi pove, da Aleksander ljubi Helen. Risa bi rada izdelovala iz gline in Ana ji pove za Silvanin atelje. Pove ji, da je bila Silvana gospodarjeva žena, katero je on zelo ljubil, ona pa njega ni. Rada je imela Aleksandra, pa čeprav ni bil njen sin. Silvana je bila zaljubljena v drugega moškega, ki jo pusti, z njim je tudi pričakovala otroka. Ker je bil gospodar do žene zelo krut in nesramen, je nekega dne odšla neznanu kam in pustila ta dvorec, ki je njena last. Nik Riso svari pred nevarnostjo, v pogovoru z gospodarjem pa Risa posumi, da je sam opravil s svojo ženo. Risa najde Silvanina pisma ljubljenu moškemu, še prej pa je priča Nikovemu pobegu in puku, ki je zanj usoden. Ga je Aleksander? Med pismi Risa najde Silvanino sliko z otrokom, ki torej ni umrl, kakor ji je nemalo prej zatrjevala Ana. Kje je ta otrok? Aleksander se končno vrne, Riso pa nekdo napade z nožem. Ob njej ves čas bedi Aleksander in ko mu ona pove, da se je bala tudi zanj, on sprevi, da ji ni vseeno zanj. Izpovesta si ljubezen. Še vedno pa se Risa sprašuje, če ni prav njej ljubi kriv za Nikovo smrt. Ana posvari Riso, naj ne beza v preteklost, ker je lahko to zanj usodno. Ko nekega dne popije kavo, kmalu zatem omahne. Ji je nekdo dal nekaj v kavo? Ana spet posvari Riso, naj ne koplje po preteklosti in vzkipi, ko ji slednja omeni Silvaninega otroka. Risa spozna Helen. Tudi Aleksandra sprašuje o Silvani, pa jo tudi ta opozarja, naj ne bo preveč radovedna. Risa spet popije kavo in zopet omedli. Zbudi se doma pri starši, kamor jo je pripeljal Aleksander. Pregleduje svoje albume in ugotovi, da nima nobenih slih iz obdobja pred prvim letom. Posveti se ji, da je ona najbrž Silvanin otrok, hoče nazaj v dvorec. Spet žali Aleksandra, a ga obenem ljubi. On ugotovi, da je odkrila resnico, naj svetuje, naj bo tiho. Risa se tega ne drži in Aleksandrovega očeta napade, da ji pove resnico o Silvani, njenem otroku, izginotju. Pove ji, da je res Silvanina hči, da je on podkupil njenega očeta, da je Silvano zapustil, da je njenim »srtašem« ponudil denar, da sta jo vzela, Silvana je ob njem vzrajala le zato, ker je on edini vedel, kje je hči in pove ji še, da je on ni ubil. Po tem jo hoče ubiti, ona pa med obrambo pritisne gumb na vozičku, ki zdrvi v prepad. To vidi Ana, ki se ji hoče maščevati, saj ji pove, da je ona v isti prepad zagnala Silvano, ker ji je vzela edinega moškega, ki ga je kdajkoli ljubila. Riso reši Aleksander, ki pa odgre iz gradu. Ona ga pogreša. Vrne se v Slovenijo, kjer sreča Nika, ki ji pove, da je detektiv, katerega je najel Aleksander, da bi rešil Riso pred očetom. Risa obišče Aleksandra in mu izpove ljubezen.

PREKLETSTVO VILINSKEGA GRIČA

Glavna junakinja Maša, dela v arhivu, sicer pa živi v podnajemniškem stanovanju s svojo prijateljico siroto Majo. Tudi Maša je živela pri krušnih starših, zato sta z Majo še bolj povezani. Slednja dobi pismo, v katerem se ji javi oče, za katerega ni nikoli slišala. Ta je lord Standwick, ki je njeno mamo ljubil, a je bil primoran poročiti se z drugo žensko. Ko je le hotel poiskati njeno mamo, pa jo je videl z moškim, za katerega pa ni vedel, da je njen brat. Takrat so se njune poti ločile. Sedaj pa svojo lepo, rdečelaslo hčerko vabi v grad, da bi dobila, kar ji pripada. Vendar le v primeru, da se poroči z Georgeom, sinom očetove žene. Majin oče ni več živ, pismo ji posreduje njegov odvetnik v Sloveniji g. Sojer. Maja je sprva odločno proti, da bi odšla na Vilinski grič, ko pa ostaneta brez stanovanja in Maja brez službe, se obe napotita v njun novi dom v Anglijo, kjer ju nič kaj prijazno ne sprejmejo. Maša že takoj ob prihodu opazi žensko. Kasneje izve, da za ta del stolpa sploh nimajo ključa in da je nemogoče, da bi bil kdo tam. Pri prvem zajtrku se seznani z Nickom, Majino teto Noro, njeno služabnico Lindo, rdečelaslo Isabell, Majino sestrično, njenega brata Aleksa, Nicol. Ob tem pa izvesta še, da Georga ni doma, da je imel ženo Jane, ki pa je izginila. Imela sta hčerko Alice Njuno bivanje tu je že takoj neprijetno, saj ponoči umre Elizabeth, oskrbnica, ki je bila umorjena z nožem. Kdo je krivec? Maša se zapodi v desni stolp za storilcem, tu najde Isabellin uhan. Očitno je, da desni stolp ni vedno zaklenjen. Maši ob tem stoji ob strani policist Mark, ki se vanjo zaljubi. Ob vsem tem se domov vrne George, kmalu zatem pa njegova izbranka Violet, ki pa mu da jasno vedeti, da njegove hčere ne mara ob sebi. George pa noče take žene. Spet pride do napada, tokrat na noro, Isabell pa vse bolj blodi in se boji prekletstva. Ob morju najdejo žensko truplo, v katerem spoznajo Jane, Maša pa sprevidi, da je bila ta ženska v stolpu. Naslednja žrtev je Maja. Tedaj se Maša skrušena sklone vrniti domov, a spet pride nazaj na dvorec, ko ji odvetnik Sojer pove, da je Maja pred odhodom napisala oporoko in vse zapustila Maši.

Nova oskrbnica Sara Mašo prijazno sprejme, Mašo pa nekaj na njej moti. George je do nje zelo piker, po drugi strani pa zelo dojemljiv za čare lepe, svetlolase in modrooke Maše, ki jo čaka ista usoda kot prej Majo. Mora se poročiti z Georgem, če želi ohraniti svojo dediščino. Naslednja žrtev je Isabell, ki še prej hoče zadušiti Mašo, katero reši Sara, ki se vrača iz Georgove sobe. Kaj je počela tam? Maša se končno dokoplje do resnice, ko v Georgovi sobi najde sliko Sare z otrokom. Ta otrok je Mark, ki se želi na vsak način poročiti z Mašo, da bi dedoval, sicer jo sklone ubiti. Reši jo George. Končno se najmeta.

MREŽA PREVAR

Urednik časopisa Miklavčič pošlje novinarko Patricijo na Obalo, da bi poročala o odprtju novega hotela, ki se je odprl z zamudo. Patricija se tja odpravi z vlakom, kjer sreča 35 – letni Katjo, ki ji pove, da gre za varuško pri Gregorju Koselu oz. njegovemu sinu. Grega Kosel je eden izmed lastnikov hotela. Katja se na vlaku nekoga prestraši, Patriciji pa ponudi šminko, ki naj jo skrbno varuje. Po tem Patricija zaspi, ko pa se zbudi, Katje ni več. Odšla naj bi s prijateljem, tako ji pove stara gospa poleg nje. Kasneje Patricija pokliče h Koselovim, da bi govorila s Katjo, a tam je ne pričakujejo. Je torej Katja lagala? Zakaj? Tudi Patricija se predstavi kot varuška in Kosel se jo nameni zaposliti. Patriciji pa še prej sodelovac Luka pokaže slike, na katerih je Katja v mlaki krvi. Šlo naj bi za samomor. Patricija pa tega ne verjame. Patricija o Katji poizveduje. Izve še, naj bi h Koselovim prišla na delo varuške Polona Vidrih. Ženska pod tem imenom je stara 83 let. Od nekje je dobila 2 milijona, katerega lahko dviguje tudi Katja. Za šminko pa ugotovijo, da gre za prisluškovalno napravo. Patricija prevzame delo varuške, o vsem poroča sodelavki Luciji. Patricija vzljubi malo Lino, ki se boji matere Linde. Seznani se z Gregorjevim bratom Simonom, kasneje pa še s privlačnim, temnopoltim Gregorjem, temnih las in zeleno modrih oči. Ta povabi Patricijo in Lino v Francijo, kjer se imajo lepo, vse dokler se Gregor ne sreča z nekim moškim, ki zavrne Gregorjevo kuverto. Gregor prosi Patricijo za zaupanje, a ona odkloni. Za njimi pride v Francijo še Linda, ki z Gregorjem govori o umoru, kar Patricija sliši. Kasneje Patricija zasliši krike.

Linda je mrtva, Gregor je obtožen umora. Prizna, da je moril. Vendar pa je zaradi premalo dokazov izpuščen. Patricija v Gregorjevi pisarni najde sliko z njegove poroke, na kateri pa ni Linda. Kdo torej Linda je? Patricija še vedno sodeluje z Miklavčičem in Lucijo, Gregor ji ves čas trdi, da ni kriv. Patriciji se zdi sumljiv tudi policist Lavrenčič, ki jo zasleduje in ve, da ni varuška, Lucija pa jo

pri tem še podpihuje. Ob koncu prve knjige se razjasni, da za vsem stoji Lucija, ki je ugrabila pravo Lindo s fotografije, sodelovala je s policajem Marjanom, Hotela se je znebiti tudi Patricije, katero reši Miklavčič, ki sumi, da je z njo nekaj narobe. Gregor ni ubijal, tudi Simon in Lavrenčič sta na njeni strani.

Druga knjiga nam pove, da sta Gregor in Patricija par. Vendar pa ona še vedno o njem marsičesa ne ve in dvomi vanj. Gregor ji pove, da je sirota in da sta s Simonom odraščala narazen in sta se šele pred kratkim našla. Gregor ji obljubi izlet s čolnom, a ker Lina zboli, gre na izlet le Patricija in Simon. Čoln med vožnjo raznese, reši ju Gregor, ker ju pogreši, ko ju zvečer še ni nazaj. Lina je nenavadno hitro ozdravela, kar se Patriciji zdi sumljivo. Patriciji ali pa morda Gregorju spet strežejo po življenju, ko se ona odpelje z Gregorjevim avtom k Miklavčiču, le-ta eksplodira. Miklavčič Patriciji naznani, da bi rada Lucija govorila z njo. Slednja je v zaporu. Pove ji, da ji nekdo (Patriciji) streže po življenju, Lucija sumi Gregorja. Ko se Patricija vrne k Gregorju, jo ta odslovi, češ, da je ne ljubi, v resnici pa jo le zavaruje pred nevarnostjo, ki ji preti v njegovem domu. Patricija prebere vest o smrti Polone Vidrih v domu za upokojence. Patricija se odpravi tja, tu ji paznik pove, da je Polona imela velko obiskov, saj je imela veliko posvojenih otrok. Na poti domov Patricijo nekdo napade, reši jo Gregor, ki pride za njo v Ljubljano. Napadalec umre. Patricija se preseli nazaj k Gregorju, ki pa se ji izmika. L-ta dobi telefonski klic in za tem odide ven. Tu ga pričaka Linda, ki je pobegnila iz zapora, da bi ga ubila. Ustrelji ga, strel ni usoden, on ustrelji njo, obleži. Patricija pa še vedno nekaj sumniči. Ko pa na Gregorju vidi praske, spozna, da to ni pravi Gregor, pač pa njegov brat dvojček Matjaž, Linin oče, ki je umoril Polono, svojo rejnico. Simon je njegov pajdaš, a na koncu reši pravega Gregorja in Patricijo pred zlobnim Matjažem.

PEKLENSKI NAČRT

Eneja Košnik oz. Neja je obdolžena evtanazije in je v zaporu, njena odvetnica je mrka ga. Dolinar. Eneji pa se nasmehne sreča, saj je odpuščena, a še ne ve zakaj. Za odpust poskrbita Nina Jurčič in Sergej. Nina je hči Mateja Jurčiča, katerega naj bi Eneja odrešila muk. Nina verjame v njeno nedolžnost, saj ve, da oče ni hotel več živeti in si je sam v bolnici hotel potegniti cevko in zato umreti. Ob tem se pojavi ga. Dolinar, katero Eneja odslovi, saj je tudi njena zagovornica bila menja, da je kriva. Policist Šuklje napove Eneji, da jo bo spravil nazaj za zapahe, saj trdi, da je kriva za več evtanazij in ne le za Matejevo. Kljub izpustu pa Eneja ostane brez službe. Sergej ji ponudi pomoč in se ji ponudi za zagovornika. Ob tem jo obišče Andraž, njen fant, ki pa se od aretacije dalje zanjo ni zmenil, da ne bi še on prišel na slab glas. Na dan pa pride še z grožnjo, da ji bo vzel stanovanje, ker je napisano na njegovo ime, četudi sta ga kupila skupaj. Sergej ga sicer stisne v kot, a Andraž ne stoji križem rok. Sergej kmalu po tem Eneji prizna, da mu je všeč. Tudi njej pomeni nekaj več, še vedno pa to ni ljubezen. Enejo obišče Nina Jurčič in ji pokaže modrice, ki jih je prizadejal njen tiranski mož Gorazd, ki je bolan, a ker zavrača vse preglede, se sploh ne ve natanko, kaj je z njim. Sumijo, da gre za cerebralno paralizo. Nina pa pravi, da lahko bolezen celo hlini in se skriva za njo. Nina Eneji pove še, da je Sergej njen brat oz. posvojeni sin njenih staršev. Kmalu se začne sojenje Eneji s tožilcem Razingerm, ki poziva tudi Andraža, ki govori v prid Eneji, Ta tega njegovega dejanje ne razume. Potem pride na vrsto Sergejev govor, ki z vrsto dokazov uspešno dokazuje Enejino nedolžnost. K temu pripomore še njena sodelavka, sestra Melita. Eneja je svobodna, kar pa ne pomeni, da ni več osumljena in zato ne sme opravljati svojega dela, dela zdravnice. Tako Eneja poseda doma, premišljuje o Sergejevem poljubu, za katerega ji je žal, saj Sergeja ne ljubi. Pri njej se oglasi Nina, ki jo prosi za pomoč, saj jo želi Gorazd spraviti v psihiatrično bolnišnico. Eneja ji obljubi, da bosta skupaj razkrinkali Gorazda. Še prej pa reši neznacu življenje, saj ga na ulici izda srce. Tega pa zaradi tega, ker ne sme opravljati svojega dela, ne bi smela. To izve Andraž, ki se s tem okoristi. Spet zahteva nazaj stanovanje, sicer ji napove maščevanje. Pove ji še to, da sedaj hodi s sestro Melito. Eneji mora Andražu res predati stanovanje. Preseli se k Nini kot Gorazdova negovalka.

Eneja ob srečanju z Gorazdom čuti le odpor. Kmalu se Eneja seznani z Gorazdovim zdravnikom in prijateljem dr. Majnikom. Ta ji pove, da ima Gorazd ali cerebralno paralizo ali pa možganski tumor. Pove pa ji tudi za Enejo neznao zadevo, da Nina že od mladosti boleha za depresijo in da mora jemati zdravila. Enejo opozarja, naj bo previdna. Gorazd Eneji kmalu pove, da ve, kdo ona je in da gre zagotovo za nov Ninin načrt. Pove ji tudi to, da predvideva, da ji je Nina natvezila laži o

njegovem tiranstvu, kar pa naj ne bi bilo res. Posvari jo pred ženo, ker naj bi bila njena dejanja dejanja neuravnovešene osebe. Eneja ga opozori na Ninine modrice, za katere pa Gorazd prvič sliši, saj jih ni prizadejal on. Tudi to ni res, da Gorazd ne privoli v razvezo, saj je proti njej Nina in ne on sam. Komu gre torej verjeti? Gorazd je tudi voljan iti na preiskave, da bi Eneja ostala tu. Eneje je zmedena. Odgre od Gorazda in zasliši Ninin telefonski pogovor, kjer nekomu zagotavlja, da bo Enejo prepričala, da bo verjela le njej. S kom govori? Eneji pove, da je govorila z Leom, prijateljem, za katerega Gorazd ne ve in noče, da bi izvedel. Enejo obišče Sergej, ki ve za Ninino psihično stanje, ne ve pa, kdo je Leo. Sergej Eneji oponese, da ji je všeč Gorazd, Eneja to zanika. Gorazd vidi Enejo in Sergeja skupaj, po tem pa ji namigne, če ve, kaj se plete med Nino in Sergejem. Pove ji še, da je Matej Ninino premoženje zapisal njemu in ne hčeri. Ob tem pa Gorazd doživi napad, reši ga Eneji, kateri je hvaležen. Ob tem, ko vidi Gorazd, kako se Eneja trudi zanj, sprevidi, da ji ni vseeno. Postaneta prijaznejša drug do drugega. Eneja gre na kosilo z Nino in Sergejem. Med tem si nekdo zavzeto ogleduje Ninin avto, s katerim se kasneje odpelje Sergej. Nina namigne Eneji, da je videla, da se med njima z Gorazdom nekaj plete. Po prihodu domov Nina in Eneja od Gorazda izvesta, da je Srgej doživel nesrečo (odpovedale so zavore) in je umrl. Eneja in Gorazd se spreta, Eneja mu zabrusi, da se ji gnusi. Nina za nesrečo krivi Gorazda, Eneja ji ne verjame. Nina izgubi denarnico, obtoži Gorazda. Ne spomni se niti nesreče, kar pomeni, da gre Nini vedno slabše. Ponoči Eneja vidi Gorazda v družbi z moškim, ki se je sukal okoli Nininega avtomobila. Zdaj je prepričana, da je Gorazd kriv za Sergejevo smrt. Eneja pokliče dr. Majnika zaradi Nine, ki pa ima namesto ene vbrizgani dve ampuli pomirjevala, kar je preveč. Majnik odbolži Enejo, čeprav ni kriva. Ona ji je dala le eno. Potem pa najdeta še mrtvega Gorazda, ki ga tudi ni Eneja zastrupila. Majnik trdi drugače in jo prijavi. Eneji priskrbi odvetnika Nina, ki je zelo sposoben. Nina ga odslovi brez pojasnila, a ga Eneja zahteva nazaj. Eneja čedalje bolj dvomi v Ninino iskrenost. Za pričo je znova poklican Andraž, ki pa sedaj pove, da mu je Eneja sama povedala za evtanazijo, Zakaj pa sedaj laže? Proto Eneji priča tudi Nina! Trdi, da je umorila Gorazda, ki pa ga Nina še vedno ljubi. A v dvorano kot ključna priča prispe živi Gorazd, ki pove, da je Nina zaradi pohlepa ubila očeta in sergeja, njen pajdaš pa je nihče drug kot Andraž. Oba, Nina in Andraž pa sta si zastavila cilj, da se znebita vseh, ki jima stojijo na poti do denarja. Melita pa je bila ob tem le Andraževa igračka. Nina je hotela umoriti še Gorazda, kar pa ji je preprečil Majnik. Zdaj ni nobene ovire več za ljubezen Eneje in Gorazda.

USODNA ZMOTA

Učiteljico Anjo, ki neprestano zamuja v službo, na parkirišču pred njenim blokom zmoti čeden svetlolasec. Ko pride v službo, ji ravnatelj Vrhovec pove, da je odpuščena. Kmalu zatem pa Vrhovec pokliče Anjo in ji ponudi službo pri Karlu Stanovniku, da bi tu skrbela za njegovega sina Matica. Anji predlog ni všeč, vendar jo Vrhovec prosi, naj službo sprejme, saj bo le na ta način zemljišče, kjer stoji šola, ostalo v rokah šole, sicer ga bo Stanovnik, ki je lastnik tega zemljišča, uporabil v druge namene. Kmalu zatem pa Anja ugotovi, da ji je Vrhovec lagal, saj je zemljišče, kjer stoji šola Stanovnik prepisal na Vrhovca. Anja se sprašuje, čemu ji je lagal. Anja se odpravi k Vrhovcu po odgovore, ta o tem, da je on lastnik zemljišča, ne ve ničesar. Ob tem pa Anjo še posvari pred nevarnostjo in ji namigne, da je zanj že prepozno. Njej se dozdeva, da je pri Vrhovcu videla Stanovnika, pa ga sploh še ni videla in ga ne pozna. Da bi dobila odgovore, Anja Vrhovca povabi na večerjo, a on ne pride. Spet se sreča s svetlolascem, ki jo poljubi, ona pa ga ugrizne v ustnico. Zatem odgre do Vrhovca. Pred njegovim blokom spet sreča moškega, katerega ima za Stanovnika, ki obračunava z otrokom. Ona poseže vmes, a ji moški zagrozi. Anji zatem stopi do Vrhovčevega stanovanja, saj vidi, da je doma (po prižganih lučeh). Ker se ji ne oglasi, odpre vrata in ga najde mrtvega. Ona in njegov sosed.

Anja policaju Matiji Tomcu pravi, da je morilec Stanovnik. Da bi ga lažje prišla na delu, se odloči, da bo sprejela službo pri njem. Navéže stike z njegovim bratom Luko in nadvse simpatičnim Maticem, za katerega pa uvidi, da ni isti deček, katerega je videla pred blokom, ko naj bi ga Stanovnik pretepal. Anja kmalu spet vidi Stanovnika v njenem bloku, aji kasneje Tomc zagotovi, da to ni možno, saj je bil Stanovnik pri njem. Koga torej Anja srečava? Ob tem Tomc dobi obvestilo o umoru. Izkaže se, da je umrl Vrhovčev sin, Goran Vrhovec, ki je tudi moški, katerega je Anja imela za Stanovnika. Anja je spoprijatelj z Maticem, tu pa opazi skrit Vrhovčev avto. Ima Stanovnik vendarle kaj z umorom Vrhovca? Anja pa se končno sreča s Karlom, ki je svetlolasi moški, s katerim sta se že poprej

srečala. Med pošto Anja odkrije ključ, za katerega ne ve, kaj odpira. Poskusi Vrhovčev nabiralnik, a ni pravi. Pri tem jo opazi Vrhovčev sosed, ki vzame ključ. V nadaljevanju romana Anja obtoži Karla umora, ta je šokiran, kasneje pa še sliši njegov pogovor s Tomcem. Anja je na obisku pri prijateljici Lari, kateri pove, da je Karel Stanovnik moški, katerega ljubi in si ga želi, ona pa je le njegova marioneta. Skupaj s Laro ugotovita, da ključ sodi v Vrhovčevo omarico v šoli, kjer res čaka pismo naslovljeno na Anjo, a v njem ni razen tega, da se ji opravičuje, ker je lagal, ničesar. Anja je razočarana. Ob branju pisma se Anja spomni na obtežilnik, ki je ležal poleg Vrhovčevega trupla, po odhodu policije pa ga ni bilo več. Pohiti do Vrhovčevega sosedu, ki je bil temu priča. Spozna, da je leta kriv za Vrhovčev umor, ker naj bi Vrhovec vtikal nos tja, kamor ga ne bi smel. Starič je tudi zamenjal pismi v Vrhovčevi omarici. Anjo pred sosedom Staričem rešijo Tomc, Lara in Karel, ki ji izpove ljubezen in ji pove, da jo je hotel le zavarovati.

POSLEDNJI KRIK PRETEKLOSTI

1. POTI USODE ali uvod v zgodbo, posvečeno resnici
2. V ZNAMENJU PREROKBE ali posvečeno tistemu usodnemu 4. juliju
3. RAZKRITJE ali trnova pot do sreče
4. PREIZKUŠNJA ali pogubna moč sumničenj
5. UMOR V MALEM REČJU ali kača na prsih
6. HIŠA UTVAR
7. ČAS PLAČILA

V uvodu izvemo za odhod moškega, za katerim gleda žalostno dekle, a se zaveda, da je konec bil potreben in pa zabavo ob Zoranovi novi hiši, kamor sta povabljeni Teja in njen Miha. Tejina prijateljica Tanja Teji potoži nad svojim Nejcem, ki jo pretepa. Teja jo nagovarja, naj ga zapusti in ji ponudi, da se preseli k njima z Miho. Miha nad predlogom ni navdušen, saj je novinar Nejc, temnih, skodranih las njegov prijatelj. Ob tem Teja razmišlja, da se tudi ona in Miha oddaljujeta. Ob tem ji misli uidejo v preteklost in nam opiše Miho od začetka njunega znanstva, ko mu je prodala stanovanje. Omeni nam bivšega fanta Jureta, Svojem bankrotu, ljubosumju.

Druga zgodba opisuje krutega kmeta Žvana, ki svojo hčer Silvano obljubi za ženo Mirku, še prej pa jo Žvan pouči o posteljnih užitkih in jo pred poroko posiljuje. Silvana je lepo, svetlolaso dekle, modrih oči, njen bodoči mož Mirko pa njeno pravo nasprotje. Po poroki si Mirko prvo noč Silvano na silo vzame, drugi dan jo pride obiskat oče, ki jo pretepe, Mirko ga spodi in od tedaj med zakoncema vlada sožitje in ljubezen.

Teja Miho spremlja v Ameriko na izbor lepotic. Je zelo ljubosumna, kar Miho moti.

Zoranu stopi v oči neka neznana delica.

Silvana je noseča, a zlobni jeziki kmalu ugotovijo, da ne more pričakovati Mirkovega otroka. Pričakuje očetovega otroka!!! Mirko je ves srečen, pelje jo na morje, kjer Silvana pade v vodo, rešita jo Rado in Zoran.

Miha pa gre spet na izbor miss, saj je on organizator prireditve. Tejo pa njen bivši mož Martin povabi na rojstni dan. Z Martinom ima hči Lori, živita v Rovtah. Miha kasneje Teji očita njena druženja z Martinom.

Silvana rodi sina, a ji Mirko potem ko se ona prebudi pove, da je otrok umrl. Pa ji poštar pove, da otrok ni umrl, pač pa se ga je Mirko znebil, Silvana v silni jezi pokonča Mirka z nožem. Zaprta je dolgo časa.

Teji gre vse slabše, vedno več hazardira in izgublja denar. Z Miho sta vse bolj ljubosumna drug na drugega in si ves čas očitata.

Zoran vidi svojo Sonjo skupaj s Tejinim Miho. Miha pa spet očita Teji zaradi druženja z drugimi moškimi. Zoranu in Sonji nastavijo bombo. Zoran se spet sreča s Silvano, ki želi skočiti v vodo, a jo on reši. Preda se Zoranu in mu reče, da bo ostala z njim.

Tanja se res preseli k Teji in Mihi, Tanja se seznani z Martinom, Nejc pa vseskozi trdi, da Tanja laže. Zoran in Teja res razkrinkata Miho in Sonjo. Odpeljeta se skupaj na pijačo.

Silvana se v zaporu zaupa in pove, zakaj je zapustila Zorana, pove pa še to, da je rodila Zoranu deklico in sicer Sonjo. Silvana umre za rakom.

Teja in Zoran postaneta par. Teja pa o njem ne ve veliko, ne ve niti tega, s čim se ukvrja in kmalu ga obsodi, da je kriminallec. Vidi ga, kako je na odprtju njene razstave glinenih izdelkov, za njenimi stvaritvami skrival denar. Med otvoritvijo Zoran za nekaj časa izgine, potem pa pride nazaj. In kasneje Teja izve, da je ravno med njegovo odsotnostjo prišlo do umora Zoranovega znanca Neda, saj je ubit z Zoranovo pištolo. Zoran je zaprt, medtem pa Tejo pokliče Sonja, ki ji pove, da jo kliče moški, ki se ji predstavlja za deda. Je to Žvan. Tejo pa Zoran pošlje na oddih, da ne bi delala na svojo roko. Ona si izbere Log pod Mangartom, da bi bila tako blizu Malega Rečja, kjer živi Žvan. Ob tem izgine tudi Sonja in Teja poprosi za pomoč Nejca, s katerim sta postala prijatelja. Teji nekdo sledi. Teja se odpravi v Malo Rečje do Žvana. Del poti jo pelje Nenad, katerega spozna v hotelu, kjer je nastanjena. Pri Žvanu najde zvezano Sonjo. Ta se poleg Žvana še nekoga boji, ne ve, kdo je to. Tejo prosi, naj gre po pomoč, a ji na policiji ne verjamejo, na pomoč ji priskoči Nenad. Ko prispeta nazaj, sta ona, Žvan in Sonja mrtva, mimo njiju pa se pelje rdeč Volvo, avto, ki je že prej zasledoval Tejo. Le kdo bi to lahko bil? Teja spet obišče inšpektorja Mačka, ki je ne jemlje resno. Kasneje pa Teja v svoji sobi na svoji majici opazi prstne odpise, oskrbnica ji pove, da jo je iskal moški z brazgotino. Tejo Nejc obvesti, da je Zoran izpuščen. Le-ta naj bi po Mačkovem mnenju Sonjo poslal k Žvanu zato, da bi jo zaščitil. Teja opazi, da se nekdo suka okoli njenega avta, spozna moškega z brazgotino, ki pravi, da išče oskrbnico Milko. V nadaljevanju Teja v svoji torbi najde pištolo in prepričana je, da jo je tja nastavil Zoran. Kasneje prisluškuje Nenadovem pogovoru, kjer beseda teče o njej. Je tudi on proti njej? Boji se, da bo pri njej iskal pištolo, zato jo sklene skriti. Ob priliki pa se skrivoma odpravi v Nenadovo sobo, kjer so po tleh razmetane slike, na katerih je ona. Če jih je torej videla tudi Milka, pomeni, da sodeluje z njim. Komu gre še sploh zaupati? Potem pa najde še Nenadovo osebno, na kateri je napisano njegovo pravo ime: Milivoj Mirčeta. Maček ji pove, da je tip tat, ne pa morilec. Kasneje pa Milka pove Nenadu, da je Teja pregledovala njegovo sobo. Teja se znajde v past.

Nenad ji grozi, reši jo Zoran s svojimi prijatelji. Odpeljejo jo v njej neznano hišo, kjer jo imajo zaprto. Obiskuje jo je Mirko, da ji prinaša hrano. Končno se pojavi tudi Zoran, ki ji pove, da je Nenad zoper njega in njo. Izpusti jo iz sobe. Teja na sprehodu sreča Milko, ne ve več, kakšna je njena vloga in je tudi noče poslušati. Zoran Tejo sprašuje po pištoli, ona je tiho. Kasneje omedli in pade, ko pa se zave, je priča strelu. Prepričana je, da je Zoran ustrelil Nenada. Zoran Tejo prepričuje v svojo nedolžnost, pove ji o Mahnetu, njegovem odvetniku in prijatelju. Tedaj pa Mirko najavi Nejčev obisk. Nejc je ranjen, ranili so ga Nenadovi prijatelji, je pri tem sodeloval tudi odvetnik Mahne (imel bi alibi, saj je v prvi oporoki Zoran vse prepustil Mahnetu, ko pa je izvedel za hčer Sonjo, je oporoko spremenil in svoje premoženje zapustil njej). Kaj pa. Če Mahne prve oporoke ni uničil? Naslednji dan, sedaj ko sta Zoran in Teja spet zaljubljena, se Teja zbudi sama. V hiši je le Mahne, ki ji pove, da je Zoran odpotoval in da ne ve kam.

Teja se Mahneta boji. Teja se odpravi domov, potem pa jo Maček obvesti, da je našel dokaze, ki bremenijo Mahneta. Skupaj se odpravita nazaj v Karlobag. Ob tem ji Maček pove za nesrečo, v kateri naj bi Buco in Zoran izgubila življenje. V Karlobagu naletita na mrtvega Mirka, zelo ranjenega Nejca, Mahneta pa ni v hiši, a ga kmalu najdejo. Mahneta zapreja, a Teji zagotovi, da ni krivec on. Teja se odpravi v Rovte. Tanja sedaj hodi z Martinom. Posvari jo pred Nejcem. Pove ji o listku, katerega je imel Nejc in na katerem so bila napisana imena oseb, katere je sklenil pokončati. Med njimi je bila tudi Teja. Teja se vrne na poizvedovanje k Milki, ki ji pove, da je Nejc Žvanov in Silvanin sin, ki torej ni umrl, pač pa je živ. Ter pohlepen in je za dosego svojega cilja sklenil pokončati vse, ki so mu stali napoti. Tejo reši pred Nejcem Maček, Zorana pa najdejo na Žvanovem podstrešju.

MEČ NA SKALNATIM GRIČEM

Prva knjiga je podnaslovljena z Primer Leskovec. Gre za pisatelja, katerega hči Lorna je pogrešana. Sicer pa se zgodba začne v Wallenskem nižavju, kjer Michael išče dve osebi (ne izvemo, kateri). Ob tem pa v mestu v Sloveniji policistka Nell, ki si želi postati kriminalistka, dobi od šefa Mavčeca primer Leskovec. Slednji prijavi izginotje hčere Lorne. Nell odide k Leskovcu, katerega sprva ni doma. Sprejme jo prijazna, a zmedena žena. Kasneje pride Fran Leskovec, uspešen pisatelj, ki Nell ponudi v branje odlomek iz svoje knjige, ki jo navduši. Sicer je Fran izredno samozavesten moški. Pove ji, da je Lorna posvojena in da je pri njenih sedmih letih žena Mira zanosila, potem pa

kmalu splavila, ker je zaradi nastavljenega kotalke padla po stopnicah. Jo je res nastavila Lorna, ker je bila ljubosumna? V Wallenskem nižavju pa živi brhka svetlolaska Ann Clayton in njena teta, lady Carlton. Ann je zaljubljena v Nicka, s katerim imata hčer Sereno. Ann obišče Michale Standwick zaradi dolga, saj so Mawericki Stanwickovi dolžniki. Standwick sklone zato svojega sina Michaela poročiti s Sereno. Nick to ponudbo odkloni.

Nell hoče njen fant Leon na posiliti. Že dalj časa imata probleme, saj on ne ceni njenega dela in jo podcenjuje. Nell sklone obiskati Mirinega psihiatra, ki prebere Nelline težave, po tem pa ji pove, da Mira Lorno sovraži in da je zelo nepredvidljiva ženska. Psihiater Nell posvari pred Franom. Mira poišče Nell, da bi ji povedala, kje je Lorna. Ob tem pa Mavček posvari Nell pred Leonom. Isto stori tudi njena prijateljica Nina. Nell se oglasi pri Laskovčevih, Mire ni doma, Fran pa ji prepove, da bi šla hodila k njim.

Serenina zgodba se dogaja veliko prej kot Nellina. Segi v leto 1882. Prelepa Serena nekega dne med ježo odide predaleč in njen konj zdrsi v prepad. Njo pa reši Michael Standwick, ki pa se ji zato, da se ga ne bi ustrašila, predstavi kot Stanwickov hlapec Tom. Zaljubita se. Kmalu zatem pa Serena izve, da jo nameravajo poročiti z Michaelom, Serena je žalostna, ker bo tako izgubila »Toma«.

Druga knjiga nosi podnaslov Smrtonosna skrivnost. V prvem delu spoznamo deloholika Georga, ki prav zaradi tega zbolí. Prijatelj mu za oddih svetuje Bled. Tu pa se sreča z Lorno. Ta namreč tu živi pri neki gospe, ki oddaja sobe. Poide ji denar, saj ji Fran zapre račun na banki. Gerge Lorno sreča v trgovini in dekle ga takoj prevzame, ona pa je plašna in zbeži. Kliče Miro (torej je Fran Nell lagal, ko ji je delal, da se Lorna ne javlja, Mira pa je trdila drugače). Ker nima denarja, Lorna v zastavljalnici zastavi predragocen Mirin prstan, katerega odkupi George, ki ji je sledil. Zastavljalec Kosmač ga mu proda, saj v zameno za to dejanje ničesar ne zahteva. Lorna spet poskuša poklicati Miro, pa se ji ta spet ne oglasi. Za pomoč pokliče prijateljico Lidijo, da bi le-ta šla pogledat, kje je Mira. Lidija ne verjame Lorni, da je Fran zelo zlobno bitje, ki je Lorno hotel celo posiliti.

Sereni pa hoče Michael priznati, kdo v renici je. Da torej ni Tom, pač pa Michael. Serena je pizadeta, ker ji je lagal in ga sploh noče več poslušati. Nicku pa grozi, da bo izgubil Skalnati dvorec. Reši ga lahko le Serena s poroko z Michaelom. Na koncu ona vendarle privoli, da bi rešila družino. In še vedno ne ve, da bi se v tem primerom poročila z moškim, katerega ljubi, tj. s Tomom.

Lorna želi Georgu vrniti denar, ki ga je dal za prstan, on ga noče. Lidija pa Lorni pove, da ji ne verjame ničesar več in naj ne računa več na njeno pomoč. Lorna pri Georgu skrije ovojnico, ki je odločilen dokaz proti Franu. Kaj je notri? Končno pa Fran najde Lorno, povedala mu je Lidija, hoče jo posiliti, a jo reši George, ki jo odpelje s seboj v Anglijo.

Nell zasleduje Leon, doma pa opazi, da ima raztresena zapiske o primeru. Obvestilo o mrtvi Miri, ki je utonila v Ljubljani. Pri ogledu Mirinih osebnih stvari, Nell v Mirini denarnici najde listek z odlomkom iz Franove knjige, ki pa je napisan z žensko pisavo. Je Mira pisala dela? Nell konča razmerje z Leonom, ki ji napove maščevanje. Že drugi dan je v časopisu članke k tiranu Franu, ki naj bi bilo Nellino maslo, a ji je vse podtaknil Leon.

George, vitek, temnih, skodranih las in košatih obrvi, pripelje Lorno domov. Tu živi še njegov oče Edward, s katerim nista spregovorila že pet let. Serena se odloči, da se bo poročila z Michaelom, da bi tako pozabila. Sedaj pa končno izve, da je Tom Michael. Michael in Serena se sporečeta, a poroka vseeno bo. Kmalu za tem pa umre Nick in za njim se Serenina mama Ann. Sereni vseskozi stoji ob strani Michael. Serena pa v zakonu ni srečna, zakonca se izogibata drug drugega. Michael pove, da bo tolažbo poiskal drugje.

Mavček navidezno suspendira Nell zaradi članka, v resnici pa bo sedaj delala pod krinko. Mavček ji obljubi pomoč pri Leonu in ji najame odvetnika Marjana Kodriča. Nell odide na Bled za Lorno. Marinkova (lastnica penziona, kjer je prebivala Lorna), ji pove, da je odšla v Anglijo. Nell se oglasi še pri Lidiji, ki jo opazi v družbi s Franom. Lidija Lorni ne verjame, pove Nell, da je Lorna po Miri dobila veliko denarja in da je vedno nosila dragocen prstan, katero Nell privede do Kosmača. Nell sedaj odide v Anglijo.

Serena in Michael tiho trpita, čeprav se ljubita. Ker Serena še ni noseča, se pri njej, ko je sama doma oglasi Michaelov oče. Hoče jo posiliti, v tem pa pride Michael, ki Sereno reši pred očetom. Ob tem dogodku si mlada dva izpovesta ljubezen. Michael odslovi Annabel, svojo ljubico, ki je ni nikoli ljubil. Michaela kmalu pokliče oče in mu postreže z novico, da je Annabel noseča in da pričakuje Michaelovega otroka. Oče mu pove, da bo zanj poskrbel, za Sereninega (ki tudi pričakuje Michaelovega očeta) pa ne in da se bo svetu zlagal, da Serena pričakuje hlapčevega otroka in ga bo ob

rojstvu predal drugi družini. Od Michaela zahteva ločitev, ker bo sicer ob vse. Tudi Annabela prepričuje Michaela, da njej otrok potrebuje očeta in da bo za vse plačala Serena.

Nell se nameni v Georgov dom, v Skalnati dvorec.

Četrta knjiga je naslovljena Po poti usode, kjer se Nell seznani z Georgovim očetom Edwardom Stanwickom, kasneje pa tudi z Georgom. Oče jo predstavi kot svoje dekle, George je jezen. Nell končno spozna Lorno. Mavčec pokliče Nell in ji pove, da je za Mirino smrt kriv Fran ter da je imela Mira ljubimca. Kmalu zatem pa Nina obvesti Nell, da je Mavčec mrtev. Stepel naj bi se s Franom, ki mu je dajal odkupnino, vendar Nell tega ne verjame. Kasneje pa Nell doživi šok, ko vidi v Skalnatem dvorcu Georga, ki se pogovarja s Franom. Nell hoče rešiti Lorno in jo odpeljati stran, Lorne ne najde v sobi, potem pa zasliši krik. Lorna je mrtva, očitno je padla z dvorca. Nell je prepričana, da je umorjena, policaj Hollins ji ne dovoli, da bi videla njeno truplo. Hollins v Nell prepozna policistko, tudi George sprevidi, kdo je Nell. Nina izve in to sporoči Nell, da je bil Mirin ljubimec njej psihiater, ki je bil poleg tega tudi Franov pajdaš. Po njuni krivdi je Mira umrla, saj ni znala plavati, reševala pa je psihiatra, ki se nalašč padel v vodo.

Tudi Fran je mrtev, obdolžijo Georga. Edward je ves iz sebe, saj ne verjame, da bi njegov sin ubijal. Nell se odpravlja domov, ob tem pa jo zmoti Hollins s slikami Lorne, ki ima na roki prstan, ki pa ni tisti, katerega je ponavadi nosila. Prstan ji ne da miru, zato se še enkrat odpravi v dvorec. Ta isti prstan zdaj opazi na sliki, kjer je upodobljena Serena. Ob tem jo preseneti Edward, ki se izkaže kot pravi morilec. Pove ji, da Serena v požaru ni umrla. Hoče opraviti še z Nell, katero pa reši Hollins. Nell se vrne domov, kmalu pričakuje Georgovega otroka.

V ZNAMENJU ŠKRLATA

Roman se začne z Nastjinim pogrebom, ki se ga udeleži glavna junakinja, Nastjina sestra. Nadaljuje zgodbo tam, kjer izve novico, da je njena sestra umrla zaradi heroína. Tako ji potrdi kriminalist Gregor Kralj, vendar pa Ana Krušič tega ne verjame, saj je prepričana, da njena sestra ni bila narkomanka. Gregor pa ji pove, da je bila Nastja prostitutka. Ko Ana naslednjega dne obišče s svojo prijateljico Saro Kralja, tam naleti na svoje bivšega fanta Andreja. Ob pogledu nanj, pa se spominja svoje preteklosti (opisuje jo z drugačnim tiskom). Spomni se Andrejevih pogostih odsotnosti od doma, nekoč pa ga najde v postelji z Nastjo, Tedaj z njim dokončno prekine razmerje, prav tako pa izgubi stike z Nastjo. Ana pa Kralju še vedno ne verjame, da si je Nastja sama stregla po življenju. Hoče priti zadevi do dna, pa četudi na lastno pest. Ob premišljevanju o sestri pa jo spomini zopet poneso v preteklost. Izvemo, da je Nastja njena 15 let mlajša polsestra, za katero je skrbela ona sama, saj je mama pri porodu umrla, njen oče pa kmalu zatem. Tudi potem, ko Ana svojo sestro vidi z Andrejem, ji ta hoče pojasniti to dejanje, vendar je Ana ne posluša. Nastja pa ji tedaj da kaseto, katere Ana ni hotela poslušati.

V drugem delu sledimo dogajanju po pogrebu, ko skuša Ana navezati stike s tremi prostitutkami, ki so bile na pogrebu. Te zbežijo, Ana pa sliši, da je ena izmed njim bila poklicana Nataša. Ana in Sara se odločita na lastno pest poizvedovati o Nastji, ki naj bi živela pri stari gospe Zajčevi. Kralj pa trdi, da je živela v Lipi. Ko se Ana in Sara odpravita k Zajčevi, pa tu naletita na povsem neznane ljudi, ki o Zajčevi ne vedo nič. Pa vendar se Ani zazdi, da bi lahko Aljoša, moški, ki sedaj tu živi, lahko vedel kaj o Zajčevi. Kmalu zatem Ana in Sara sledita Aljoši, ki se nameni v dom starejših občanov. Tu Ani povedo, da ima Marija shizofrenijo in da ves čas govori, da ji je nekdo stregel po življenju, kar pa naj ne bi bilo res. Medtem pa pride do Ane vest, da je Zajčeva ravnokar umrla, skočila naj bi skozi okno. Ana pa takoj posumi Aljošo. Prijateljici sedaj poizveduje na fakulteti, kamor je hodila Nastja. Tu izvesta, da se je družila z neko Jernejo. Njuna naslednja postaja je hotel Lipa. Tu prideta v stik z Nastjino cimro Natašo, ki ju posvari pred nevarnostjo, seznani ju še s svojo novo sestanovalko Nejo. Ob tem opazita tudi to, da ju je v Lipi nek moški opazoval. Ko jima še sledi, nalašč povzročita nesrečo in moški, ki ju je opazoval, jima priskoči na pomoč, tj. Marko Derganc. Naslednji dan se spet odpravita na fakulteto, da bi srečali Jernejo. Kasneje pa opazita pred Lipo Marka v družbi dekleta, za katerega ugotovita, da je Jerneja oz. Natašina sestanovalka Neja. Dekle na fakulteti Ani pove, da so Nastjo svarile pred Jernejo, kateri se je bolje na daleč ogniti. Jerneja je zvodnica, ki vabi dekleta z nakitom, denarjem, ko pa te ugotovijo, da brez luksuza ne znajo več živeti,

je zanje že prepozno. Ano pokliče Nataša, da bi se dobile na pogovoru. Ana s seboj povabi Saro in ko prideta na dogovorjeno mesto, sta priči Natašine ugrabitve. Natašo odpelje Marko Derganc. Kralj pa jima ne verjame, saj naj bi podali lažno ovadbo, saj je on ravnokar govoril z Natašo, s katero je vse v redu. Nataša je zanimala ugrabitev. Ker na Kralj ne moreta več računati, saj jima ne verjame, poprosita za pomoč Sarinega nečaka Mika, da bi ta ugotovil, če se Nataša res nahaja v Lipi. Dostavi ji pico in Nataša je res tam. Ana dobi Natašino sporočilo, kjer omenja Derganca, Nastjo in Stranko. Je bil Marko Nastjina stranka?

Prijateljici naprej poizvedujeta v Pubu, kjer je delala Nastja. Uslužbenci je ne poznajo. Hočeta govoriti še s šefom, katerega ni na spregled. A se kmalu javi, saj pokliče Ano. Samo Gregorač pa prek telefona Ano nagovarja, naj se pogleda v ogledalo in se pred njim sleče, ... Ani je nerodno, a se vseeno odloči obiskati ga, da bi izvedla informacije o Nastji. Samo je šarmanten temnolasec, ki jo posvari, da se igra z ognjem in naj igro čimprej konča. Pove ji, da sta na isti strani. Pove ji, da si je Nastja pred smrtjo pri njem sposodila nekaj, kar bi on rad nazaj, pove ji še, da je lastnik stanovanj v Lipi in da sta z Nastjo sodelovala, da pa z njeno smrtjo nima nič. Tedaj pa ga obišče Derganc. Ana sliši njun pogovor in iz njega izlušči, da je Nataša v nevarnosti. Sklene ji pomagati. Ob tem pa vidi, da je pri Sari Gregor Kralj. Vsi trije se odpravijo proti Lipi, Nataše ni tam. Ana spet sklene obiskati Samota, katerega pa med njenim obiskom Kralj vklene, češ da je osumljen umora Nastje in Nataše. Sara ugotovi, da je Jerneja povezana z Aljošo in Andrejem. Kmalu pa Ano pokliče Nataša, ki je torej živa in jo povabi k sebi. Tu jo omami in ji pove, da je ona opravila z Nastjo. Ana se zbudi pri Sari, ta ji pove, da je Nastja spala z Andrejem zato, da bi ga razkrinkala pri razpečevanju drog. On je tudi umoril Zajčevo, hotel je opraviti tudi z Ano, a so ga prej prijeli. Konec romana nam pove, da sta Ana in Samo postala par.

SREČANJE V PEKLU

Alenu policist pove, da je Saša mrtva. In za njeno smrt dolžijo njega. Nekje pa Alena čaka Taja, a Alena ni. Sestra Ajda jo obvesti, da je Alen priprt, ker naj bi umoril svojo bivše dekle Sašo. Avtorica nas popelje nazaj, kjer spoznamo debelušno Sašo, ki dela kot pripravnica v trgovini. Izvemo, da se ne razume s starši in da oni ne odobravajo njenega petletnega razmerja z Alenom. Ko končata se Saša sreča v gostilni z Alenom in Tajo, Saša sama pri sebi Taji obljubi maščevanje, saj hoče Alena nazaj za vsako ceno. Ob tem izvemo za začetek njune zveze, ki sega v leto 1992. Alen se je zaljubil v Sašo, ki se je ravno preselila v Bevke. Ker je v Sašo resnično zaljubljen, je njegovo tedanje dekle ježno in se mu sklene maščevati. Alen pa še ne ve, da je Barbara Sašina sestra.

Po večerji, kjer Saša sreča Tajo in Alena, se pripravlja na maščevanje. Sestro prosi, naj pokliče Tajo in ji pove, da je Alen pri Saši. Tudi njega res z ukano pripravi do tega, da pride do nje. Imela naj bi poškodovan avto, Alen pa bi ga popravil. Taja res pride do Saše, kjer skozi okno vidi objeta Sošo in Alena. Taja je razočarana in obupana, premišljuje, da nima sreče v ljubezni, ob tem pa se spomni svoje preteklosti in njenega bivšega Igorja. Njuna zveza je zašla v krizo in šele ko spozna Alena in se vanj zaljubi, z Igorjem konča razmerje.

Alen pa v zaporu tudi premišljuje o svoji preteklosti in o svojem prijatelju Damjanu, ki ga kličejo Murko. Zaveda se, da se je včasih grdo poigral z dekleti in jih pogosto menjaval, ob Saši pa se je vsaj deloma ustalil. Vendar pa tudi njuna zveza večkrat zaide v krizo in zato večkrat prekineta razmerje in se potem spet najdeta. Matej, Alenov brat, pa kmalu nato vidi Sašin avto, ki ni prav nič poškodovan. Sprevidi, da je Saša lagala. Oglasi se pri objokani Taji, ki mu zagotovi, da je vse v najlepšem redu. Matej se s svojo Ajdo odpravi v Piran. Taja pa izgine neznano kam, saj ne ve, da je Saša objem zaigrala, saj je pred Alenom zaigrala slabost in padla v njegovo naročje. Taje še vedno ni. Matej Alenu pove za Sašin načrt. Saša prizna, da je lagala in še vedno želi Alena nazaj. Taja pa še vedno premišljuje o preteklosti, njuni zvezi z Alenom in o tem, kako ga ljubi.

Saša pa spozna neznanca in pozabi na Alena. Barbara pa se počuti krivo, saj je ona tista, ki ju je povezala.

Z inserti iz preteklosti torej spoznamo zgodbe junakov. Alen premišljuje o Saši in Taji, o svojem razmerju z njima, Taja premišljuje o njem. Ves čas se vrtimo v prepletu sedanjosti in preteklosti. Na

koncu pa izvemo, da Alen ni kriv. Ajda o tem odvesti Tajo. Pove ji, da je Barbara zamenjala kozarca, katera je pripravila za Alena in Sašo. Hotela je umoriti Sašota, kozarec s strupom pa je pobila njena sestra Saša. Vendar pa ni morilka Barbara, saj je strup vsipala v kozarce Saša, Barbara pa je mislila, da je bil le kakšen uspavalni prašek. Hotela je le, da bi sestra ne težila več Alenu. Alena pa pred zaporom pričaka Taja.

RAZODETJE

Uvodoma spoznamo objokano Selene, katere duša neizmerno trpi. Potem pa se ozremo nazaj v leto 1971, leto Seleninega rojstva. Njeno otroštvo je bilo srečno, bila je odlična učenka. Nekega dne jo na poti napadejo pijani moški. Pred njimi jo reši »sveta trojica«, trije prijatelji iz Selenine gimnazije, ki se ji vsak boji. Med Mateje, Juretom, Nejcem in Seleno se tedaj vzpostavi tiho zavezništvo. Ko jih konec šolanja ravnatelj obtoži kraje redovalnic, Selena pa se postavi zanje, saj ve, da niso krivi, se med njimi splete prijateljstvo. Od tedaj je minilo že vrsto let, vsi so že zaposleni. Jure je postal vodja kriminalističnega oddelka, Matej uspešen arhitekt, Selena je uspešen fotomodel.

Zgodba se sedaj postavi zopet v sedanost oz. gre za nadaljevanje uvoda, kjer spoznamo Seleno. Jure jo zaman kliče, a se ne javi. Selenine misli so nejasne, potrebuje čas, da se sooči s kruto resnico. Ob tem se vrača v preteklost. Spominja se izbora za lepoticco avtocampa, kjer je zmagala prav ona. Lepa, svetlolasa, zeleno modrih oči. Tedaj se ji življenje postavi na glavo, saj jo na plaži poišče črnolasi in modrooki lepotec in fotograf Blaž Stravinski in jo povabi v Francijo za fotomodel. Po prigovarjanju privoli in doživi velik uspeh. Blaž ji pomeni prijatelja in očeta v neznanem svetu. Po petih letih pa se Selena poslovila od manekenstva in se vrne domov, med svoje prijatelje, na katere ni pozabila. Prav kmalu pa ji začne presedati brezdelje in vedno bolj pogreša Blaža. Ta najavi svoj prihod za novo leto, Selena je presrečna, Jure pa žalosten, saj jo že dolgo skrivaj ljubi, ne da bi to kdorkoli vedel. Selena spozna, da ljubi Blaža. Skupaj zaživita, čeprav Blaž še vedno potuje. Ona ga ne spremlja. Po dveh letih pa Blaževa potovanja po svetu postanejo čedalje daljša. Selena preživlja vse več časa sama v njuni čudoviti hiši, tudi njeni trije prijatelji sprevidijo, da je nekaj, kar jo teži. Pa jim ne pove. Tu se njeni spomini prekinejo z Juretovo odločitvijo, da pogleda, kje je Selena in kaj je z njo, saj se ne javi na telefon. Zvoni pri njej doma, a se nihče ne javi, čeprav je Selena doma. Jure se odpravi še k njenim staršem, kjer mu mama zagotovi, da je Selena odpotovala ter da je nič ne teži. Vendar pa mama po Seleninem naročilu laže. Selena se prijateljem namreč noče pokazati, saj jim je povedala, da Blaž prihaja, njega pa ni bilo. Nerodno ji je. Selena si posriže lase. Tedaj pa se vrne Blaž. Razbije vrata in vidi ostriženo Seleno, katero pretepe. Ona v njem vidi tujca. Očita ji, da je vse, kar je dosegla in zaslužila le njegova zasluga in da mu zato pripada. On pa lahko z njo počne, kar ga je volja. Zadnje čase ji tudi ni več dovolil, da bi šla z njim. Njo pa je napotil zaradi glavobolov k zdravniku, ki ugotovi migreno. Kmalu zatem pa ugotovi, da jo je Blaž prinesel okoli, saj ji je pod krinko dal podpisati blokado dviga, on pa je porabil skoraj ves njen denar. Ko ga povpraša še po denarju, Blaž ponori tedaj Selena spozna, da jo je hotel proglasiti za noro. Po tem hoče Selena skrivoma zbežati, tedaj pa se nazaj vrne Jure. Jure kar mimo Blaža vstopi v hišo in skupaj spoznata, da Selene ni. Jure oazi razdejanje v kopalnici, Blaž pa se mu zlaže, da je s Seleno nekaj hudo narobe in je sama s palico povzročila razdejanje. Zgovarja se na njeno bolezen, ki naj bi napredovala in povzročala vse hujše izbruhe. Vendar pa mu Jure ne verjame povsem. Tedaj pa Jure zunaj opazi skrivajočo se Seleno, skuša jo dohiteti, a je Selena hitrejša. Med begom jo zadane avto, voznik jo takoj odpelje v bolnico. Jure pa ne zagleda avta, saj je prepozen.

V drugem delu spoznamo zdravnika Simona, ki pomaga Seleni. Ta mu ne dovoli, da bi jo pustil v bolnici ali poklical policijo, zato jo odpelje k sebi. Njegova prijateljica, starejša sestra Gordana ne odobrava njegovega dejanja. Selena se zbudi pri Simonu, vendar se ničesar ne spomni. Tedaj pa Simona obišče njegova Vanja. Bila je čudovito lepa, Simon jo je ljubil, vendar pa se ni želel poročiti. Zaradi tega sta si bila vse pogostejše v laseh. Vanja pa ne dovoli Simonu, da bi ji pojasnil, zakaj je Selena v njegovi postelji. Jezno odvihra in med potjo doživi nesrečo, ki jo skoraj stane življenje. Simon tega ne izve, saj je na dopustu. Jure pa medtem poskuša najti Seleno. Ob tem pa mu Blaž nastavi plačanega očividca Selene. Ko se Jure sreča z njim, ju Blaž fotografira. Ker je očividec kriminallec, je Jure ob službo. Vendar pa še pred tem v časopis odda Selenino sliko, katero vidita tudi Simon in Gordana. Simon ji je ne pokaže Simon spet pride na delovno mesto, kjer izve za Vanjino nesrečo, Gordana pa Vanji pove, kakšno vlogo igra v tej zmešnjavi Selena. Vanja spozna svojo zмотo.

Simon pa podleže skušnjavi in se preda Seleni oz. njenemu ljubkovanju. Naslednji dan Simon pokliče seleno po imenu, ona je pretresena, saj se ji ob tem vrne spomin. Gordana pa pokliče Jureta, da bi povedala, kje je, a ker Jureta ni, se dobi z Blažem. Ta se ji zdi sumljiv in mu zato ne pove, kje je Seleno. Blažu natakara v lokalu, kjer sta se z Gordano srečala, pove za Simona in kje živi. Blaž se odpravi tja. Gordana na policijo sporoči, da Blažu ni povedala za Seleno, dobi Jureta. Gordana se z Juretom odpravi do Simonove hiše v Brežicah, kjer že vidita Blažev avto. Blaž najprej opravi s Simonom, potem se loti Seline. Rešita jo Gordana in Jure. Gordana sproži pištolo proti Blažu, ki umre. Jure je ranjen. V sobo prihiti Simon.

Po pol leta je Vanja prestane še zadnjo operacijo. Simon ji ponudi zakon, čeprav je ne ljubi več. Ona to ve in ga odkloni. Vidi namreč, da Simon ljubi Seleno in ona njega. Spoprijatelji se s Seleno. Ta hodi z Juretom in tudi ona njega ne ljubi. Le-tega nekoč vidi pri poljubu z Vanjo. Seleno občuti olajšanje. Zdaj ni več ovire na potu njune ljubezni s Simonom. Jure in Vanja pa sta srečna. Poljub sta le zaigrala, da sta Simonu in Seleni pomagala najti srečo v ljubezni.

HUDIČEVA ZAVEZA

Uvodoma spoznamo ljubko dekle, ki se z avtobusom odpelje do doma v Ljubljani. Med potjo jo neznanec ubije. Potem pa nas pripoved popelje v leto 1992, na dan Kimine poroke. V tretje spoznamo Gordano, ki se pelje v vlaku, kjer sreča otožnega mladeniča. Vlak iztiri, ona mu reši življenje.

Zdaj pa končno spoznamo Kim, uspešno odvetnico, katere stranka, Janez Meglič, toži soseda zaradi neznosnega smrčanja. Kim nerada sprejme njegov primer, prijateljica pa ji oporeka. Ana je prijateljica še iz mladih dni. Bili sta nerazdružljivi, vse dotlej, ko je Ana dobila službo učiteljice na drugem koncu države. Pa vendar sta ohranili stike. Ko se je Ana vrnila domov, je s seboj pripeljala Andreja, kateri pa je bil Kom takoj neljub, saj jo je preveč spominjal na njenega bivšega Gabra. Le ta jo je pustil čakati pred oltarjem, saj ni prišel na svojo poroko s Kim. Ta je tedaj splavila njegovega otroka in od tedaj ga ni več videla. Torej 10 let. Kmalu se Ana in Andrej poročita, ko pa se vrneta s poročnega potovanja, začne Ana kmalu pripovedovati o Andrejevem nasilju. Ana se na Kimino prigovarjanje preseli k njej. Kmalu zaživita normalno življenje brez bojazni pred Andreje, ki se odseli iz njunega stanovanja.

Tadej se zvečer vrača domov. Na poti jo prestreže znanec in jo umori → je ona že njegova druga žrtev?

Tudi Kim njena tajnica Lidija obvesti o družji žrtvi, ob tem pa tudi izvesta, da Meglič ne živi na naslovu, katerega je navedel. Kim doma pričaka prestrašena Ana, ki ji pove, da jo je klical Andrej z grožnjo, da mora do petka priti nazaj, sicer bo padla nova žrtev. Je on morilec? Kim želi Megliču vrniti denar za obrambo, ker ni bil pošten. Ta ga vrne in naroči, kje in kdaj bo čakal Kim za pogovor. Kim tja pošlje Lidijo.

Simona teče svoj zadnji tek, saj jo znanec umori. Tretja žrtev. Kim v dvigalu pričaka Andrej z okrvavljeno srajco, doma naleti na policijo, saj je bilo njeno stanovanje v razdejanju. Med policisti je tudi njen starejši prijatelj Karel Gorenc, ki ji pove, da je Ana le prestrašena. Kim mu pove zgodbo o Andreju, preda mu tudi svojo srajco s krvavim madežem (iz Andrejeve srajce). Karel pove, da je tudi Ano klical moški, naj se oglasi na istem mestu kot naj bi se Kim, češ da jo ta tam pričakuje. Andrej je priprt. Kri je Simonina.

Karel obišče Kim z novico, da je Meglič mrtev, naredil naj bi samomor, vendar v njegovi roki najdejo Andrejeve lase. Na steni pa je imel obešene slike s Kim. Pove ji še, da jo Andrej želi za svojega zagovornika. Karel pa Kim postreže z novico, da je osumljena tudi ona, ker so poleg trupla zadnje žrtve, našli njen gumb. Kim je šokirana, kasneje pa v svoji pisarni opazi prisluškovalno napravo. Prepričana je, da jo je tja nastavil Karel.

Kim prevzame Andrejev primer. Ta ji zagotavlja, da je nedolžen. Kim pove Ani o gumbu in o Andrejevi prošnji. Ana je še vedno prestrašena, histerična, boji se Andreja. Kim pa Andrej pove, da Ane sploh ni nikoli klical, pač pa je ona klicala njega. Pove ji o Anini slabi vest zaradi Gabra. Po tem, ko Gabra ni bilo na poroko je devet let preživel z Ano in jo zverinsko trpinčil, Ana ga ni pustila, ker bi tedaj Gaber vse povedal Kim. Andrej Ane ni trpinčil. Kasneje pa Lidija na sliki prepozna Gabra, ki naj bi ga srečala v Megličevem bloku. Andrej in Kim prideta do zaključka, da je lahko z umorom povezana tudi Ana. Le-ta ji pove svojo zgodbo o Gabru, ki se je želel znebiti svojega tekmeca, Andreja. Ana na to ni pristala in če je želela, da bo Andrej preživel, je morala pristati na sodelovanje z

morilcem Gabrom. Ana ji tudi pomaga pri tem, da bi ga razkrinkali. Spomni jo na kamero pred Andrejevim stanovanjem, kjer se je Ana dobila z Gabrom. Sedaj je tudi Kim prepričana v Andrejevo nedolžnost. Vendar pa jo še nekaj moti → odpravi se v Megličev blok, skupaj z Ano, k njegovemu sosedu. Sosed Mirčeta pove, da je bil Meglič zasebni detektiv, ki zasleduje nezveste pare. Kim omeni še to, da je imel poleg njenih slik, na steni še slike druge svetlolaske. Kje so sedaj? Mirčeta doživi napad, ob hropenju pa Kim potihoma pove: »Ona je?« (na sliki). Kim zagleda Ano. Ob odhodu Kim po udarcu zajame tema, zbudi se, ob njej sedi Ana z ledeno hladnim, sovražnim pogledom. Kim reši Karel, katerega pokliče na pomoč Mirčeta. Ana je zvelikla Kim v Megličevo stanovanje. Karel pove, da je Ana vseskozi zavidala Kim, ker je ta imela ljubeče starše, polo. Hotela se je maščevati in udarila tam, kjer je najbolj bolelo, po Gabru. Gabru se je lagala o Kim, vendar je ta ni želel za svojo partnerko. To jo je spravljalo v bes. Andrej je ubijal, vse pa tedaj, ko bi lahko storil Gaber. Kim pa misli le še na to, da Gaber ni kriv in da ga je nalagala Ana. Po desetih letih se zopet snideta in nadaljujeta tam, kjer sta končala.

SPEČA LEPOTICA

Uvodoma spoznamo kraj Sinji Laz, katerega prebivalci so zelo nezaupljivi in sploh ne marajo tujcev. Vzljubijo le novega župnika. Tu, torej v tem kraju se začne tudi zgodba glavne junakinje Mie Srnc, 34-letne svetlolaske, svetlih, nedoločljive barve oči. Mia nam predstavi svojega Sandija, kateremu bo banka zasegla delavnico. Mia mu posodi ogromno vsoto denarja oz. najame kredit za varščino ponudi stanovanje. Sandi po tem dejanju Mio zapusti, ona pa izgubi stanovanje. Mia je torej ves čas verjela premetenemu sleparju, zaradi njega pa sedaj išče najmeniško stanovanje. Nesreča nikoli ne počiva in Mia kmalu izgubi še službo lektorice.

V sinjem Lazu je bila gostilna, kjer je delala ljubka Malči, modrih oči, želja vsakega moškega. A Malči je bila nedostopna. Tu živi tudi Jamnikova Mateja, okroglo, nepriljudno dekle, ki se poroči s Gorazdovim Petrom, ki je njeno pravo nasprotje, saj je vitek in prikupen. Le s to poroko je Peter rešil svojo družino revščine, saj so bili Jamnikovi premožni, Gorazdovi pa revni. Tudi Peter zaide v gostilno, saj mu ni do Mateje, ta ga ljubi, in tu se zaljubi v Malči, s katero se sestaja. Ona zanosi in nekaj pred porodom njo in Petra napadejo trije moški. Njega pretepejo, da negiben obleži, njo zaprejo v klet do poroda, ko ji otroka vzamejo. Ona ne ve niti tega, ali je Peter preživel in kje je njen otrok.

Od tedaj mine veliko let, trideset in več in tu se Miina in Malčina zgodba prepleteta. Mii namreč njena prijateljica Neja ponudi delo, in sicer gospa Amalija Zver išče osebo, ki bi napisal njen življenjepis. Mia odkloni, vendar jo sama gospa Zver prepriča, da pristane. Mia jo namreč obišče v hotelu Slon, kjer prebiva. Ta ji pove njeno življenjsko zgodbo, o ljubimcu Petru, o tem, da ne ve kje je, da je rodila sina, katerega ni videla in tudi ne ve, kdo to je, ... V tej krhki, dostojanstveni ženski, ki je zakorakala v jesen življenja spoznamo Malči. Po rojstvu sina je zbežala najprej na Obalo, od tu pa v Anglijo, kjer se je poročila z g. Winterjem. Mia se z Amalijo napoti v Sinji Laz v njeno hišo, da bi prišli resnici do dna ter da bi krivi plačali za storjene krivice. Tu opazita, da se iz Amalijine hiše oz. dimnika vali dim. Kdo je notri? Nikogar ni. V trgovini se srečata s prodajalko, ki ju s srepin in sovražnim pogledom nažene. Bila je Jamnikova Mateja. Potem pa ju v hiši presenetijo še priprta vrata, ki sta ju prej zaklenili. Kdo jima nagaja? V kurilnici jima nekdo nastavi presenečenje – nagnito živalsko telo. Kasneje Amalija dobi telefonski klic, hipa zatem pa nezavestna obleži. Zdravnik potrdi, da je Amalijo izdalo srce. Mia se sedaj vrne domov. Na Amalijo že skoraj pozabi, ko jo tedaj pokliče odvetnik Rok Stritar, visok moški, tolste postave, kratkih zamaščenih las, majhnih, begajočih oči in grozljivo orumenelih zob. Mio je takoj navdal z odporom. Pove ji, da ga je obiskala Amalija. On je našel njenega sina Klemna, katerega je posvojila Mateja. Peter je živ, Rok pove, da možak ni kaj prida. Klemen naj bi torej bil Amalijin edini dedič, dokler se ni pojavil Amalijin posinovljenec Thomas Winters. Rok še pove Mii, da bi bila v primeru, da bi ona že razvozljala primer, hiša v Sinjem Lazu njena. Sedaj se tu namerava nastaniti Thomas, ki se dediščini ne namerava odreči. Rok tudi Mii predlaga, da bi se vselila v hišo. Ona privoli. Z Rokom postaneta prijatelja. Napove ji Thomasov prihod, še pred tem pa jo odpelje na Jamnikovo domačijo, kjer jo napade pes in kjer spozna Klemna, reveža, ki je privezan na posteljo in ne more govoriti. Poleg njega in Mateje tu živi še velik moški, temnih las in velikanskih oči. Mateja pove, da ne mara Amalijinega denarja, Rok pa pripomni, da ga potrebuje za Klemnovo operacijo. Mia obišče zaradi ogriza zdravnika, tu izve, da je zdravnik, ki je prišel on Amalijini smrti umrl v prometni nesreči. Ponoči pa Mio v sobi preseneti moški, v katerem spozna Thomasa, ki je sila nesramen in poln

samega sebe. Thomas Mii omeni, da Rok nima več licence za opravljanje odvetniških poslov. Mia je zbegana, kdo torej laže. Thomas ali Rok. Zbegano Mio na sprehodu prestreže temnolasec in jo posvari, naj se umakne, da ne bo zanjo prepozno. Mia poizveduje o Rokovi licenci, v časopisu res najde njegov oglas, kar pomeni, da licenco najbrž ima. Izve še, da je Amalija res klicala Roka. Ponoči jo zbudi zvok siren. Jamnikova domačija pogori, Thomas želi zažgati še Miino domovanje. Ta zbeži. Tudi Klemna pred ognjenimi zublji reši temnolasec Marko. Požara je osumljen Thomas, Klemna in Matejo pa odpeljejo k Matejini sestrični v Zaplano. Kmalu izvedo, da je Thomas mrtve, naredil je samomor. Mia in Rok se kmalu zopet napotita v Sinji Laz po Amalijin las, ki bi dokazal, da je Klemen res njen sin in dedič. Kmalu ugotovijo, da je temu res tako. Življenje se vrne v ustaljene tirnice, vse dokler Mie ne obišče Arthur, postaven možki, temih las, skoraj črnih oči. Ki se predstavi kot pravni zastopnik družine Winters. Mio povabi ven, ona odkloni, vendar jo mladenič očara. Kasneje postaneta prava prijatelja, Arthur jo povabi v Bovec, na poti si izmenjata prvi poljub. Arthur Mii le pove, da naj bi se spustila z jadrlnim padalom, ona je odločno proti. Ob tem pade Arthurju iz žepa denarnica, kjer ona opazi osebno izkaznico z njegovo sliko in imenom Thomas Winters. Mia prestrašena zbeži. Ob povratku Rok Mii pove, da je videl Amalijo. Česa več pa ne izve, saj Mia kmalu izve, da je Rok umrl v prometni nesreči. Mia pa vseskozi misli na Thomasa, saj jo je popolnoma omrežil. V isti sapi ga ljubi in sovraži. Ko jo obišče, mu noče odpreti vrat. Mia je prepričana, da je bil Rok umorjen. Spet se napoti v Sinji Laz. Mia se odloči najti Petra. Ob tem pa opazi, da ji nekdo sledi. Kasneje spozna, da naj bi to bil njen novi sosed Gregor, svetlolasec, ki se neprestano ogleduje v ogledalu. Do Petra pa je težka pot, saj ne pozna njegovega priimka. Sklene poiskati še Matejo in Klemna, a ju ne najde. Potem pa se spomni, da je bil Peter Gorazdov in sedaj ga najde. Še prej se Mia oglasi pri zdravniku v Logatcu, kjer se pozanima o Klemnu. Zdravnik pravi, da se je tudi Rok oglasil tu zaradi neke operacije, nič pa ne ve o Klemnovi nesreči in stalnem zdravniškem nadzoru. Mia ponovno dvomi v Roka. Sedaj tudi ve, da je bil Klemen Brezigarjev pacient, pacient zdravnikov, ki je umrl. Zakaj?

Peter Mii postreže resnico o Amaliji in Roku. Pove, da Amaliji za otroka ni bilo mar, z njim je hotela obdržati Petra. V gozdu so jo napadli Jamnik in njegova brata. Jamnik Petra vrže iz hiše, otroka posvoji Mateja. Tedaj pa Mia zagleda Petrovega sina Jureta, ki je na las podoben Roku. Mia onemi. Je torej Petrov in Amalijin sin Rok?! Peter pove, da se je Rok oglasil pri njem in mu zagrozil. Ne ve pa tega oz. ne verjame, da je Rok mrtev, saj ga je pred dnevi obiskal. Torej je Rok svojo smrt uprizoril? Roka tudi Amalija ni hotela sprejeti, pač pa ga je odslovila. Mia se vrne domov. Na poti v trgovino ji spet sledi Gregor. Tu pa ga ona ogovori in spozna, da je to Thomas z lasuljo. Mia zbeži iz trgovine. V avtu pa jo pričaka ... Rok. Ta jo vodi po neznani poti, prispeta v lovsko kočjo sredi gozda. Rok je strašljivo hladen in neprizadet. Tu se Mia ponovno sreča z Amalijo oz. žensko, ki se je zanjo izdajala. Tej Rok v roko položi pištolo, da bi ustrelila Mio. A jo prehitijo policaji. Mia je rešena. Na policijski postaji ji povedo, da jo je rešil Thomas, ki je opazil, da v avtu ni sama. O tem je obvestil policijo. O Roku pa izve, da je podivjana zver. Ko je odkril, da je posvojen. Odločil se je priti resnici do dna. Zagrenjen je sklenil, da bo staršema uničil življenje. Da bi v načrt pristala Mateja, Rok poskrbi za Klemnovo nesrečo in od tedaj je Mateja odvisna od Rokove pomoči, saj ji ta obljubi, da bo plačal Klemnovo operacijo, tudi Brezigarja podkupi. Za Amalijo pa se pretvarja Klemnova prava mama. Rok poskrbi tudi za Brezigarja. Ta pa je še pred nesrečo vse povedal policiji. Rok naredi samomor. Thomas pa obišče Mio in izpovesta si ljubezen.

SEDEM SMRTI

Jutra, prvoosebna pripovedovalka, nam pripoveduje o svojem 9. rojstnem dnevu izpred 15-ih let. Tedaj je spoznala svojo teto Helen, mamino sestro, ki pa je le-ta ni nikoli omenila. Rdečelasa Helen jih obišče in Jutrina mama in njen oče je nista prav nič vesela, še posebej ne tedaj, ko pove, da bodo sosed. Helen s seboj pripelje tudi moža Filipa in otroka Katjo ter Tadeja, ki je edini simpatični član družine. Vendar pa je Helen v Jutrinu družino prinesla nesrečo, saj se od tedaj Jutrina starša prerekata. Jutra trpi. Nekega dne pa jo doma pričakajo policaji, ki ji povedo, da je mama April mrtva, glavni osumljenec pa je njen oče Roman.

Jutra je sedaj že odrasla ženska, ki živi z Leonom. Le-ta je ljubosumen in grob možki, katerega sklone pustiti. Jutra dobi pismo odvetniške pisarne Dermastja, prebere ga tudi Leon. Jutra spet premišljuje o preteklosti. Njen oče se v zaporu obesi in Jutra sedaj živi pri teti, ki pa je do nje izredno neprijazna in celo sovražna. Kmalu zatem pa tudi Helen in mož izgubita življenje v prometni nesreči.

Jutra pogreši svojo osebno izkaznico, osumi Leona, prebere pismo Dermastje in ugotovi, da je očitno Leo odšel na sestanek, ki naj bi se ga udeležila ona. V njihovi odvetniški pisarni je skozi okno priča ugrabitvi mladenke, ki je na las podobna njej in ki je bila prej v Leonovi družbi. Doma jo čaka razdejanje, opazi človeka, ki je malo prej sodeloval pri ugrabitvi in se je sedaj odpeljal z istim avtom. V stanovanju opazi mrtvega Leona. Jutra zbeži k Vidi Kalan, ženski, ki je skrbela zanjo, ko je umrla Helen. Vida iz časopisa izve, da je za Leonov umor osumljena Jutra. Drugi dan pa je v časopisu vest o samomoru Jutre Mikluš. Očitno je mrtva ugrabljen svetlolaska. Vida je povabljen na Jutrino zapuščino, tu tudi izve, da roverja (avto, ki je odpeljal ugrabljen) vozi Jihn Lustreck. Ob tem Vida omeni Jutri grofijo Winsmill, družino, kateri je pripadala njena mama. Ta družina je Jutro pred 15-imi leti zavrnila in je vzela k sebi le Katjo in Tadeja. Jutra je sedaj odločena, da jih poišče pod lažnim imenom in se tako dokoplje do resnice, zakaj ji lastna družina streže po življenju. Jutra se pobarva na črno in se odpelje v Winsmill. Tu se nastani pri ge. Marie. Jutra nekega dne v lokalu opazi pijanega Tadeja. Sreča ga tudi naslednji dan. Zdi se je nesramen. On pa jo prepozna in zahteva pojasnila. Izmisli si načrt, ki bi koristil obema. Jutro najprej povabi v Francijo, potem pa jo doma predstavi kot svoje dekle. Tadej je alkoholih in v redkih trenutkih abstinence Jutri pove, da je njuna babica trdosrčna in zlobna ter da je cela rodbina Stanford gnila. Vendar pa ju na gradu nihče ne pričaka. Tadej je do Jutre enkrat zelo prijazen in uvideven, spet drugič pa zloben. Končno Jutra le spozna Katjo in njenega zaročenca Toma, za katerega Tadej pravi, da je z njo le zaradi denarja, nikakor pa ne iz ljubezni. Jutro obišče družinski odvetnik, g. Charles, ki ji v babičinem imenu ponudi denar, da bi odšla. Jutra ga ne sprejme. Na poti v sobo Jutra zasliši stokanje, spozna obnemoglo Christino, ki je na stopnji otroka. Tadej jo predstavi kot babičino vest. Kdo torej je Christina? Jutra sliši pomenek, ko dr. James naroča, da je treba Christino čimprej poslati v bolnico, vendar pa v to nihče ne privoli, zato ji Jutra sklene pomagati. Za pomoč hoče poprositi še Tadeja, ker ga ne najde Lucy prosi za pomoč. Tadeja zagleda v družbi Johna Lustrečka. Jutra se prestraši in se odseli nazaj k Marie. Tu ji Marie pove, da je Tadej njen vnuk, sin njene hčere in Filipa. Tadeja so vzeli na grad. Sedaj se Jutra obrne na Charlesa, da bi jo pomagal odpeljati Christine v bolnišnico. Charles ji pove zgodbo o April in Helen, ki sta ljubili istega moškega Thomasa. Ta naj bi vinjen posilil Helen, ki je potem rodila Christino. Vendar pa ni Helen posilil Thomas, pač pa on sam, Charles. Le-ta Jutro pokliče s pravim imenom, Charlesov priimek je Lustreck, Jutra je prestrašena. Pove ji, da je že vse življenje ljubosumen na Stanforde, želi si njihovega imetja, saj je bila njegova mama babičina sestra. Zato pošlje v ogenj svojega sina Toma, Katjinega zaročenca. Tudi dr. James sodeluje s Charlesom. Jutra šokirana izve, da je Charles ubil njeno mamo April, da bi le-ta od Helen ne izvedela, da je Christina njegov in ne Thomasov otrok. Tedaj pa k Charlesu pristopi policija, katero je sem pripeljal Tadej, ki reši Jutro. Jutra pa nanj sedaj gleda kot na privlačnega moškega in ne več kot na bratranca. Skupaj zaživita v gradu. Babico izda srce, Christina umre za levkemijo, Katja zaradi žalosti.

IX. LITERATURA

Miran Hladnik: *Sto milj do domačije*. Ljubljana:

Miran Hladnik: *Trivialna literatura*. Ljubljana: DZS, 1983.

Miran Hladnik: *Slovenski ženski roman v 19. stoletju*. Ljubljana: SR, 1981. 259-96.

Maša Modic: *Ko ljubezen zakrije svoj obraz*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 1999.

Maša Modic: *Črni dvorec*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2000.

Maša Modic: *Usodna pretvarjanja*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2000.

Maša Modic: *Beg v pekel*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2000.

Maša Modic: *Temna skrivnost preteklosti*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2000.

Maša Modic: *Pajčevina strahu*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2000.

Maša Modic: *Pečina smrti*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2000.

Maša Modic: *Prekletstvo Vilinskega griča*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2000.

Maša Modic: *Mreža prevar*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2001.

Maša Modic: *Mreža prevar 2*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2001.

Maša Modic: *Peklenški načrt*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2001.

Maša Modic: *Usodna zmota*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2001.

Maša Modic: *Poslednji krik preteklost I-VII*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2001.

Maša Modic: *Meč nad Skalnatim gričem I-IV*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2001.

Maša Modic: *V znamenju škrlata*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2001.

Maša Modic: *Srečanje v peklu*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2002.

Maša Modic: *Razodetje*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2002.

Maša Modic: *Hudičeva zaveza*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o., 2002.

Maša Modic: *Speča lepota I-II*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o, 2002.

Maša Modic: *Sedem smrti*. Ljubljana: Smar-team org. d.o.o, 2002.